

MIC. # 9325

**YEMENITE MAHAZOR WITH
OTHER WORKS.**

**YEMEN
YEMENITE SCRIPT**

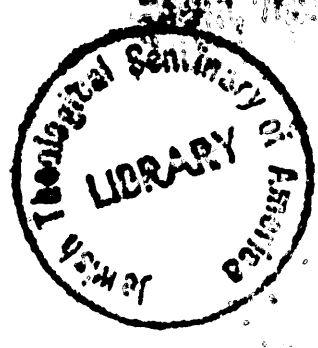
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דפוס
תש"ז

מחבר
הוצאה
לראשונה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

לִגְשֵׁר הָעוֹבְדִים
 בְּדֶרֶךְ מַעֲזֵז וּמַחֲסֶה
 מִגִּלְגָּל נִקְהָרִים
 וּמֵאֲרֵיִם נִטְוָעִים
 כַּמִּקְנֵי אִיבָרִים
 נִשְׁמָעוּ
 בְּרוּךְ עֲשֵׂה דְבָרִים
 בְּהִיבּוֹת נִשְׁתַּחֲוֹת
 וּבְהִם נִאֲמָרִים
 וְהַמּוֹדִיעַךְ
 נִהְיֶה נִחְקָרִים
 בְּקוֹל הַכִּלָּא זְוֹעוֹת
 מִדִּלְגָּה עַל הָרִים
 דַּעֲדָה אֲחֻזָּתָם
 בְּרִכְתָּהּ וּשְׁבָרִים

וְאֵצֶיךָ מִלְחָמָה
 וְאֵצֶיךָ מִלְחָמָה עֲשֵׂה
 וְעַל כָּשְׁעִי יִבְשֶׁה
 שְׁמוֹנֶה וָאַרְבָּעִים
 כְּמוֹ מִקְמֹחַת הַקּוֹעִים
 בְּסִינֵי נֹדֶעוּ וְאִמְרוּ
 וְיִחַדְּיוּ הַטְּבָעוּ
 אֲשֶׁר הִבּוֹ הַבּוֹת
 בַּמִּקְנֵי הַמִּצּוֹת
 וְהַמּוֹאֲשֵׁיךְ
 עַד אֲשֶׁר לִרְעֶךָ
 וְהִרְעִים לְדַעוֹת
 מִקְנֵךְ עַל גְּבֻעוֹת
 וְעַתָּה קָרָא אוֹתָם
 וְיִצְאֵה נִשְׁמָתָם

לֹא לַעֲזוֹלָמִי עַד כִּי קוֹדֵם מוֹקֵד: תִּלְכִּיזוּר הִם שֶׁנֶּחֱמוֹ וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים
 מַעֲנִיךְ לַחֲמוֹד: וְאֶזְכִּיר כְּמוֹ וְאֶזְכֹּר: מַעֲזֵז הַאִיִּת נִקְרָא מַעֲזֵז: מִקְמֹחַת
 מִן וְיִחְזָקוּן בַּמִּקְמָרִי: הַטְּבָעוּ מִן קוֹבָעוּ: הַבּוֹת מִן הַהִצָּתָה וְהִבּוֹ
 עַתָּה רוֹאֵם: נִשְׁתַּחֲוֹת מִן וְכֵן חִפְצִיךָ לֹא יֵאָוֶה וְהִרְעִים מִן הַבְּבוֹד הִרְעִים:
 וְהִבּוֹ עַתָּה דַּעֲדָה זְוֹעוֹת מִן וְהִיבָה לְטֹכֹת וְהִבּוֹ עַתָּה הַבּוֹת וְהִרְעִים: מִקְנֵךְ
 כְּמוֹ מִדִּלְגָּה רַעֲדָה מִן אֲחֻזָּתָם דַּעֲדָה: בְּרִכְתָּהּ מִן כִּדְבָר אֲמָרִים רַחֵם עָלֵינוּ
 רַעֲדָה וְכִרְבֵּל

אידין

והוריד טל ארצו
והשיב בחקדיו
אני הוצאתיך
אני הוראתיך
ליחור לאיוס
להתפלל יוס יוס
לעבדו ולארבו
ולתמוך בנהבו
לקדש העצמות
להשבע באמיו
לצדק וצדקה
ולשמוך ויהו
ודדיו שים מרחא
וכתבם על קפי
ואננה תמיד
ואברכות העמיד

לעמו ועבדיו
נאמרו לנחמם
אני הקדתיך
בדדפי מישרים
אתי פעמים ביוס
ערבים ואחרים
בלב ולדבקה בו
פעמים ואחרים
ליראה מעמו
בני אוא ואחרים
ולרדוף צדקהו
ולעשות מאמרים
עלי לב גמ על פה
מזוזות ואחרים
לבנה ולתמיד
מחר הנגמרים

אידיו ענק מן ואיד יעלה מן הארץ איוס ענק מורא לאור אימה
ולתמוך בנהבו מן וכולכי בנהבות פעמים ואחרים פעמי מן מיד
כח צמח: אחר מן אחרון ענה קבוננו לקדש שיקדש אס האס
בזבים כחציה מישל ועציה: העצמות ענק חונק והוא אס בכנוי האיה
קיד מזוזות מן וינעו אטות הקפים הצמיד החבר מן וצמוד יאר
ואסם ולתמוך מן ואננה לבנה קוקפות הבלק מן והיו לקוקפות

וּמִן הַקּוֹת הַעֲדָה
וְהַמִּזֵּל בְּבָאִים
וְהַשֶּׁבֶת הַשְּׂמֹר
בְּיָמֵינוּ נִסְכָּרִים
גְּדִילִים הַעֲשֶׂה לָךְ
הַפִּיִּם בְּבָאִים
בְּאֵט וּבְחִכְזוֹ
בְּעֵמֶי כְּפֹרִים
וְאֶהְיֶה לְיָשָׁב
וְעוֹשֶׂה מִסְחָרִים
לְשֹׁכְלֵנוּ וְלֹא עֵין
וּפְנֵינוּ נִהְדָּרִים
וְהוֹרִיד הַבִּבִּי
וְהַקִּדִּישׁ מִבְּבָאִים
וְהַחֲזִילִים הַשִּׁיחִס

בְּכֹר בְּעֵס הַקִּדָּה
וּבְכֵנֵי הַדָּה
וְהַקִּדָּה פֶּטֶר חֲמוֹר
וְהַכֵּל הַגִּמְמוֹר
וְעַל כִּנְיֵי בְּגָדָךְ
וְהַלֵּוֹה דָּל וְדָךְ
קָבַע בְּרֶכֶת מִזֵּזוֹ
וְלֹא הַמִּצָּא רִזּוֹ
עֲבוֹט עַל הַשֶּׁב
וְהַגִּזְלָה הַשֶּׁב
הִי לֹא עֵין
וְהַקִּדִּישׁ מִפְּנֵינוּ
וְהַלְמוֹד וְהַבְּמִיד
וְהַשִּׁיב כְּלֵי אֹבֵד
וְהַדִּילִים הַרְחֵס

גְּדִילִים צִוְיוֹת וְהַלֵּוֹה מִן אֵס כֶּסֶף רַבּוֹת רַבִּיִּים לֹא מִיּוֹם כַּעַס
וְהַבֶּק לְרַעַב נִפְסָךְ קָבַע לֹא מִדְּבִיעוֹת מִן רַח לֵהם קְבַעַת בְּאֵט בְּאֹבֵה
וְנִחַס מִן וְאֵת אֶהְיֶה לֹא מִי: וּבְחִכְזוֹ לֹא מִדְּבִיעוֹת מִן וְאֵת אֶהְיֶה לֹא
בְּחִכְזוֹ כְּלֹמוֹד אֶהְיֶה לֹא מִי: יֵהִי לֹא מִי עַקֵּק רַב לֹא יִסָּד מִלְּבָדֵךְ בְּהֵם
בְּאֹבֵה וְחֵה לֹא מִי כִּפְשִׁי מִן הַשְּׂמֹרֶה יֵהִי אֵס לֹא: עֲבוֹט מִשְׁכּוֹ
מִן הַעֲבֹט תַּעֲבִטֵנוּ: וְעוֹשֶׂה מִן עֲשֶׂה וְגִזְלָה: לֹא לֹא מִן זִכְרֵה מִן אֶהְיֶה
גַּם יֵהִי בְנוֹ: נִהְדָּרִים מִן וְהַדִּיר פֶּטֶר זִקָּה: וְהוֹרִיד לֹא מִן אֵס רַב מִן
בְּכֹר הוֹרִי רַב מִן מִזְרֵה הוֹרֵה: לְקִדָּשׁ בְּכֹר בְּהֵם אֶהְיֶה לֹא מִן
הַשִּׁיחִס לֹא מִן דְּבֹר מִן רַעַא יִצְחָק לֹא מִן בְּשִׁדָּה:

והקבור נגזרים	והאבלים הנחם
לאבד ארץ חיה	ולכבד ארץ חיה
עמלק ראש צדים	ולא מיד ולמזבח
בכלה נחרצת	לבער מהמצה
אלילים ואשרים	ולא רוח מפלצת
בהשקט ובבטחה	לעג יוס מנוחה
ולא הוב גמלים	ולחוג ולשמה
כפי יד ובמקלות	והצדקה לעשות
להקים ולהרים	ומשאור ומעמסות
להרד ולהנעים	והגמל שעשועים
ואהבת החברים	ורכבת רעים
ויימר קדש וחדוה	ורמנה ועונה
חכמים עם הזרים	ויראה מקדש ו
לבעים ברננה	ולמנוח נאמנה
ולוי עם גרים	ליתום ואלמנה
וגם מעשר אני	שמור מעשר עני

נגזרים לאור כבוד והוא מור מצוה: ולפניהם ולכבודם מן כבוד הכבוד
 אבידן: יחיה לאור שבו מלא הירא ול החי: בכלה נחרצת לאור
 כלל חרון: מפלצת מן ועשרה מפלצת לאשרה והוא א ממשמאי
 עז: וסמקוב לאור יכלה מן מקרה נדבר ידן: ומשאור ומעמסות
 כלם ענין משא: שעשועים הורה נקרא שעשועי: מן שעשועי יוס יוס
 והוא לבד לאודי הורה: ורכבת מן הוכח תכיה: והמנה מן הכנים
 הניה: וחדוה לאור שמה מן חדוה: היא מעמסות: הורים חכמים מור
 הוראה מן הרוח ואם אחרי: נאמנה לאור אמנה: בלי ספק

וראשון ואמיני	וראשון בידרים
ומעשר ממעשר	וגם וידוי מעשר
ומבהמה העשר	וראש גז מעדרים
וקדשי מעבד	וגם מעשר שני
האכלם במעונו	והחלה ידים
ותקן מן ימנו	ולעד לא תמוט
ובאביעית השמוט	מכירים ונגזרים
והשמוט משאית	ואכחה עם פאות
בשרה והבואות	ועוללות מבצירים
ולקט הקציר	ופרטן יבציר
עזוב לבלי קציר	לדלים נאדים
ואלימו העט	בהענק ובהעבט
והם פה תלפט	נדבות ונדרים
שמה ואמור האח	בהחיותה האח

וראשון ואמיני הם יום טוב ראשון שלח ואמיני חג עצרת וכח אס
 כח שבו נאשנו : בידרים מן כבוד והדר או על אס כח עץ הדור
 מעורים מר יחשיב גז צאנך : מן הוא א מאבעה שמוה איה ז
 לעני מן כי ימוך אחין : מניקום מן כח קציר : נגזרים מן
 עכב נגזיר : השמוט לשון שמה : משאית לשון חוב מן לא
 יהיה לו כטאה : לקט הקציר מן לקט קציר : ומטן יבציר מן
 ומטן כרמך : הקציר לשון האגה גבול מן המקום : נאדים לשון
 חומר מן נאד מקדש : בהענק מן הענק העניקנו והיא לשון
 מהנה חס : בהעבט לשון משכך : תלפט לשון כאל מן עם לא

יהושף על אורים	והנזק באח
ישלח באש	וגמול כי יבאש
ומצות ומדורים	ותפח בצני אש
הקדש בחג ישיעי	וראשון ואביעי
בבכורי קצירים	ומקרא שבועי
ויזם כבוד תועה	ויזם זכרון תועה
צמחים נבחרים	וקובה וארבעה
ועץ עבות נהדר	ערכים כקמדר
וכפזת המרים	וקרי עץ הדר
באמנה יגעל	וכהן הוקם על
וידיהו ירים	ובתולה יבעל
לטהר סור וברגים	ויזע בערבים
והגש מעוקלים	וכתוב הפתים
להקטיר ולמלא	ונשלה נשלה

יבין לבטן: האח ממ האח האח דאכה עינינו והוא לשון גלה ואמרה:
האח ממ וחי אחיך עמוך: באח לשון כירה ממ ואח האח למנו מבוערת:
על אורים לשון אש באור כאדים באור אשכס: ופגול לשון מיאוס: יבאש
לשון קרחוק: ומקרא שבועי חג השבועות: הגעה כמון קועה כלומר שיזהר
מלמעות בו: כקמדר ממ והגכנים קמדר: עבוב הוא הדם המאולא ממ
מעשה עבוב: עץ הדר הוא אדרוג: כפור המרים לולב: על לשון דם
והוא כג: יגעל מיאוס והרחק ממ ולא רגעל נפא: וידהו ירים הוא
דרכה כהנים: קוב לשון בגד ממ וברם ענב: קורה: וכתוב הפתים ממ
פגור אורה פתים: ולמלא ממ ולא ראבית מלא:

אזהרות

לכבוד ולסלון
 וליצוק ולבבל
 ולמלון ולקבל
 וכן: למד עס זה
 והשוק והחזה
 ויכין למלאכה
 לבית הקרוב
 והבית המאכל
 ושמע המהולל
 חנופה ומלאכה
 ואש המערכת
 ושלמים ומנוח
 ושלל מהנהג
 והעומד לנהל

משעים נעדרים
 ולשחוט מר ויובל
 ולקמחן אנכרים
 להנע ולחזה
 לחוקי נעצרים
 ארד ובער נכח
 בגדים משצרים
 ולחם הנדבך
 למעשה ולמאורים
 קמורה נפכה
 וארץ כפרים
 ועולות וקרבנות
 במעשרים נזכרים
 ונר אבה יהל

לכבוד הנהג
 חקיקה
 (ל) סע

נעדרים לשון רבוי מן עבר ענין הקטרה ומן נעדרות נשיקוה אונא:
 וליצוק מן ויצוק: ולבבל מן בלול באמר: ולקמחן מן וקמחן הכיחן:
 אנכרים מן אנכרית לנ: להנע לשון הנפה: ולהזה מן וזה המדור:
 נעצרים כחן עצור ודיה לכס: ארד לשון אמוא ויח לשון איד ובלע:
 מאצרים מן אצ מאצ: הנדבך מן הנדבך לשון הקוק ויח לשון חניק מן
 וכוכל לבנים: המהולל לשון קדור כל המרוקח מקמחנים עקמיה:
 נסכה הפירוש הנכוח הוא לשון חשבון וקכוס מן ובמהכוסטל לא העשו:
 ואש המערכת הנשח חלוק כמו אפי' ראי בפרא אמור אז חלוק:
 המערכת הא: וארץ כפרים הם לחם הנפכה אדם אדם: לנהל לשון
 נהוג מן ונח אנהלה: או לשון הנפה: יהל לשון אורח מן בלול נרו על:

וְהַיְיָ הַקֶּהֱלֵךְ
 לְמַחְקָוֶה רִיבֹה
 וְדִים אֲדָבָה אֲבוֹה
 וְקֶצֶב וְהַבֹּהֶה
 וְהַקְּבֹה כְּהֹנֶה
 וְהַקְּבֹה לְמַלְאָה
 וְלִידְאוֹת וְלַעֲלוֹת
 לְהַנְעִים חֹמָשִׁים
 וְלִטְבוֹל נִגְדָּשִׁים
 וְשִׁבַּת בְּבִהְמָה
 וּבְפָרִי אֲדָמָה
 וְזֵרֹז מִתְּנִים
 וּמִתְּנֵי שִׁנִּים
 וְחֹק אֲפֹרֹתִים

וְהַיְיָ הַקֶּהֱלֵךְ
 לְמַחְקָוֶה רִיבֹה
 וְדִים אֲדָבָה אֲבוֹה
 וְקֶצֶב וְהַבֹּהֶה
 וְהַקְּבֹה כְּהֹנֶה
 וְהַקְּבֹה לְמַלְאָה
 וְלִידְאוֹת וְלַעֲלוֹת
 לְהַנְעִים חֹמָשִׁים
 וְלִטְבוֹל נִגְדָּשִׁים
 וְשִׁבַּת בְּבִהְמָה
 וּבְפָרִי אֲדָמָה
 וְזֵרֹז מִתְּנִים
 וּמִתְּנֵי שִׁנִּים
 וְחֹק אֲפֹרֹתִים

ראשי: ופרש הקהל היא הקהל העם במוצאי אשירה לשמוע הכורה:
 למחקורת ריבון היא מצות חקוק הדין: נערבוב מן בני אם ערבר לרעיד:
 אבות נזיקים הם המפורשים בהנהגה בבא קמא שור ובור ומבעה והבער:
 וקצב לשון מדה וגבול מן וקצב א לשון הכרובים: להעלות לשון הדלקה
 מן בעלובין את כערה: להנעים חומשים כלומר איכבר הכורה ולומדיה:
 נפרשים הם המומאים: נגזרים לשון חבון כלומר אהיה הטביל:
 בזמנה או לטהר עצמו בדגל: ושבת לשון מנוחה מן ושבתה הארץ:
 ומקרא בכורים הוא פרש הגזרת היס: וזרז מרבים היא אכיר
 קרבן פקד אכבוב בו מנעכם חמשים: וחוק חכמים אלא יהיה לו
 איכה ואיכה: מדורבים מן לא העשו עול במדה:

ומוצא שפטים	והדין נמכרים
וחופא האמה	במימין נבדקה
ודים ערי חומה	ובדי החצרים
ואדם לא ידון	בנמכר על ידון
ביוכל ומת אדון	ישלח לדרורים
וצאת עבדית חפאית	ביוכל וצאת שפיר
ועה בא חמישית	והבדל שש ערים
ודים שפחה חרופה	וקאד עגלה ערופה
ונפח לחרופה	ללא המה טהורים
וטירה הדואר	במימי המקואר
וקר בא על מצור	וכר הכפאים
וטירה בטומאה	בקרוב הנראה
וקרבן חטאה	ומוספים עשרים
ויורד גם עולה	ודאי גם טהרה
וחרס המוצא	וערך הנודרים

וחופא לשון חידות כמו לחפא: שלחנו: נכרמה ענין רואם וכן נכרם
עונך לפני: ידון לשון דיב ומדון או הוא לשון גמא ופוח כמו לא ידון
ללא יגמא: חמר שנמכר על פי ב"ד בגנבה או בשאר מעשיו הרע:
לדרורים לחידות וכן וקראתם דור: חרופה מיועדת מק והיא שפחה
נחרפה: לחרופה לשון רפואה: הדור מק כימי נדר דורב: מקוואר
לשון מקור שלם קאה: ופר בא על מצור הוא כר העולה: ויורד גם עולה
הוא קרבן דשע ודעאד אכרוב בו ואם לא מצא ידו: נהלה הוא
אש כליו: ללא שהוא קרבן קמק: וחרס המוצא מק כי יכלה לדרור:
וערך כנודר: הוא העיר לחר: ולנבא: הק האני הק לבי אד יערינט הכהן

מזהרות

ויד ויהי לחכור
 ואם בן הצפור
 וכל טומאה להכלות
 ואדם עם מכלות
 והקטן ואוכבת
 ויבוס נעצבת
 וחלוץ ודוקר
 וקוץ כפ מחצת
 ודין אשה אביה
 והלבוא עדיה
 ועולה והלולים
 וביומם להשלים
 ברכות והכלות
 ואיד אבנים גדולות

והעומר למכור
 לשלח ביערים
 בפקן ובבלות
 ומשקים נגדים
 ומקרה מחשבת
 ואגרת פורים
 לאשה נדחת
 במצאין גברים
 וחוק פריה ורביה
 ונקוד מי קדים
 ומשנה למאשלים
 שכר הנשכרים
 ומכס ומחלות
 ויובל בדרורים

ויד לאן מקום מן מצב לו יד: ויהי כמאמנו לחכור מרחוק
 למחנה לצאת חוץ: ביערים לאן אדה והוא מצות שלוח הקן
 להכלות לאן הפרשה מן להכליא נדר: מכלות לאן כלים וימ
 לאן מאכל: נגדים לאן אכילה מן וכמים הנגדים: הקטן לאן נענוע
 כל כהאדם מניע דבר טמא אפי' אשה הקוממה בדאש הקורה הוא
 טמא אחר שבסבתו נענעה: ואוכבת היא הנדה בטומאה: ומקרה
 הוא בעל קרי: ויבוס נעצבת היא אמונה ליבוס: וחלוץ מן וחלצה נעלו:
 ודוקר מן וידקה בפניו: וקוץ כפ לאן חלוק מן וקצורה אהרן: במבוא
 מן ובחזיקה במבוא: כמו במבוא: והלבוא עדיה היא והקדה אהרן
 אביה: נא עדיה מן כי ראה ערוס וכסיתה: ונקוד מי קדים רבו המכרשים

ומוצאם מן הוד	והצוה עדה
מזמור המקורים	וטבול יזדה
וחזה להגותה	ופדה לשדה
והדרמה להרים	ומעשר החיפה
למלט משחר	ועיר יד שולחת
להחריב ולהחריס	ועם עיר נדחת
אבניה בגר	ועיר כי תסגר
או מכור לנכדים	ורת נבלה לגר
והמקור המקור	דמי כופר השקול
לעבדה לאחרים	ביעם הרים קול
כאחוז החרימם	וחולם ועד זומם
להנבא שקדים	לבבלת ירומם
המוציא אש דע	ובקדעות הפרע
בהזות נטהרים	ואיש צב ומצורע
טמא מר או נקפה	ובקה ירפא

מלשון מים קדים על נפא עיפה אבל אני אומר שהוא לשון מקור מן מעין
 נדבם ומקור משחר והוא מצות ניקוד המים שיהיו מים זכים נובעים
 ועולה והלולים מן ג' שני יהיה לכם עדלי' ובשנה ה' קדש הלולים : ומאניה
 למגשלים מן וכתב לו אתה מאן הבור' המצווה על המלך : הנשכרים הטעלים
 והא מצות ביומו הבה שברו : ומכח לשון חלק מן חלק ומכח לעיון אבנים
 מן ושרה אורה : ויובל לידורים אלה העברי' להירות בשנה היוכל :
 וטבול יודה מן ולת' מוקד ימים : ועיר יד אולת' אזהרה למלך להעל משחר
 נפאור עיר האולת' לו מן : עיר הנדחת מן וידיחו את יושבי עיר : הגר עני
 מחוב לל' אים אורה לעפר : כופר לשון ערך : והגמית לשון פתוי : המקור היא
 קדילה : וחולם מן כבא או חולם חלום שקרי : ועד זומם מן כלאר אש : ובקדעות
 הכרע כלם לשון טמא מן בכרוע פרעות נטהרים : לשון הזיה : נקפה לשון

ויראו נאחרים	ומדיח הקפה
הכמה בושא	וחובל בתמשה
הכמה בעפרים	ודם על יבשה
למען תענה	והקוטה תענה
להקיר מכלודים	ועשית לענה
יהי עני לביתו	והקם כל שנהו
ולא יעבור דברים	ויאחר מצאתו
משוח מלחמה	ויניח יד רמה
בלב הנחמדים	לבב תולא ימה
ואלה חקותי	אלה מצותי
המיומים וישרים	ואלה תולדותי
ותקפיעה יהיר	תענינה מהיר
כזהר המאזרים	וקמזהיר זהיר
בשמרם עקב רב	ונקבר יקרב
ישרים מכתירים	ובמור הנערב

תשאלבע

והקוטה תענה
ועשית לענה
והקם כל שנהו
ויאחר מצאתו
ויניח יד רמה
לבב תולא ימה
אלה מצותי
ואלה תולדותי
תענינה מהיר
וקמזהיר זהיר
ונקבר יקרב
ובמור הנערב

חלל נשחך בירחא חלל: ומדיח הקפה לשון כריתה מן אסון אסין: וחובל בחמש
הם נשחך עשר רכזי אפר בושא ארוב המזיק בחביריו: מכלודים: לשון רשע ומכאן
מן יפול במבטוריו ורעיו: משוח מלחמה הוא הכניס הקורא כראי מי האש אשר
אדם אש בקדוק יאל למלחמה: נחמדים: המזוין מן חגור חרב: מהיר: לשון
אורה מעם אהוא ברא: והקפיעה לשון כריתה מן אסון אסין: יהיר לשון כריתה מן
יהיר לץ: והמזהיר לשון זהירות מן והזהרה אחרים: זהיר מן זהיר: כזהר הרק:
ולזהיר לשון הזהרה דל מזהיר ואעפ אהוא מזהיר: יא לו ששחך כלל הוא מזהיר:
וסמכה את הרבי: עקב לשון אפר מן והיה עקב: נערב לשון עריבות מן וערבה לץ:
מכתירים לשון כתר מן כי יכתירו צדיק: או הוא לשון המונה מן כתר ל: ער:
כאמר שהשירים המקוים אל טאמר עליהם וזרחה לכם יראי שמי:

תענו מעות עשה יי לנו לצור מעוז ומחקה אכיר

ולא תקבל חרש
ולא יצמיח חרש
ולא תאחר בבצעה
ולא תעשוק דעה
ולא תעשוק שכירך
ולא תחוס שורך
ולא תפאח דיהך
ולא תזע עמיתך
ולא תשא חטא
ולא תחשב לשנא
ולא תחוס עמך
ולא תלין עמך
ולא תטור איבה
ולא יוגתו אבות
ולא תשמוע דברי
ולא תהיה אחרי

חמקן יורש
אוננים וסמאונים
מלאכה ודמעה
ולא תאחר נדרים
ולא תלקט קצירך
בדין העמידים
ולא תבלה מאהך
במקח ודברים
אשר לבן טמא
כמשפחות עדים
לבבל חקום מוסר
מעופה נאכרים
ולא תשא אבות
ובנים על הורים
נביא שקר מורה
מקרים נבערים

יחזק מן וכל מדת : הכעיר ימי יקציר : יעמיד לשון קבור מן חזק
בקר : בבצעה לזון חזק מן מה בצע דומי : תזע לשון אגלה מן ו
תזע : במה ודברים כלום אחר להנחות את חבירי חסד אונת דברים
חזק אחר במשאל ומת : כמשפחות לשון שונה מן ויאכנס עשו את יעקב
עדים לשון אוננים מן נאול לשון עריך : נאכרים מועלים מן שכן שכיר
נבערים לשון מדינה מן איש בער לא ידע :

ופנים לא הביר
 שם אלהים אמרים
 ועל דם לא העמוז
 אבועות לשקרים
 ולא האא פני דל
 לרבות במחירים
 שמור פק בה האטה
 ואלמנה וגרים
 ואל יעז אחד
 נפשות ובשרים
 אשר תלקח אפלה
 וזבחי השעירים
 והעבה הדופה
 להפקיע שערים
 במזרח הקדש
 וגם לא במשאים

וצבד לא הקמר
 ועל פה לא הקביר
 וכפסם לא תחמוז
 והחזל ללחמוז
 נצור חוקי על דל
 ומנשך תחזל
 ומעלות לא תנה
 ודים יהם מעלה
 ולא שחח אחד
 ולא האכל יחד
 ולא תחמוז גולה
 ולא האכל נבלה
 ולא האכל טרפה
 ולא תקטין איפה
 ולא תעשה דעות
 ומשקל המעלות

והחל עט, מניעה: על דל הפירוש הנכון הוא לשון דלת מן על דל אפרה
 והוא ענין המזון או ענין גבלה אמו מהבלי: אפרה המרה: פני דל
 לשון חסד מן דל לא ההדר: במחירים לשון ערך מן ולא רבית במחירים
 נשח ופלה מן ולא האכל הנפש עם הבשר: האעירים לשון אדם בלשון
 דקדוק אס: הוצה לשון ודחה מן בלא אבה הדפו: להפקיע כמלך
 כי וחרוב פנים מהחבוב והוא אלא יקטין האיפה לגזל השער: ומשקל
 האמו והמורה: כסו כן והמאור: לשון מורה מן ומים במשורה השנה:

ולא תתן אכלך	במרבית פת אכלך
ולא תרוץ דגלך	מלשני בקהדים
ולא תאית יד עם	רשעים ומרעים
ולא תגוש רעים	ואחים בנכדים
עזוב עומד שבתו	ולא תשוב לקחתו
ללמנה ניהו	ולית/מים וגדים
שנה שבע תצור	וביובל תעצור
ספחים לא תצור	ולא תבצור נזירים
ולא תזרע תלמך	להוציא בו לחמך
ולא תזמור כדמך	ולא יעלה קידים
ולא תאכל קלי	ונחם וכדמלי
בטנם תביא לי	ראשית הקצירים
ולא תאכל ערלים	בטנם הנולים
ולא תחדר גדולים	ונולים נחפרים
ולא תהיה כנושא	לחיש עני נקשה
ולא תתבא אשה	בעורים ואבירים
ולא יעלה מאיתי	במעלות על מזבחי

פת אכלך לאן כליה מן פת אכלך : מלשני בקהדי מולכי לאן הדע מ—
 מלשני בקהדי רעהו : המור לאן שמירה מן יצרנהו כחאן : ספחים מן ספחים
 קצירך : נזירי מן ענבי נזיריך : תלמך לאן גובה מן תלמיה דוד : קידים
 קודים מן כנע סך את ורכך בקידים : ערלים והנולים מן גשני יהיה לכם
 ערלים ובשנ הד קודש הנולים : כדור לאן הדור שלא יא משוא פנים : נחפרים
 לאן חרפה ובזיון מן וחמרה הלפני דל לא יא פנים לקטק ולגדו : נקשה דוע
 המעל מן בבית לקשה יום או לאן חקרון ועבר בה נקשה ורעב : מאייתי הוא כגו

אזכרות ליום שני

באחר האעדים	ולא תזבח מקחי
והחמץ הרושץ	והכלים המשא
עד אחד ועשרים	והשרכנו בשא
בשר פסח נחונץ	ולא תוציא לחונץ
והואש ואכירים	ועד ועדל מחונץ
בזבחן על חמץ	וזבחי לא השמץ
להתק מחסורים	ולבד לא האמץ
ולא ידעה שאור	ונשיא לא האור
בשר ליל שמורים	ולא יליך עד אור
וחלבי זבחים	וזבחי שלמים
להוהיר נאקרים	וחלבי חגבים
בכל טמא נאקר	וכי יגע בשר
דגנך בשערים	ולא תאכל מעשר
ובכורות בקרך	ויינך ויצהרך
ומבחר בנדרים	והבשר ודך
תמיד הנקדס	ולא תאכל על דם
שני אלה אמורים	והחלב והדם

ט
למדת

המשא הנקה מכל מומא: הרושץ לשון ריחוק מן הורישאן ידיו: בשא
הוא שעה שצית שחיים לשרכו: נחונץ לשון מהירדות מן היה דברו נחונץ
באמץ לשון פסול ומעונ מן שמץ מנהו: מחסורים ענין צדקה לאשר
יחסר לו: האור לשון קללה: להרע ענין ידו: נאקרים לשון איסור שלא
יהיה יתרון באיסור והרב הוא מן לא יליך חלב חג עד בקר:

ודג וחיה שניהם
 בלא סימנים
 ומנוס בו לא יקרב
 כגבן או גרב
 ומיהו בן נכד
 ולא יעבור אפר
 ולא יעלה לרצון
 ולא תגזז בכור צאן
 ולא תמיר בהמה
 ולא תאכלו תרומה
 ולא תביא למטה
 ולא תתן לבונה
 ולא תקריב למשה
 ולא תאשים קדחה
 קטורה לא תדקח
 וקטפה לא תקח
 שמוע פני נפשה
 ועופות למיניהם
 אשר בם נפדים
 להקריב שי נערב
 ובמחיים או עורים
 לא תקריבו אפר
 בבכור שוורים
 בכל מקום חיצון
 במשקה העדרים
 מקודשת חרומה
 במחיים עם גדים
 מחיר כלב וזונה
 במנחת השעורים
 בשמן המשחה
 ושרט בבשרים
 ועיניו תפקח
 לרצחי מקטרים
 דבר גוף הנפשה

שי לשון קרבן ממ יובילו שי למורא נערב ממ וערבה לנ : אפר לאו
 מנחה ממ אפר יקריבו אפר ממ בושן אפרים : תמיר ממ ולא ימיר
 אהו : ינשה לשון שפחה ממ כי נשני להי :

וּמִצֻּוֹת לֹא יִקְשֶׁה
וְחֵץ אֹזֶב וְאֶת בְּנוֹ
וּבֶנֶךְ לֹא תִתֵּן
וְכָל מִלְחָמָה לְהִקְצוֹת
וּמִקְרָאֵי מִצְוֹת
וּמִקְרָא זְכָרוֹן
וּמִקְרָאֵי הָרוֹן
וְעֵצִים בְּלֹא הַשָּׁבוֹר
וְהַעֵץ לֹא יַעֲבֹר
וְלֹא יֵצֵא מִמֶּנּוּ
וְלֹא חֹתָבוֹ וְלֹא חִיו
וְלֹא יִשְׁרֵה יָיִן
וְלֹא חֲמִצִּין יָיִן
וְכִתּוּבֵי קַעֲקַע
וְהַמְקַלֵּל יִקָּע
וּמִקְרֵה הַנִּרְאֶה
וְצוּרֶךְ לֹא יִדָּא
וְנֶשֶׁךְ לֹא יִתֵּכֶם

בְּעֵינֶיךָ הָרִים
בְּלִבְבְּךָ הַצִּמְנוֹ
לְמוֹלֶךְ אֲכָזִים
בְּשִׁבְתְּוֹ לְרִצּוֹת
וּמִקְרָא בְּבוּרִים
לְצִדִּיק וּלְבָשָׁרוֹן
וּמִקְרָא כְּסוּרִים
בְּלִיל צֹאֲהֶךָ מִבּוֹר
עַל דָּאִשִּׁי נְעִירִים
לְהַטְמִימָא לְאֲבִיו
וְיִתֵּב הַשְּׂאִרִים
לְחֻכְלִילוֹת עֵינִי
וְיִתֵּב הַדְּבָרִים
בְּהִיָּוָה לֹא תִדְקַע
וְיִוָּבֵל לְקַבְּרִים
בְּמַחְטֶיךָ הַפִּמָּה
בְּעֵרֹת וּבְדִים
לְהָאִים עַל מִקְבֶּךָ

יקשה מזה לא יקשה בעיניך: תרים תבבד והגדל מה דמה קדע: להקצות
אמר מוקדע: לרצות להאליס מה וסרעה את אבותי: ולפארן הוא כשרון
כמעשי ברה: הרון לשון דנה מה קומי דמי כלילה דמק על לילי אשמחיות
לחכיליות לשון אומנות: קעקע לשון עומק וחרות מה חרות על הלוח: יוקע
לשון תליה מה והוקע אות: הפאה לשון ריחוק מה פאה: תכבם כמו תבם לל

"	לֹא דִיר אֲדִירִים	וְחֹק לֹא תַעֲשֶׂהוּ כִּי
"	בְּנִדְחִים וְנוֹפְלִים	וְעֵינֶיךָ לֹא תַעֲלִים
"	כְּהִבְלֵי הַנְּכָרִים	וְלֹא תַעֲשֶׂה אֲלֵילִים
"	בְּמוֹ פְּשָׁתִים נֶחֱבֵץ	וְעֵמִיד לֹא תִלְבֹּץ
"	הַמֵּדִים וְשִׂאֲוֵרִים	וְלֹא תִקְטִירוּ דָבָר
"	וְלֹא תִסְכּוּ לְשִׁמִּי	וְלֹא תַעֲלֶה לְחִמִּי
"	אֲשֶׁר לִפְנֵי עֲפָרִים	בְּמִזְבֵּחַ כְּעִמִּי
"	וְכֵהֵם לֹא תַעֲשֶׂהוּ	בְּצֶל נֹפֶל לֹא תִחָקוּ
"	כְּמִסַּח הַמִּלִּוּרִים	וְהֵל לֹא תִנָּקוּ
"	דְּבָרֵי הַיִּרְאָה	וְחֹק לֹא יִרְאוּ
"	וְשִׁלּוֹם בְּנִקְרִים	וְחִיִּים תִּמְצָחוּ
"	מֵאֵד חֲזָקוֹ וְאִמְצָו	וּבְדִבֵּר לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
"	כִּי הִיִּיבֵם גְּדִים	וְהִגִּיר לֹא תִלְחֲצוּ
"	מֵאֵד חֲקֵרוֹ וְדִדְשׁוּ	וּבְדִבֵּר לֹא תִנְחָשׁוּ
"	כְּנִאֲלֵחִים קָרִים	וּבְדִבֵּר לֹא תִכְחָשׁוּ

אלא יבקש לו עז היגר או לשון חשבות מן הוֹכֵחַ לְבָנִים: מִסְכֵּךְ כְּמִשְׁמַעוֹ: ז'
 נחבץ לשון דבוק ומעורב וגו' ויחבש אר-חמורו: עפרי' הכבדי האדון מן שני
 אדיר בשני עפרי' ונוף הוא מצרי' מן נופ ורחסנחם: רחמו לשון הסבוכמו-
 מן בצל כנפיך סוכה: וכהם לא תעשו אזהרה על קדוש הקבר: המודים לשון
 קורר ומורה: יראו מן לא יראו כע ריק' הנאמר בג' רגלים: כנאחי' נעבים
 נבאשים מן יחידן נלחו: קדים לשון הקרה מן קרו מיד האמל' בשון העגל "

ובדבר לא תבטל
 ולא תאכל בשר
 ובדבר לא תעונם
 וקעבדים תחונם
 ולא תהרע חנף
 ולא תשליחם ריקם
 ולא תעבדו בהם
 ביעל בי לי הם
 ולא תקפוץ בם
 ולא תהם בם
 ולא ידע לבבך
 ולא ימצא בך
 ולא תעביר בך
 ולא תחוס עינך
 ולא תבדול להם
 ולא תעשה בהם
 ולא תלבך אתם

חול מהתבטל
 ונא ליל שמונים
 אשורין פנים
 בצאתם לדורות
 למלאה את ספקם
 מרמים ועושים
 עבדות עבדיהם
 עבדים נמכרים
 ולא תהיה ערפך
 בנפש ביהירים
 בתהך לחאבך
 קמלים וחברים
 ולא תאחיה זקנך
 לבלות קצוררים
 ברית ולא להיהם
 בורות נאבדים
 בחוקי משפחה

מהתבטל לשון רפיון רגום תרמנה יבטלו: בשל ונא אצירה לקדש כשר
 שלא יאכל ממנו נא: ומבואל הוא עלי אף: משנמך מן לא העמנו: אשורים כמו
 צעדיך: לדור: לחידוד: ספקם לשון סימון מן כמלאת ספקן יצר לו: מדורים
 לשון דלות: ועושים לשון ריקות מן ויער: את מצי: הקפץ לשון חתימה מן
 קצצה פיה: יכדים לשון זיהור מן צד יהיר: קמלים מכאמים: חברים מן חובר
 חבר אסתר השדים יחד: החוס לשון חזון חמלה וחנינה:

ולא תחיה אותם
בארצכם לא יאכנו
ומאכית לא תהנו
ולא תשאיר עונה
והיא לא תבנה
וחרס עם נבק
והיה תל אבק
ועמנו תמיר
ולא יבא ממזר
ולא תדרוש שלומים
ולא תגשים דמים
ולא תהרג נקיים
ולא תעזב נזים
ולא תדרוש אמת
והמבשף הצמח
ולא תאג כל גבול
ולא תאחיר עץ גבול
ולא תחלל בהך
ולא תשיב אשהך

ולא תחום צדים
ובם לא תתקנו
תבבלי שאו אומרים
בעיר עלי תגנה
אכל תחרס תחרים
בידך לא ידבק
במהפכת זרים
ומואבי תבזר
בסוד עם נבחרים
לא תקרים וקמים
להציב מכמורים
וצדיקים עניים
ולא יתחלו ערים
אשר איך עמלו אמת
אשר ערוס יערים
במצות שוכן גבול
בעיר תבנה מצרים
להקנות מצעך
בלבדה לאחריים

ומאכית לשון צור מן ואבם מאכית : עונה לשון עירי מן עיר ועונה : תגנה
מן עיר הנדחת : נבק כמו אבק ר"ל שלא ידבק בידו מאומ' מן חרס : כמהפכת
זרים קדום ועמור : תבזר כמו תבזר מן בזר עומים : מכמורי : לשון רשע מן
יכלו במכמורין : הצמח לשון כרה מן ומשנאי אצמית : ערוס יערים ל' ערמה
ערמה והחבולה : השג כמו הסוג והיא השגה גבול : מצרים מן מבצר :

אחרי-כך ליום שני

בגדה טומאה	ולא תשכב איתה
לגלגל המקורים	ואשה ש אחותה
בעולת אח נגזר	ולא תהיה לאיש זר
קדשים מועדים	ולא יאכל סגור
בסוד עדה קדושה	ולא תהיה קדשה
לבואי הגברים	ולא יהיה על אשה
לבואי הנשים	ולא ילבשו חנפים
בבנים נכשלים	ולא יהיו קדשים
באחיו העבדי	ולא תרדה בחורי
אבל כי במקדשים	ולא תמליך נכרי
וקומים וקדשים	ולא ירבה נשים
לארץ המצרים	ולא יאייב חפשים
במקמי מרכבן	ולא יסור לבבן
והמצות האמצרים	ובסמך וזרבו
כממסדה נכרי	ולא תמכור עבדי
בבואן למגורים	ולא תתעב מעבדי
בבואן להדומי	ולא תתעב אדומי
מצאעים ושבועים	ולא יבא בעמי
אשר תצח בבדיה	ולא תצא עבדיה

נגזר לשון עבדה והוא מעורב ביום: מועד לשון זר ונכרי מן מועד הייח
 לחי: מועדים לשון המרשית כלומר שלא יאכל זר קדש אשר הושר
 למעורים לשון גידול והוא נגזר: להדומי חתם כנפי השכינה מן הדום
 רגלי: ראשי אברים הם שם ועם האמור בעבד: פירע

" בראשי אברים והפדה במחירה " כיתר ממכרים " שארה ובקרה " בקחתו בת אחרים " אסורות לכה " כשרה לאחרים " ולא יכרוס קדש " ומקדש מבצרים " לאביו ולאמו " אשר אימ לו קוצרים " לפע ירצה " כחתך מחדרים " גדולתו רבבה " וזרח במאזנים " בקחת זר בתו " באובה בנעורים " אכילו והאשבו " באהלי המורדים	כצאת אמה נכרית ואם יבגדו גבירה ולא ימשול למכרה ולא יגרע אורה ומשכב עזקה וארבע נשים הם וקצחת מהם ולא יגדל קדש ולא יחלל זרע ולא יטמא עצמו אכל על מנת עמו ובדבר לא יצא יגיל עת יצא ובדבר לא יכבה וקרו לא יכבה ולא האכל מהו אכל האכל אהו וגם לא יאכל בו ועל מנת לא יבא

פרע הוא גדול אשר : יכרוס לשון קדש נהג בגדיו יהיו פרוצים : מבצרים
הוא בית המקדש איבנה במהר בימינו ונקדא מבצר מפת שהוא גבוה
מכל העולם לא יכבה הוא אש המי תוק על המ לא תכב : כנעורים אחים
לי זרע מישל המורדי אהל יש אש מר על אש הבכי והקמץ נקדא המורדים

ולא יאכל פנימית
ולא יבדיל להצמית
ולא יאכל מנחה
ולא יגבח משחת
וזר לא יהגלע
וקמא פן יבולע
ולא יעבט אורח
ולא יהיה בקרח
ולוי הקדש
ולא הקח אם קן
וימיה אמשיך
ואזרח לא אחיך
ולא המוט דבר
וחוק מנחה מחבת
וביתך לא יסח
ומצות פן השבח

בגדון ובתמית
שקועי התורים
כלילן פן יחת
באלים עם כדים
ראות קצץ כבלע
בשאזן ושבדים
ויהיה לטורח
ודעיו הממדים
עבודה לא יתקן
על פני הצפרים
במצות לא תאך
בארץ לא מקדים
במצות גבול שבת
ומאסה תנודים
במצות לא יגח
שדים נאמרים

תמית לאו מרחה חן ונביאי תמית: להצמית כמנו להכרית מה ומאנחי
אצמדים: שקועי התורים מה ואקע אורח: כלילן מה כלילן היתה: יחת לאו
שבת מהל הערוץ ול תחת: מאסה לאו סחיגור ומאסה והוא צווי על קרבן
בעל מוס מה מאחס בדים: כדים מה חלב כדים והוא כבאים: ירגלע לאו
ערבוב מה ולטענה הגלע הריב נבוא: כבלע לי כמך מה כבלע את הקדש
יבולע לי השורה מהל בלעו יבלעם ומק בלע: יעבט לאו עוות מה לא
יעבטן אורחותם כלומר שלא יענעו על הכהונה: אחיך לאו אריות מה
במאן היוכל: קדים לי האך מה צלמו ולא קדים: דבר לי דבר מה דבר שכנה

ומצות לא תבערו
ומצות לא ימכרו
ומצות כלאים
ואבני מאזנים
ומצות לא תטע
ומצות פק יוסף
ומצות לא תחבול
וחילך לא יבול
ומצות לא תגרע
וחוק מוציא שם רע
וחוק לא תזכיר
וחוק לא תקיפו
וחוק לא תתרו
וחוק לא תסור
וחוק לא תכלה
וחוק לא תתן

ומצות לא תשקר
מצות מגדש ערים
ורכב ורחים
בכיס מקחרים
לעולם לא תחטף
להכור נותרים
עלי כתף תמכור
והכר בזהמים
לעולם לא תגרע
שם עלילות דברים
וחוק לא תחטא
באור ראש במו מרים
וחוק לא תגדל
וחוק שבעות אפרים
וחוק לא ביערתי
למית נגזרים

בבית מדרש :

לה נפשי והוא שלא ידע בתחום שבת. מחבת מן על מחבת בשמן.
יחל לשון הדיקה מן בית גא יחל יחל לי הגבירה מן ולא יחל החשק
שהם נאמרים על שם חן השבח את הדברי וכן השבח את : מגדש מן
ואדה מגדש : ורכב ורחים מן לא יחבול דחי ורכב : מקחרים כמו קוחרים :
לא תטע מן לא תטע עלים בדש : תחטף מן ולא תחטפו את הארץ : ומצות
פק יוסף הוא מן יבול : תחבול מן נואא סבל וכו' : ומשא : וחילך : יבול :
לשון נפילה מן ועלה לא יבול : תגרע לי בעולם : תגדל : תסור : ידוע :
אפרים לשון קטר מן לאקור אפר : נגזרים כמו פדורים :

במישרים השפוט	ובהעדר העבון
וקראת אוננים	וקראת הדין
מפני השויה	וכל קראיה
מקום נקדים יאזרים	אשר הם בעיה
חרוצים במעשיהם	ואחד נשבעים הם
במכתב נזכרים	ואלה מקוריהם
למולך בדוב השעו	אשר יתן זרעו
אשר ידו ידים	והמגדף ישעו
ובסובא וזולל	ומקית ומחלל
אמדיח ערים	ומכה ומקלל
באם עבדוה צדי	וקדור קרה
וידעונו שקדים	ובעל אוב לזר
לפחד ופחד	ונפא רוצח
בחרב נדקרים	ועם עיר נדח
תבקי הלעה	ונביא מדעת
לביתם היערים	ואשה נדבעת

ובהעדר העבון כמו ובהדרת המשכון הדין הוא כה משוח מלחמה:
 אוננים ידועי השויה חכמה ועל אם שמתאונת כחו של אדם בעיו
 נדאן החכמה השויה בעיות לי יובא מקרבנו בנזוג נדר: ^{הידועים} למעשה לשון
 כה ונחצה מקום חרופים יעין: ישעו לי מושיעו והוא כנוי לשם ית המושיע:
 חרוב ערים מק עיר הנדחת: לזר לי הדחה או חרב מק והיה לבס לזר:
 ופחד לשון שויה מק יפול א הפחד: נדקרים לשון דקירה חרב או רומח
 מק וידקור את שניהם: ונביא מדעת הוא נביא השקר שמתנבל מדעתו
 את אשר לא עזרו לו: הלעה לי כמה ותלעה: נדבעת כמו נבעת: היערים

וְהָבָא עַל אֲרוֹסָה
וְעַל בְּהֵמָה אֲבוֹסָה
וְבָא עַל אִשָּׁה אִישׁ
וְדוֹדָהּ מִבְּאִישׁ
וְבָא עַל יוֹלְדָתָהּ
וְבִתָּהּ וְבֵת אִשְׁתָּהּ
וְעַל אִשָּׁה וְבִתָּה
וְעַל נָדָה בְּשִׁבְתָּהּ
וְעַל אִשָּׁה אֲבִיו
וְאִם חֲמוּתָהּ וְחֲמִין
וְהָבָא עַל אֲחֹתָהּ
וְבָא עַל אֲחֹת אִשְׁתָּהּ
וּמִשְׁפַּט בְּנוֹת כֹּהֵן
וּמִשְׁפַּט בְּנוֹת לֵוִי
וְהַבֹּשֶׁל אֶרְמִיָּה
וְהַגֹּנֵב בְּהֵרְמִיָּה
וְהַגֹּנֵב אֶדָם
וְאוֹכֵל חֶלֶב וְדָם

וְעַל כֹּהֵן כְּנוּסָה
וְהָבָא עַל זָכָרִים
מֵאֵד יַחֲסִיר וַיִּבְאִישׁ
אֲנִי אֵלֶּה אֲסוּרִים
וְבֵת בָּנוּ וְבֵת בִּתּוֹ
וְבָא עַל אֲחֹת הָאִרִים
וְבֵת בָּנָה וְבֵת בָּתָה
לְמַלְאָה מִשְׁמָרִים
וְעַל אִשָּׁה אֲחִיו
כָּל אֵלֶּה אֲסוּרִים
וְהָבָא עַל חֲמוּתָהּ
לְפִי שְׂאוֹל נִפְגְּזִים
וּמִשְׁפַּט זִמְמוּיָהּ
לְהַשְׁמִיד וְלִהְיוֹתִים
כְּדָעָהּ לְהַצְמִית
נִפְשָׁהּ בְּחָרִים
בַּשָּׂחָה יִדָּם
יְהִי כִיקָר כָּדִים

הם חזק הדבר: כנוסה שנכנסה לחופה ולא נבעלה: אבוסה מן אבוס בעליו
ויבאיש לי קדחוק מן הבאשהם דיחננו: הורים כמו אבוב מן גברו על ברכו
הודי: משמרים הם ש ימי לבוב לאשה בנדחה: וזוממיהם מן ועשירם
כאמר זמם: ארמיה קתם גויה: להצמית כמו להכרית מן ומשטא ארמיהם
הצמית לי מרמק והחבולה: נבחרים הם זרע ישראל: ידום לי ירדמה: כיך

וארור כל נאכל
והוא דק יאכל
ואברון מהנים
ונקיון שנים
ועובד מפלצה
ואוכל מחמצה
ופסח לא יעשה
ואיש אוכל ועושה
ואיש סך ומטמס
ואיש חזט יאטס
והשוחט מחוץ
ואינו רחוק
ועובר על דם ברית
והיא תהיה ואחרית

אשר פאול יאכל
באשי כיורים
לאוחז עינים
לאוכל נזקרים
לכלה ונחרצה
בימים נקמרים
בחושך שמו יכוסה
ביום הכפורים
בעברה אשטס
למשפט המורים
והמעלה בחוץ
במימי כיורים
היה נפשו להכריח
לשכל האסירים

לשון כבשים והוא כנז על יהודי האוכל חלב ודם שהוא נמשל לבהמה
נאכל לשון ערמה מק ויתנכלו אותו שכן תא בערמה בנכילו : באשי כיורי
מק הנזר ובדי יורק : אברון לי אבר והוא אברון הגוף איבא לאוחז עינים
בכאוס : ונקיון שנים לי סך ונקי מק ונקיה לארץ השב כלומר שיפלו השנים
לאוכל מותדי הקרבנות וישאר הפה נקי קהם : מפלצה מק ועשה מפלצה
לאשרה והוא כנז לעצ עץ מדלור לעובדיהם : לכלה ונחרצה לשון כליון
סך לשון סיכה מק ורחצה וסכר והוא שמו המאח שבו על באר אדם לא
ייסך : ומטמס עמ סטוס הקטרת והוא לי הקוק יאטס לי סהמה מק כמו
סבן חרש יאטס אטנו : המורים חבשים מורי הוראה ואינו כמקת המורים
דלעיל : והמעלה בחוץ מק מה אכבו כן העלכ עולתה : ואינו רחוק אזהרה
לכח על יאטס בלי קדוש ידים ורגלי : אחייב מירב בדי שמי : במימי כיורים מק

בבואו למקדש
בטומאת בגדים
בבואהו מהומה
בעברו מאמרים
בבואהו חבל
ויאחזוהו צירים
טבול יום הנמסר
בגדים נקפרים
במלואו אכבד
מחוסר כפרים
לכרוע ושהי
לשמש בחורים
ומצות לא תעשה
ומגיל לשרים
קודות נבחרות

והטמא יודע
והאוכל נקדש
והאוכל הרומה
וכהן כי יטמא
והאוכל טבול
וייעל להבל
ומהבל יסר
לשמש ומחוסר
והגר העובד
ומארץ יאבד
והמזות דהוי
וטמא האבוי
כלן מצות עשה
בעזרה צור מחסה
אלה התורות

את הכזר ואר כנו: יודע מה והשיג לכס דיש: טבול הוא הדגן שיהיה
מחוסר הרומה ולשון חכמי' הוא קב לא כלום שאינו טוב לאכול עדיין
חבל לי סוב מן חבלי ילדה: צידים כמו כן לשון סוב מן צידים וחבלים:
ואגב יוקר כלום שימות ויזקר מן העולם: טבול לי נכילה: הנמסר כלומר
שהכפ בהעדע שמשן יטבול כדי שלא ירחיב מידה בידי שמי: בגדים
נקפרים הם ה' בגדים לבג וז' לכית הדיוקן: אכבד לי כבוד ומקטל בני כל
העם אכבד: דהוי כמו ראוני בחלוק בארץ ב"ש: לפרוע לי גדול שער משום
אני כקום יכמון את ראשיהם: ושרוי לי שבור מן שרוי יי: האבוי לשון
הבוא מן הארץ בקר ודלא ראשי עש:

כסנשני המרים "	וליהנה פארוה
לקבץ עס אביון	ימהר אל עליון
ועמק הפגרים "	ויבנה הר ציון
ונגיה חשבו	נקיס את סופו
נקרנו ידים "	ויתן עז למלכו
בקום יאני עפר	ויראו מתי מקפר
וכנשוא נק הרים "	ובתקוע אופר
הרנה פיוה	ומדאן הומיות
ומהררי נמרים "	ומתענה אריות
ברעה יתמוג	ואז פל עס אונג
בשמחה ובאירים "	לקול המון חוגג
נהלך בחליל	ועל הר בגליל
ואז יעלו פרים "	ואז יחטוף כליל

הושלבע

פארוה עננים מן וטרבנה סארוכז: יגיה חשכו כמו יאיר אמלכו מן וינ
 יגיה חשכו ומן לא יגה שביס אשו: מתי לשון אנשים מן ויהי מתמוספר
 הוסרית לשון חוצות מן כדאש הומיו תקרא: המון לשון חיל: חוגג לשון חג
 וסוף דמח לבנת רבית שנעלה לחוגג פעמלי בשנה בעד: חליל מן תורח
 וסוף: כליל הוא המון על קרבן כליל ויהיה וחו: נעלה פרים: אכיר
 יהי רצון שיבנה במהרה בימנו אמן

תמנו מצות לא תעשה ברוך אומר ועושה:

השעה

השעה באב

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמו ועל ירושלים עיר
העיר האהבה החברה האוממה הנבונה בניו זרים
היושבים וראש לה חפוי באשה עקרה שלא יכלה
ויכלה לגינות ויראות עובדי פסילים ויהנו את
נבלת עבדיה מאכל לעוף השמים ולבהמות הארץ
על כח צור במדר הבבה וירושלים הנבונה לבנה
על חלליהם מעי מעי על הרואהים דאח יי ורחם
ורחם אוממותיה ורחמיה כי אהב יי באש הצדקה
ובאש אהב עתיד לבנותה ככה ואני אהיה לה כח
חומת אש קביב ולקבוצי אהיה ביהמה פרוץ אהיה
יי בונה ירושלים

תלמי סימ' ע"ה

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלהיך טמאואת
היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים ונהנו את
נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
לחיהו חרץ שפכו דמם במים קביבות ירושלים
ואמר קוברי היינו חרפה לשכנינו לעמנו וקצק
לקביבותינו עד מה יי תאמר לנעם תבער בשר
אש תמאיתו שפוך חמתך הגוים אשר

ידעוהו ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו כי אכל
את יעקב ואה נוחו השמואל הנזכר לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמינו כי דלנו מאד עזרנו אלהי
ישלנו על דבר כבוד שמה והצילנו וכפר על חטאיתנו
למען שמה למה יאמרו הגוים איה אלהים יורע
בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך הבוא לפניה
אנחת אסיר כנעני זרועה הוה בני המורה והשכ
לשכנינו שבעתים א חיקם חרפתם אשר חרפוה י
ואצתנו עמה וצאת מרעיתך נודה לה לעולם לדור
ודור נספר תהלתך

על
נהרות בבל שם ישבנו גס בכינו בללנו
את ציון על ערבים בתוכה תלנו ונזדונו
כי שם אכלנו אובנו דברי איר ותוללנו שמה
אירו לנו משיר צוה איך נאיר את איר י על אדמ
נכרי - אם אשכחך ירושלם השבח ימלכך תדבק
לשונך לחי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את
ירושלם על ראש שמחת זכר י לבית אדום את
יוס ירושלם האומרים ערו ערו ערו יסוד ביה
כה בבל השוניה אשרי שישלם לה את גמול
שגמלה לנו אשרי שיאחז ונמץ את עוללתה ונמץ

קצות אנרגים לקורות בטב כרובים בקוף הקר

קִינָה

אז

בבית שביינו צר לא הניח לנו וביום —
טלנולינו לא חמלו עלינו בחכמי מוסר
שמו עיניהם להרוג אותם במיתה מאונה
גם על זוג נחיה הפילו גורל איזה מהם יהרג החלה
דמעות במעליהם הוריד נשיא ראבב נשיא ישראל הוא
בובה וחבריו מקוננים על רבי שמעון במישע כהן
ובמה חטאנו אמרו שניהם כי נתחייבנו להריגה זו
זעק שונא ושלח חרבו אבד והשחית זוגו עמו
חמה ותנחיה לבש צר על רבי עקיבא בר יוסף דורש
אורחיה טבחיו בטביחת איל וצוה לשקול בשרו
במאזנים ישיש וזקן בלונכיות וקדו את רבי יהודה
במבוא מסלול העודה כל הלמידיו של רבי חנינה
בן יהודה יום דאן וברחו בעיר נהפך ביד צד וסר עמו
לא חמלו עליו ועל הורחן שעמל בה יומם ולילה
מדבר אש ועצים הכינו לו ושקמהו יחד וסר עמו
נהנו את גבלת ישבאב הסופר מאכל לכלבים שלא
נמקד ולא נקברו שאו עופות השמים לאכול מבשרו
וחיה השדה שברה מדמו על אעזר במשמוע
נניד ראשנו שנהרג על מצות תפלים פה שעמל
בדברי הורה איך נפל לארץ ולשאר האלה בינה איך

נחמנו

וְהַמֶּלֶךְ עָמַר: צֹאֵר חֲנֻכָּה בֵּין חֲכִימָאֵי הַסִּיד שֶׁנֶּאֱמָר
וְהַתְּעוּלָל בֵּין בְּרָצִים נִפְשָׁא: קָדְעוּ כְּהִנּוּתָם כָּל שְׂוֵהֵי
מִימֵינוּ וְאָמְרוּ אֵיךְ נָח לָנוּ כִּי יָבֹא מִקְדָּשֵׁנוּ: רַב־הֵד
מִכָּה וְגִדְלָה זַעֲקָה בַּשָּׁעָה נִפְלֶלֶת חֲצִמִית הַתּוֹרָה מִן
שָׁמַיִם נִהְיָה מִרוֹ וְאֶרֶץ רַעֲשָׁה עַל לֵאעֲזָר בֵּין דָּמָא
שֶׁנֶּהְדָּג עַל מַצּוֹת צִיצִית: הִמָּהוּ מִתְּנֵנוּ וּכְשֶׁלֵּי בִרְכִינוּ
בַּשָּׁעָה נִפְלֶלֶת עֲשֵׂרֶה זָקֵנִים שֶׁנֶּהְיָהוּ בַּעֲוֹן דִּוְרֵיהֶם
עָלִיהֶם נִזְעַק בְּכָל עִיר וְעִיר וְנִגְזָר הַעֲנִית בְּכָל הַמַּדִּינָה:

למנחת ט"ב

וַיִּזְכֹּר
מֶשֶׁה אֵת כֵּן יְיָ אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר לְמֹה
יְיָ יַחֲרִיב אֶפְרַיִם בַּעֲמֹד אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד
חֲזָקָה: לְמֹה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לְחֹמֶר בְּרָעָה הוֹצִיאָם
לְהַדּוֹם אוֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלּוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב
מִחֲרוֹם אֶפְרַיִם וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לַעֲמִידָה זָכֹר לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְהַדְּבַר
אֵלֶיךָ אֲרִבָּה אֵת גִּרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִי לְגִרְעֶכֶם וְנָחֵלָה לְעוֹלָמָם:

וַיִּנָּחֵם יְיָ עַל הַדָּעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: לו
 וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מִשָּׁה קִמָּל לִי שָׁנִי לַחֲזוֹת אֲבָנִים בְּרֹאשׁוֹנִים
 וְכִבְבֵּהֵי עַל הַלְחָזוֹת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְחָזוֹת
 הַרְאשׁוֹנִים אֲשֶׁר אֲבָרְהָמָה וְהָיָה נִבְוֹן לְבָקֵר וְעֹלִית בְּבָקֵר
 אֵל הָרָקִיטִי וְנִצְבָּה לִי שֵׁם עַל רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא
 יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אֵל יִרְאֵה בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּמֵר וְהַבָּקֵר
 אֵל יִרְעוּ אֵל מִלֹּק הָהָר הַהוּא: יז
 אֲבָנִים בְּרֹאשׁוֹנִים וַיִּשְׁכֵּם מִשָּׁה בְּבָקֵר וַיַּעֲלֶה אֵל הָרָקִיטִי
 קִיטִי כֹאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ וַיִּקַּח בִּידָן שָׁנִי לַחֲזוֹת אֲבָנִים:
 וַיֵּרֶד יְיָ בַּעֲנָן וַיִּהְיֶצֶב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבֹד
 יְיָ עַל פִּתּוֹ וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲדָרָא אֲמִים וְרַב
 חֶסֶד וְאַמִּתּוּ: נִצַּר חֶסֶד לְאֲפִים נִשְׁאָר עוֹר וּפֶשַׁע וְחִטָּא
 וְנִקְהָ לֹא יִנְקֶה מִלֶּקֶד עוֹר אֲבֹת עַל בָּנִים וְעַל בָּנֵי בָנִים
 עַל שְׁלָשִׁים וְעַל רִבְעִים: וַיִּמְהֵר מִשָּׁה וַיִּקְוֹץ אֶרְצָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם נָא מַעֲצָאֵה חֵר בְּעֵינַי: יח
 נָא יְיָ בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם קָשֶׁה עֲרַף הוּא וְסִלְחָה לַעֲוֹנוֹ
 וְלִחְטָאֵיהֶּנוּ וְנִחְלָהֶנּוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כֹתֶר בְּרִית
 נָגִיד כָּל עַמָּךְ: אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאִה
 כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ
 אֵת מַעֲשֵׂה

יְיָ כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה עִמָּךְ:

הפסדה למנחת השעה באב

השעה

אובה

יִשְׂרָאֵל עַד יֵי אֱלֹהֶיךָ כִּי בָשַׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ
 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְאָמְרוּ אֵל יֵי אֱמֶר
 אֱלֹהֵינוּ כָּל הַשָּׂא עֲוֹנוֹתֵינוּ טוֹב וְנִשְׁלַמְתָּ
 פְּרִים שְׂסֻתֵינוּ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁלֹמוּ עָלֵינוּ עַל קוֹם לֹא פִדְכָּם
 וְלֹא נִאֲמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה דִּינוֹ אֲשֶׁר בָּךְ
 יִדְחֶם יְהוָה אֶרְכָּא מִשְׁפָּחָם אֱלֹהִים נִדְבָה בִּי שֶׁב
 אֲפִי מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי כֶסֶל לִישְׂרָאֵל יִמְכַּח בְּאִשְׁתָּה וְיִכַּח
 שְׂדֵאֵינוּ בְּלִבָּנוֹם יִלְכוּ וְיִקְוֶהוּ וְיִהְיֶה בְּצִית הוֹדוֹ וְהִיחַ
 לוֹ בְּלִבָּנוֹם יִשְׁאָבוּ וְיִשְׁאָבוּ בְּצֵל יִחִיו וְיִשְׁאָבוּ וְיִשְׁאָבוּ
 בְּהַפֵּךְ שְׂדֵאֵינוּ כִּיִּם לְבָנוֹם אֶפְרַיִם מִה לִּי עוֹד לְעֵצִים
 אֲנִי עֲנִית וְאֲשִׁירֵנוּ אֲנִי בְּדִרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פִרְיָךְ
 נִמְצָא מִי חֶסֶד וְנִבְרָא לִי נִבְרָא וְיִדְעֶם כִּי יִשְׂרָאֵל יִדְכִּי
 יֵי וְיִדְכִּי יִלְכוּ בָּם וְנִשְׁאָבוּ יִכְשֹׁלוּ בָּם מִי אֵל
 כְּמוֹךָ נוֹשָׂא עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֵרֵינוּ נִחְלָה
 לֹא הִתְזַק לַעֲד אֲמֵן כִּי חֲכִין חֲסִיד הוּא יִשְׁאָב וְיִחְמֶנִּי
 יִשְׁבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְיִשְׁלַח בְּמַעֲוֹלֵינוּ יֵם כָּל חַטָּאתֵינוּ

יִהְיֶה אֱמֶר לְעֵקֶב חֲסִיד

לְאֶבְרָהָם אֲשֶׁר

נִשְׁבַּח

לְאֶבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם

לאחר תפלת מנחה אומר

בְּרַחֲמֶיךָ

נְחַמנו עַמִּי יֵאמֹר אֲשׁוּל כּוֹפֵר

לְנֶחֱם אֶת כָּל הַנִּמְצָא בְּרֹב בִּמְכֹר

לָשׁוֹן לְאֲבִילֵי צִיּוֹן מֵאֵר רַחֲמֵי אִפֶּר

עַל חַלְלֵי בֵּית עַמִּי לִבִּי הוֹמֶה עָלַי וְעַל חֲדָבִי אֲנִי

וְעַל שְׂמֵמֹת הַיָּכָלִי מִקְדָּשׁ הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְקִדְשֵׁהוּ

הַדָּשׁ רַגְלִי אֲמִן אוֹתוֹ לְעֵינַיִם בְּנֵי עֵיפָה וְעֵפֶר לָשׁוֹן

וְדַרְדְּרוּ עַל לֵב צִיּוֹן וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ וְהִסְדִּירָה אֶת שְׂמֵתָהּ

שְׂבִיהָ מִעֲלֶיהָ כִּי בְּשׂוֹבָהּ לֹא יוֹסִיף לְשִׁמְעָהּ הַיָּכָלִי

וְאֵל יִמְשֹׁל עִם נָכָרִי בְּצָבִי נִחַלְתָּ אִפֶּר לָשׁוֹן

נֶחֱם עִם מֵאֲבָבוֹ וְכִפֵּר עַל אֲשָׁמֹתָיו וְהִקְלָה אֶת עוֹלָם

קִבְּלוֹ וְהִעֲבִיר אֶת כְּלִימָתָהּ וְשָׁלַח מִלֶּאֱחָד רַחֲמִים

לְרַפָּא אֶת מְגוּרָתָהּ וְקִדְּשָׁה עַמְּךָ מִשְׁחָה לְאִמְרוֹ

מִצְדָּתִי כּוֹפֵר בְּרַחֲמֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ עַמִּי יֵאמֹר

אֲשׁוּל כּוֹפֵר לְנֶחֱם אֶת כָּל הַנִּמְצָא בְּרֹב בִּמְכֹר

בְּרֹב בִּמְכֹר לָשׁוֹן לְאֲבִילֵי צִיּוֹן מֵאֵר רַחֲמֵי אִפֶּר

אֲשָׁא נֶחֱם לְגוֹיִם לְשׁוֹכְנֵים בְּכָל הַיָּכָל לְשׁוֹבָבֵי הָרֶם

צִיּוֹן קִדְּשָׁה נִחַלְתָּ חֶבֶל לָשׁוֹן אֲנִי שָׁאוֹן בְּרֹאשֵׁי

רַחֲמֵי אֲבִלִי מִעֵילָם וּמִעֵיבָל וּמִעֵיפָה וְעֵפֶר לָשׁוֹן

אֲשִׁיבֶם אֶל נְוֵה קִדְּשִׁי מִתְּעַלְבִּים בְּתַמְנָגִם יִרְוֹנוּ

במחולות

בְּמַחֲלֹהֹת כִּי אֶנְחָמֶם מֵאֲבֵלִים וְאֶהְיוּ אֲבֵלִים לְשֹׂאֵן
 וְשִׁמְחָתִים מִיָּגוֹן וְאֵן כָּל שׁוֹמְרֵם וּמֹוֹנִים יַעֲטֹו
 בֹּזֵז וְחֹפֵר לְאוֹם יִרְשָׁלַם אֲבָהָ וְאֶהְיֶה קְבוּצָה
 לְחֹמֶת אֵשׁ וְלִכְבוֹד בְּבִרְי מִלִּשְׁבוּתֶיהָ וְאֵן יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים בְּרָבוֹת טוֹבוֹתֶיהָ נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל
 חֲרֻבוֹתֶיהָ וְהָשִׁיב בְּהִנָּה לַעֲדֹ נִחֲלֵי אֶמְרֵי שִׁפְזֹ
 לְאוֹם
 נִזְאֲמֹו נִזְאֲמֹו עַמִּי יֹאמְרֵי אֱלֹהִים
 וְדָרוּ עַל לֵב יִרְשָׁלַם וְקִדְּמוּ אֵלֶיהָ כִּי מִנְּסָה צָבָהָ כִּי
 נִרְצָה עֲוֹנֶיהָ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְיָ כִּסֵּיָם בְּבֵל חֲטָאוֹתֶיהָ
 אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְּחָמָם מִיֵּאֶת וְהִרְדֵּאִי מִלְּאֲנָשׁ יְמוּת
 וּמִבְּרִית אֲדָם חֲצִיר יִתֵּן כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ
 וְיִשָּׁם מִלִּדְבָרֶיהָ כְּעֶדֶם וְעֶרְבָהָ כִּגְמֹו יְיָ שֹׂאֵן וְשִׁמְחָה
 יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה " רְנֹו שְׁמִים וְגִלִּי אֶרֶץ
 יַעֲרֹ וְכָל עַץ בָּן כִּי נִחַם יְיָ עַמּוֹ וְגַל יִרְשָׁלַם שִׁמְחוּ
 אֶת יִרְשָׁלַם וְגִלּוּ בָּהּ כָּל אֶהְבִּיהָ אִישׁוֹ אֶהְיֶה מִשְׁאֵל
 כָּל הַמִּתְאֲבָלִים עֲלֶיהָ לְמַעַן הִינָקוּ וְשִׁבְעִים מִשְׁאוֹר
 תִּקְוָה לְמַעַן תִּבְרָאוּ וְהִתְעַלֶּה מִיָּד כְּבוֹדָה
 כִּי אֲשֶׁר אֲמֹו תִּבְרָאוּ כִּי אֲנֹכִי אֶנְחָמָם וּבִירְשָׁן
 כְּבוֹדִי קוֹל צוֹפִיךְ יִשְׂאוּ קוֹל יִחְדּוּ יִדְגְּלוּ כִּי עֵת בָּעִם
 יִדְּאוּ בְּשֵׁם יְיָ צִוֵּה כִּצְחוֹ רִנְנוּ יַחְדָּן חֲרֻבוֹת יִרְשָׁלַם כִּי
 נִחַם יְיָ עַמּוֹ וְגַל יִרְשָׁלַם וְכִדּוּ יְיָ יִשְׂאוּ וְבָאוּ צִיּוֹן "

בְּרִנָּה וְשִׂמְחָה עוֹלָם עַל רֹאשׁוֹ שֶׁאֵין שִׂמְחָה יָשׁוּב וְנִסְכּוֹ
 יִגוֹן וְאֲנָחָה לֹא יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשֶׁךְ וִירְחֹךְ לֹא יִתְקַרְּב
 כִּי יִיְהִי לָךְ לְאֹזֶר עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יְמֵי אֲבִלְךָ כִּי לֹא
 בְּחִקְצוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּחָה לֹא תֵּלְכוּ כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם
 יְיָ וּמֵאַסְפֵּכֶם אֵלֶי יִשְׂרָאֵל וְעַמּוּךְ כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם
 יִיָּדוּ אֶחָדָן נֶצֶר מִטָּעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר הַקָּדוֹם
 יִהְיֶה לְבָשָׁר וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עָצוֹם אֵנִי בַעֲבֹדָה אֲחִישָׁנָה
 וְהִנֵּה הַנֶּשֶׁאֶר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יִצְמַח לָךְ
 כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם חֲזָקוֹ יָדַיִם דְּמוּת וּדְבָרִים
 כּוֹשְׁלוֹת אֲמִצּוֹ אֲמִירוֹ לְנִמְהָרֵי לֵב חֲזָקוֹ אֲהִירָאוּ
 הִנֵּה אֵלֶיכֶם נָתַם יְבוֹא גִמּוּל אֵלִים הוּא יִבְאֵ וְיִשְׁפֹּעַכֶם
 כִּי בְשִׂמְחָה תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם בְּ הַבִּלְלוֹת הַקָּדִישׁ וְהַגְּבֻעוֹת
 יִתְצַחוּ לִפְנֵיכֶם דָּהָב וְכֶסֶף עֲצֵי הָאֵץ יִמְחָאוּ בָּהֶן לְקִירוֹת
 שֶׁנֶּה דָּעוּם לֵנִי וְיוֹסֵם נָתַם בְּאֵלֵינוּ לְנִיחָם כָּל אֲבִלִים
 לֵאמֹר לְאִמּוֹרֵי צָאוּ וְלֵאמֹר בְּחָשׁוֹ הִגְדוּ עַל וְדָכִים
 יִדְּעוּ וּבְכָל שְׂפָתַיִם מִדְּעִיתֶם לָאוֹם לְאִבְלֵי צִיּוֹן לִקְרָה
 לָהֶם בְּאֵר הַחַיִּים אֲפִר שֶׁמֶךְ שֶׁאֵין תַּחַת אֲבִל מַעֲסָה תִּהְיֶה
 תַּחַת רוּחַ בְּהֵא וְקוֹדֶה לָהֶם אֵלֵי הַצִּדִּיק מִטָּעִי יִיְהִיבָא
 צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בְּצִדִּיק וְאֵת הַמִּלֵּת לָךְ יִיְהִי עֵת
 יִצְאוּ אֵלֶיךָ בְּדָב חֲסִדֶּךָ עֲנֵה בְּאֵם יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁאֵי תִּגְלַל בֵּית הַשֵּׁשׁ
 בִּישׁוּעָתוֹ וְאֵת בְּחִסְדֶּךָ בְּשִׁחָה יִגְלַל לָבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לֵנִי כִּי
 גִמּוּל עָלַי יְיָ שִׁמְעָה יְיָ מְלִיחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה לִּי הָאֵלֹהִים
 לְמַעַנְךָ אֵלֶי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמִּיךָ הַשִּׁיבֵנוּ
 תוֹשָׁלֵבֵנוּ

ערבית של ראש השנה

תלים סימך פא

למנוצח על הגהית לאספ: הרענו לאהים

עוזנו הריעו לאהי יעקב: שאו

ומרה והנו תוף כנור נעים עם

נבל: תקעו בחצא שופר בכסא ליום חמנו כי חזק

לישרא הוא משפט לאהי יעקב: יעדה ביהוסף שמו

בצאתו על ארץ מצ' שפת לא ידעה אשמע: הקירות

תקבלו שכלו בפיו מודו תעבדנה: בצרה קראת

ואת צד אענך בקרב רעם אבחנך על מי מריבה

פנה: שמע עמי ואעידה בך ישרא אם תשמע לי

לא יהיה בך אר וכל השתחוה לא נכר: אנכי יי

אקד המענך מארץ מצ' הרחב פיה ואמלאהו:

ולא שומע עמי לקול וישרא לא אבה לי ואשלחהו

באדירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי אומע

לי ישרא שרבי יהלכו כמעט

אויבי ישרא יבנו ועל צדיה

אשיר יאמרו

י: יפחא

ויהי עתם לעולם ויאכילו מחלב חמה ומצור

דבש אשבע

אֲזוּזוֹת חַטֹּאת חַטֹּאת עֲוֹנוֹת עֲוֹנוֹת וְעוֹנֵה תְּהִלָּתֶיךָ
 אֵל לֹא יִשָּׁא נֶפֶשׁ לִמְחִלָּתֶיךָ תְּהִלָּה שְׁנָה
 וְתְּהִלָּתֶיךָ מִלֵּל מִלֵּל בְּנוֹעַם מַלְאֲכֵי יְהוָה
 וְשִׁיר וְהַלְלוּ כִּי בְךָ נִחָה עַל מַה תְּעֲלִים יַעֲקֹב וְהִדְלֵה
 זָרִים אוֹכְלִים נְחִלָּתֶיךָ מִלֵּל רֵעִה אֶת עֲאֲנֶךָ
 אֲרִיזוֹת זָרוֹת וְשִׁמּוֹךְ חֲרוֹנֶךָ בְּאוֹמְעִים עָרוֹ וּבְנֵי יִמְיֹנֶךָ
 כִּדְעוּ וְאָרְזוּ לֹא הִשְׁאִירוּ עוֹלָלָתֶיךָ מִלֵּל מִלֵּל
 תְּעֲלֶה בְּךָ מִבּוֹר וְצִיִּת כָּלָא עֲלֶה תִּשְׁבּוֹר וְתִכְרֹא
 כָּלָא בְּצִאֲתֶךָ בְּגִבּוֹר לִהְיוֹת וּכְלֹה מִכְּלָתֶיךָ
 חִילֶה קִדְעוּ הַגּוֹי כָּלָא וְנִטְוֶה שְׂבָעוּ וּבְגָזוּ
 אִישׁ לוֹ וְלִבָּה קִדְעוּ וּבְכָל זֹאת לֹא מִמֶּךָ נֶעַן
 מִעֲגִלָּתֶיךָ מִלֵּל זְמִירָה שָׁבַת וְחַשְׁקָה תִּלְבִּיר
 לַחֲמוֹץ קִדְבִּי דוֹדָה וְהַעֲבִיר מִלֵּב דֹּאבָה נִשְׁאָה וְהַמִּיד
 לִבְקָשׁ אֶהְבֶּה כְּלוֹלָתֶיךָ מִלֵּל נִחָה בְּנִחָה לִגְוִיה
 רִבְעָה רֵב נִזְנִחָה מִדּוֹד חֲכָצָה וְהִיא כְּפִדְחָה עֲלֶיךָ
 נִצָּה לֹא הִבְשִׁילוּ אֲשֶׁכְּלָתֶיךָ מִלֵּל חֲזָקוֹ וְגִילוֹ
 כִּי שׂוֹד גָּמֵר לְעֹד הִנְחִילוּ בְּרִיתוֹ שֶׁמֶר לָכֵס וְתַעֲלֹן
 לְצִיּוֹן וְאָמַר קוֹלוֹ קוֹלוֹ מִקְּלָתֶיךָ תִּחַל שְׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיךָ

שְׁחִירֵי דָת

קודם ברוך שאמר אומר

שׁוֹמֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָהּ בְּמַשְׁפֵּט יַעֲמִיד נָא חַיִּים
 וְחִמּוֹךְ עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְאֶת תְּהִלָּתֶיךָ בְּמִקְוֶה

עולה

עולה תמיד עולה הבקר אשר לעולה תמיד
 עולה לאבש צדקה ומעטות לך לבדך היתה רוח
 אם איך בנו מעשים צדקה ישני חבורה והם יעלו לזכרון
 לפני ה' תמיד עולה מעטה כלפי חסד להטות
 איש לתורה עמך הטה לחדש גמול נא עליו וחיה
 כתוב הין חיים והיה על מצחו תמיד עולה
 הטיבה ברצונך לציור קרית קדוש ונתת נד ואם
 בביתך למקדש עריכת נד לבן ישי להעלות נד
 תמיד עולה חזקו ואמץ לבבכם עמי בל ומעוזו
 עדותו כי הערו גם את הן לעומת זו יכיר בעד
 חמאתכם ויזכור רחם ברוחן וראו י ועזו בקשו
 פני תמיד עולה בני עבדי היום למקדשך
 יאריז צועקים על חמאתם ולעונם יבחי זכרים
 צדקות אבותם י עליהם יחיו אותם הזכור והיו נגד
 תמיד עולה

ליום א' אחר נאמר כל חי אומ'

ידי ראים נתלשים מהשיג ידי כפרים אבל
 ברוחם ומר שיחם יקדמו את בני יוצרים
 עם גדל הולך ודל ושיחו הולך ורס בהעדרם בבית
 מעדים ובגדלים רוממות ל להקדיש את קדוש הערב
 ואה אה וקרא להקדיש הלא אם שם וביר וסר

ואמר אפוד והגרמים וקרופת ומערכת והמזידים והמזל - פיר
 ואמר קטורה ופזרה לבמד על נפשים קדושה בשרא
 להדמות לשדרים ומענים בבית אבים להודות
 נאשמים ומחיל על חיל ילכו בני ישראל
 ולא נאש וצור מחסה אצי הייה להם על קרובים
 וכוכלים הקימום דגליהם ובשמוץ ממרומה גונת
 יה עליהם ומלאכים נערכים שמה נאשי עליהם
 ראה עקה כי חקה יי מלכס וחיליהם וזר יראם
 והוראם הבנים אים לשרא לידים ירוה יקושה
 ירוה ירשה מזדונים ומאדונים אגלדה משה אורה
 ממנים זוזנים ולא יקל בעת משקל זכר אבות ראשנים
 ויפקד על אוקד לדבר לך תחנונים דור אבותיו וכל
 מהיו חיה בקרב שנים להשקוקם והחיותם היה בעל
 לשרא לידים המבורך בכל מערך בית למטה
 בית למעלה אש ומים ואשמים והארץ אשר הנה
 עידון על אשר טעל כי מה דם ומה נפלא ועבדיו
 וצאמ ידיו לדינו עומדים סלה ביום קדו בני חסד
 הקמץ מיה עולה ובן יצחקו ויהיה לנו כל זרע ישרא

אחר העמידה אלשחר' אומ' אבינו מלכנו

ואמר לומר בראש השנה אום דבר שלחמא עור ופצע ופרלא קרע ופר מחול
 ופר מחוק ופר מחה וקלח אן מחלה וקליחה ופר בשבת בנתיים
 וקמנס כזה

אבינו מלכנו חטאנו לך
 אבינו מלכנו איך לנו מלך לא אלה
 אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
 אבינו מלכנו חודש עלינו שנה טובה
 אבינו מלכנו בטל ממנו כל גזרות קשות ורעות
 אבינו מלכנו בטל מחשבות אנחנו
 אבינו מלכנו הטר עצת אויבנו
 אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטמ מעלינו
 אלהינו דבר וחרב ורעב ואבי ומשחית ומגפ מבני דור
 אלהינו רחמיך אליהם לחול עמך
 אלהינו מנקה מנחלך
 אלהינו כי עקר ארצנו
 אלהינו מלך ואלה לכל עונותינו
 אלהינו רוע רוע גזר ויגדו
 אלהינו ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו
 אלהינו והעבר שעינינו מנגד עיניך
 אלהינו בקטר חיים טובים
 אלהינו בקטר מלך וכלכלה
 אלהינו בקטר מחילה ומליחה
 אלהינו בקטר גאולה וישועה
 אלהינו בזכרונך טוב מלכנו

הַצְמִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּקִרְבֵּנוּ	אֱמֵן
הַרְסָה קִרְבֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּךְ	אֱמֵן
וְהַרְסָה קִרְבֵּנוּ מִשְׁמִיחֵךְ	אֱמֵן
הַחֲזִירְנוּ בְּהַשׁוּבָה אֵלֵינוּ לְפָנֶיךָ	אֱמֵן
שָׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וּרְחֵם עָלֵינוּ	אֱמֵן
עֲשֵׂה לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵם לֹא לְמַעַנְנוּ	אֱמֵן
קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת הַפְּלִיטוֹת	אֱמֵן
אֲשֶׁר הִשְׁבֵּנוּ רִיבֵם מִלְּפָנֶיךָ	אֱמֵן

ואומר קדיש עד ואמרנו אמן ואחכ אמן

הַעֲבֹד וְהַעֲבִיר מִן הַשָּׁמַיִם הַקּוֹבֵל צְעָקָתְךָ הַשָּׁמַע הַמְּלִיכָה
 בְּרַצוֹ יַעֲנֶה קוֹל עֲהִירָתְךָ וְיִמְכַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וְלָכָל יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־אוֹרֵה אֲשֶׁר־אֶהְיֶה אֲשֶׁר־אֶחָד אֲשֶׁר־אֶחָד אֲשֶׁר־בְּרַחֲמֵי
 אֲשֶׁר־בֵּית אֲשֶׁר־בֵּית מִקְדָּשְׁךָ אֲשֶׁר־גִּאֲוָה הִיא
 אֲשֶׁר־גִּדּוּלָה אֲשֶׁר־גִּלָּה אֲשֶׁר־דִּינָה אֲשֶׁר־דָּעָה
 אֲשֶׁר־דְּבָרִים אֲשֶׁר־הוּא אֲשֶׁר־הָדָר אֲשֶׁר־הַצְנִיחַ
 אֲשֶׁר־הַרְוֵה אֲשֶׁר־הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר־הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר־הַשָּׁמַיִם
 וְעַד טוֹב אֲשֶׁר־וְהִקִּין אֲשֶׁר־וְהִרְוֶה אֲשֶׁר־וְהִרְוֶה
 אֲשֶׁר־זִרְזוֹת אֲשֶׁר־זִרְזוֹת אֲשֶׁר־זִרְזוֹת אֲשֶׁר־זִרְזוֹת
 חֲדָוָה אֲשֶׁר־חֲמָה אֲשֶׁר־חֲמָה אֲשֶׁר־חֲמָה אֲשֶׁר־חֲמָה
 חֲסִיד אֲשֶׁר־טוֹבֵה אֲשֶׁר־טוֹבֵה אֲשֶׁר־טוֹבֵה אֲשֶׁר־טוֹבֵה
 יוֹשֵׁר אֲשֶׁר־כִּלְכִּל אֲשֶׁר־כָּבוֹד אֲשֶׁר־לְמוֹד אֲשֶׁר־לְמוֹד

לב טוב

כי שאונה כנה " הבן אשר יעדה לתשעים שנה "
 הנה לאא ולמאכלת מנה " אנה אבדק לה מנהמם "
 אנה " עד לי לאס תבבה ותתפח " עוק " ממאכלת
 יהמה מדבר " נא חדה אבי וארמארי " חזק
 ועת יקד יקוד בבשרי " קח עמך הנשאר מאפרי "
 ואמור לשדה זה לעצח דית " עוק " ויהמו כד
 מלאכי מרכבה " אפם ושרים " אים בנדבה " מהחננים
 לא בעד שר צבא " אנה מלך יום וכוטר דבה " אל
 נא יהי עולם בלי ירח " אמר לאברהם אדון
 שמים " א תשלחה יד בשר אורים " אבדו לשלום
 מלאכי מעשים " אס זה זכור לבני ירושלים " בן חמא
 בני יעקב אני סולם " עוק " לבדיהך אומר זבוא
 ואברהם " זכרה לעדה קוערה ונהוזה " ואמע תקיעה
 תועה ותרועה " ואמור לעיון בא זמנך היאועה "
 יבוא ואליה אני אולם

כמזמור אחר לתקיעה שומר

יי דוס ותהר קועה " הדיילו אמונ בעעם
 בתצוצות וקול אופר הריעו למע קול
 בקול אופר יאמיע יאועה " נקבץ
 וקול יאועה " עליה איהם ברהוזה " יי

במל

בְּקוֹל שׁוֹפָר" עֲלֶה הַמֶּלֶךְ יְיָ פוֹתֵם מִכְּרִים לְצַדִּיקִים
 וּבִיטָנִים וּפּוֹשְׁעִים גְּמוּרִים" וְעַם יִשְׂרָאֵל וּבָרִים עִם ז'
 יְמִנָה" בַּחֲזוֹנוֹת יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר קוֹל מִשְׁמִים"
 עַל הַר הַקֹּדֶשׁ וְעַל יְרוּשָׁלַם" וְאֵז בֵּית יִמְיִינְךָ הַקִּדְשִׁי
 כְּמֵאז נִטְוָעָה" עֲלֶה הַמֶּלֶךְ יְיָ רַעֲיָה עִם לֹא אֶלְמִין
 וְקִיִּים לָהֶם וּדְבַר הַנֶּאֱמָר" וְהָיָה כָרֶם יִקְדָּאוּ וְאֵז יִטְוָעָה"
 בַּחֲזוֹנוֹת יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר בְּהַר קֹדֶשׁ הַרְבֵּקָה" מִי
 צִוֵּן הַרְבֵּקָה וְהָרָה שְׁעִיר תִּשְׁחָט" וְכָל בּוֹגְדֵי עַמְּךָ בְּרִבְבֵי
 יָם הַשָּׁקֶל" וְהַנְּהִיךְ וְהַמִּלֵּא הַיָּמִיד הַקְּוֹעָה" עֲלֶה
 הַמֶּלֶךְ יְיָ כְּתִיבֵנוּ לְחַיִּים" בְּבֵית הַצַּדִּיקִים הַמְּנַחֲמִים
 לְחַיִּים" וְזֶה יִתְּנֵנוּ יְיָ לֵנוּ וּבָשָׂם יִשְׂרָאֵל יְבַרֵךְ"
 בַּחֲזוֹנוֹת יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר תִּתֵּן קֶזֶז וְאֶמֶן" עַתָּה בְּאֶזְנֵי
 יִתְּנֵנוּ וְהַלֵּךְ בַּמַּעֲרֹת הַיָּמִין וְהַלְכֹת הַרְבֵּקָה אֲזִי
 יִשִּׁית מִדְּוָעָה" עֲלֶה הַמֶּלֶךְ יְיָ שׁוֹמֵר הַקִּדְשִׁי בְּהַר
 וְכִימֵי קָדֶם בְּיַד הַשִּׁיבֹרֶת" וְהִכַּל קֹדֶשׁ מִיָּדֵינוּ יִשְׁמֹר
 בַּחֲזוֹנוֹת יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר יִחִיד לֹכֵב שְׂבֻעָה הַמֶּלֶךְ
 יִשְׁמִיעַ בְּאֶזְרֵי טֹבָה יְדוּעָה" וְיִחַדֵּשׁ מַלְכוּת לְאֻמִּים
 בֹּא נִשְׁעָה" דְּבִיר קֹדֶשׁ יְבִנֶה וְיַגְלֶה קֶזֶז יִשְׁמֹר
 עֲלֶה" (וְאֵלֶּה אֲמַר) עֲלֶה לָהִים בְּהַרְוָעָה יְיָ בְּקוֹל
 שׁוֹפָר" הִקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּכְסֵּא לִיזֵם חֲגֵנוּ" לְכֹהֵן

נִדְנְגָה לֵית נְדִיעָה לְעַד יִשְׁעֵנוּ" נִקְדְּמָה כְּעוֹ בְּהוֹדָה
בְּמִירֹת נְדִיעָה לֵית הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנֵנוּ הִרְעוּ ח
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב" כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כֹפ הִרְעוּ לְאֱלֹהִים
בְּקוֹל רִנָּה" מִזְמֹר לְהוֹדָה הִרְעוּ לֵית כָּל הָאָרֶץ
שִׁירוּ לֵית אִיר חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נֶגֶם בְּתוֹעָה" הִרְעוּ לֵית
כָּל הָאָרֶץ כִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ וֵית עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וְיִצְא
כְּבִדָּה חֲצוֹ וֵית אֱלֹהִים בְּאֹפֶר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
הַיָּמִם" וְיִהִי קוֹל הַאֹפֶר הוֹלֵךְ וְחִזֵּק מְאֹד מִשָּׁה יִדְבֵּר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" וְהִיָּה בְיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּאֹפֶר
גְּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בָּאָרֶץ אֲשׁוּר וְהַנִּדְּחִים בָּאָרֶץ
מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לֵית בְּהֵר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם" כָּל יוֹשְׁבֵי
הַבֶּל וְאוֹכְלֵי אֶרֶץ כְּנָעַן נֶם הָרִים הָרָאוּ וּכְתִקְוֹעַ אֹפֶר
הַשָּׁמַעוּ" (וְחִזֵּק הַאֹפֶר בִּידוֹ וְאוֹמֵר)

אֶחָ עַל פִּי אֶתְקִיעַת אֹפֶר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְזִכְרֹת
הַפֶּתַח רִמּוֹ יֵשׁ בָּהּ כְּלֹמֶר עוֹדוּ עוֹדוּ יִשְׂרָאֵל
מִשְׁתַּבְּחִים וְהִקִּיצוּ נִדְנְמִים מִתְרַדִּימָהֶם וְחִפְּשׁוּ
בְּמַעֲשֵׂי־כֶסֶם וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם וְחִזְרוּ בְּהַשְׁבָּה אֶרֶץ
הַשְׁכָּחִים אֶת הָאֱמִת בְּהַבִּילִי הַזֶּמֶן וְשֹׁמְרֵים כָּל אֲנָשִׁים
בְּהַבִּיל וְרִיק אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל וְלֹא יִצִּיל הַבִּטָּא לְנִפְאֲרוֹתֶיכֶם
וְהִטִּיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעֲלָלֵיכֶם וְיַעֲזֹב כָּל אֶחָד מִכֶּם דְּרָכוֹ

הַדָּעָה וּמִחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר לֹא טֹאבָה " ואומר "
 קוֹלִי שְׁמָעָה אֵל הַעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחִי לְשׁוֹעֲרִי רֹאשׁ
 וּבִדְרֹךְ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה " עֲרוֹב עֲבֹדְךָ
 לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂה קוֹנֵי זָדִים " שֶׁאֵל אֲנֹכִי עַל אֲמִדַּתְךָ כְּמוֹתִי
 אֶלֶל רַב " טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדּוֹתֵי כִי בְּמִצְוֹתֶיךָ הַאֲמִנְתִּי "
 נִדְבֹתֶיךָ רַצְיָה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדּוֹתֵי "
 יְהִי רִצְוֹן

מִלְכֶּנִּיךָ אֵלֵּי הַמֶּלֶךְ אֵלֵּי הַמִּשְׁפָּט
 שֶׁהִקְדַּע כָּל הַמִּשְׁפָּטִים הַמְבַדִּילִים
 בֵּינֶךָ וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְגַם בֵּין
 הַמִּשְׁפָּטִים וְהַמִּשְׁפָּטִים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲרוֹמָמְךָ
 אֵלֵּי הַמֶּלֶךְ אֵלֵּי הַמִּשְׁפָּט שׁוֹמֵעַ קוֹל הַרְעֵה עַמּוֹ "
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמִים "

ומברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְצִוֵּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל אֲפִרָּה " בָּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁחִינּוּ וְקִיּוּמֵנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה " וְהִקְדַּע
 תַּשְׁלִיכֵנוּ גַּם תַּשְׁלִיכֵנוּ גַּם תַּשְׁלִיכֵנוּ גַּם
 וְאֹמְרִים הִקְדַּע " אֲנִשְׁרִי הָעַם יוֹדֵעֵי הַרְעֵה
 יְיָ בְּאֹזֶר כְּתֹךְ יִהְיֶה
 וּבְצִדְקָתְךָ יִרְאֵנוּ כִּי תִפְאֶרֶת עוֹשֵׂהוּ אֱלֹהֵי וּבְרַצְוֹנְךָ
 תִּרְוֶם קִרְבָּנוֹתֵינוּ לֵי יְיָ מִגִּיעָנוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ "
 וְהִקְדַּע

ואומ' הטקע " כמלא דשמעתיה קל שופרא קדין
 כמייית זרובבל בר שאליהו ויהקע בשופרא
 הפא דייליה ויכניש יתבוא מארבע רוחי עלמא ויהיב
 יתבוא בעזרתא דקודשא ויהיבבוא כלכאן ואנא עלמכאן
 בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וסליח' ובפרה
 מלכני אבינו שבשמים קיים ואמרו אמר "

ואומ' והוא רחום יתהלל לדוד ועומד אע

ואומ' קדיש ויגמול בקול רם

הכלל מושק ומוציא

את הרבים

ידי

חובת

תפלת מזוסקה

זכרנו לחיים ומי כמוך אב הרחמים ובכח יתקדש
 בחדקנו מכל העמים ורצית בנו מכל
 הנשאות קדשנו במצותיך וקדשנו
 לעבודתך ושמך קדוש והקדוש עלינו קדש
 וי' אלינו באהבה את יוס טוב מקרא קדש
 את יוס הזכרון הזה יוס קדושה באהבה זכר
 מצדיו אלינו ואלי אבותינו מעט חטאיו
 מאד צנו וטהור קנו מעל אדמתנו ואימ אנו

יכול

יכולים לעשות חובותינו לפניך בבית בחרתך בדרך
 בדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמו עליו מנחם
 יצחק שגלה לכה במקדשך ידיו רצון ורחמי מנחם
 יגלה לנו ואלה חובותינו שהשוב ותרחס עליו ועלינו
 ברחמיך הרבים ותקדש מזרינו מביק הגוים ופסולתנו
 כנוס מנחם ארץ והביאנו לעצום עירך ברנה וליכנס
 בית מקדשך בשמחה עולם ואם נעשה לפניך
 תרבות חובותינו "תמידים בסדרך מוספים בחרתך
 זאת מוספי יום טוב מקרא קדש הזה יום הזכרון
 נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך בפני
 אהבה עלינו בחרתך על ידי משה עבדך
 ערלינו לשבח לאדום הכל להגדלך גדולתך
 בראשית שלא עשנו כגוי הארץ
 שמנו בכל משפחות הארץ שלא
 חלקינו בהם ולא גזרנו בכל המזנס שהם משפחות
 להכל וריק ומתפללים ללא תעיל ואנחנו מאת
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש שהוא נפלא שמים
 ואסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ואכירה עול
 בגדי מרומים הוא אלינו ואיך עוד אחר אמר
 מלכנו ואיך זולתו ככהוב בחרתך וידעתי יום
 והשוב אל לבבך כי יגלה בשם ממעל ועל הארץ
 מרחת איך עוד

אז וזירה

לֹא אֶחָדָה בָּעוֹ אֶפְאֶלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה
 לְשׁוֹן אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם אֲשִׁיר עוֹזֵן
 אֶבְיָעָה רָנְנוּ בְּעוֹד מִתְעַלִּין לְאָדָם
 מַעֲרִכִי לֵב וּמִיִּי מַעֲנֶה לְשׁוֹן יִי אֶפְקֵי הַקֶּהֱחַ וְיִי יִגִּיד
 הַהִלְבֵּיךְ בְּאֵי לְמַדִּינִי חֲקִידָה עַל כֵּן יִקְוֶה לְךָ יִי
 אֶקְרָא לְרֹאשִׁית מִהֲרָה בְּהַמְאֲרָה
 עוֹזֵךְ לְהַעֲבִי
 גִבּוֹלִים מִן הָאָרֶץ וְהַגְּבִילִים בְּרוֹת יִכְרְתוּם לְחֶקֶן עוֹלָם
 בְּמַלְכוּת אֲדָמָה וְכָל בֵּינִי בְּאֶרֶץ יִקְרָאוּ בְּשֵׁם מִיָּה לְהַקְדִּיחַ
 אֵיךְ כָּל הָאֵשׁ אֶרֶץ יִכְרֹד וְיִדְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל הַבֵּל כִּי לֹךְ
 תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ הַשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן לְכַנֵּף יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַע
 וְיִסָּפֵק וְיִכְבֹּד אֶמְךָ הַגָּדוֹל יִתֵּן יִתְּנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּל־עוֹלָם
 מִלְּבוֹהֶיךָ וְהַמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמְּלֹכֹת אֶלְכָּךְ
 הֵיא וְהַעֲלֵמִי עַד הַמְּלֹךְ בְּכָבוֹד בְּהַרְבֵּיךְ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָתוּב לֹא הֵבִיט אָנֹכִי בְּיַעֲקֹב
 וְלֹא רָאָה עַמּוּל בְּיִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עֲמוּל וְהַרְוֵה מִלֶּכְךָ בּוֹ
 וְכָתוּב וַיְהִי בִּישׁוּרָם מִלֶּכְךָ בְּהַרְאָקָה דָּאֲשִׁי עַם יִחוּ
 בְּבִי יִשְׂרָאֵל וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לִי
 הַמְּלֹכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם וְכָתוּב יִי מִלֶּכְךָ גִּיאֹה לְבַשׁ לְבָשׁ
 לְעוֹד הַתְּאֵד אֶפְ הַבּוֹם הַבֵּל בֵּל הַמּוֹט וְכָתוּב
 יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיֹּן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּ יְהוָה וְיִתְּנוּ
 שְׁעָרֵי דָאֲשִׁיכִם וְהַנְּשָׂאִי מִתְּחִלָּה לְעוֹלָם וָעֶד מִלֶּכְךָ

הַכְּבוֹד " מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר
מִלְחָמָה " שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ קִרְיֵי עֲוֹלֹתֵיכֶם
וְגִבּוֹר מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֶזְרוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה יְעָרָא יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיחִים
נֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגִבּוֹר יְיָ עֶזְרוֹת
אֲנִי רֹאשׁוֹ וְאֲנִי אַחֲרָיו וּמִבְלַעֲדֵי אֵימָה לָהִים וְכִתּוּב וְעֹלָם
מוֹשְׁלֵי עַם בְּיָד צִיּוֹן לְשִׁפּוֹן אֶרֶץ עֵשָׂא וְהִיכָה לָאֵל
הַמְלֻכָּה וְכִתּוּב וְהִיכָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד וּבְהַעֲרֵק יְיָ לָהִינוּ כְּתוּב
לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ לָהִינוּ יְיָ אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם

כָּל הַכְּבוֹד וְהַנֶּשֶׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ וְהוֹמַע בִּיהָ
לְהָאֵל עֹזֶה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל תִּבְלֵ אֶרֶץ וְיָדַע כָּל מַעֲשֵׂה
כִּי אֱלֹהֵי מַעֲלָתוֹ וְגִבּוֹר כָּל יִצְחָר כִּי אֱלֹהֵי צִדְקָה וְאֶמֶת
כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ יְיָ לָאֵל יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכָּה בְּכָל
מַשְׁלָה קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיִךְ וְהִרְחַקְנוּ בְּבוֹרְחָיִךְ וְשִׁמְנוּ
נִפְשֵׁינוּ בִּישׁוּעָיִךְ וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָיִךְ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּחַיֵּימָה וְיִבְרָךְ אֱמֶת וְקִיּוֹם לְעֹד בְּאֵי מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מִקֵּדָשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן וְהוֹקֵעַ הַשָּׁמַיִם מִנֶּשֶׁא
וְאוֹמֵר יִקְרָא הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד
בְּמַשְׁכְּנוֹ כָּל יִצְחָר עוֹלָם אִם כִּבְנֵים אוֹ כִּבְנוֹת

אם בבעים רחמינו כרחם אב על בנים ואם בעבדי
עינינו לך תלוית עוד שהחננו והוציא לאור מאמנו
קדוש

אתה זוכר מעשה עולם ומקד כל יצורי קדם למען
נגלו כל העלמות והמונ נקדשות שמבראשית כי אין
שכחה למען כמא בבורך ואין נקדד מנגד עיניך
אתה זוכר את כל הממעל וגם כל היצור לא נלחד
ממך רב גלוי למען יי אלינו צופה ומביט עו
קוף כל הדורות כי תביא חוק זכרון להפקד כל רוח
ונפא ולהזכר מעשים רבים והמונ בדיוק לאיך תכלית
מבראשית כזאת הודיעה ומלכנים אותה גלית זי
היום תחלה מעשיך זכרון ליום ראשון כי חוק לישא
הוא מלכית לאלי יעקב ועל המדינות בו אמר
אין לחרב אין לשלום אין לרעב אין לאבד
ובדיוק בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות מי לא נפקד
ביום הזה כי זכר כל היצור למען בא מעשה איש
וענינו ועלמות מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולות
יצרי כל מעללי איש אשרי איש שלא ישכח וביר
מים ותומץ בד כי דודשיך לעולם לא יפאלו וגם
לא תבלים לנצח כל החוקים בד הלא את נח באהבה

זכרה והתקדשהו בהמון רחמיך ברחמיך את מי
 המבול לשחת כל בשר מקני רוע מעלליהם על
 כח זכרונא בא למענך יי אלינו להרבות זרעו בעמרו
 רבב וצאצאיו כחול הים כבתו בתרביץ וזכור
 להם את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר
 אלו בהיבה ויעבר להם רוח על הארץ ויפכו המים
 וכתוב ושמע להם את נאקתם וזכור להם את
 בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וכתוב
 וזכרה את ברית יעקב ואף את ברית יצחק ואף
 את ברית אברהם אזכור והארץ אזכור
 ודברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו
 חסד ורחום יי שרפ נהם ליראיו וזכור לעולם בריתו
 ונאמר זכר לעולם בריתו דבר צוה לשם דור ונאמר
 וזכור להם בריתו וינקם כדוב חסדיו
 ועל ידי עבדיך הנביאים כמוב לאמר הרי און
 וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר
 יי עבדתי לך חסד ועדיך אהבת כלולותיך לכהן
 אחרי במדבר בארץ לא זרועה וכתוב וזכרתי
 אני את בריתי איתך בימי נעוריך והקימתי לך
 ברית עולם וכתוב הבין יקיר לי אמרים אם יבד

ראש השנה

שֶׁעֲשׂוּעִים כִּי מוֹדִי וְכֹדִי בּוֹ זְכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד
עַל כֵּן הֵמוּ מַעֲיָ לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ נֶאֱמַר יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְלֹא אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא יְגִיעַ יִרְאָה
יִרְצֶה יִשְׁמַע וְיִקְרָא יִזְכֹּר לִפְנֵי יְיָ
אֲהִינּוּ זְכוֹרֵינוּ זְכוֹר אֲבוֹתֵינוּ זְכוֹר יְרוּשָׁלַם עִירָךְ
זְכוֹר מִשִּׁיחַ בִּי דָוִד עַבְדְּךָ זְכוֹר כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
יַעֲלֶה לִפְנֵיךָ לִפְלִיטָה לְטוֹבָה לְבִרְכָּה לְחַן לְחַסֵּד
וּלְרַחֲמֵי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קָדָשׁ הַזֶּה
בְּיוֹם הַזְכָּרוֹת הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וְלֹאֲשֵׁינוּ זְכָרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה לְטוֹבָה בּוֹ לְבִרְכָּה לְטוֹבָה בּוֹ
לְרַחֲמֵי טוֹב לְטוֹב יִשְׁמַע וְיִקְרָא יִזְכֹּר וְיִחַם וְיִחַם
וְיִחַם עַלֵּינוּ וְיִחַם בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיִגְדֹל וְיִשְׁמַח בּוֹ
שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה מְלֻכָּה כִּי יֵלֶךְ רַחוּ וְיִחַם אֲרֵה
וְזָכָרֵנוּ בְּזְכוֹר טוֹב מְלֻכָּה וְיִקְרָא בְּמִקְרָא וְיִשְׁמַע
וְיִחַם מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדִים וְזָכוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת
צְדִיקָתְךָ וְאֵת חֲסִידֶיךָ וְאֵת הַשְׁבֹּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְעַמְּךָ אֲבוֹתֵינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְהִירְאָה לְפָנֶיךָ הַעֲקִיד
אֶת יְעֻקֵּב בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמֵינוּ
בְּחֶסֶד וְחֶסֶד בְּלִבָּב שָׁלֵם כֵּן יִכְבֹּשׁ רַחֲמֶיךָ אֵת
עַמְּךָ רַחֲמֶיךָ עַל מִדְּוָתֶיךָ וְהִרְעִיחַ עֲמִירָה

בְּתוֹרָתְךָ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחֻמִּים וּבְיִסְדֵּךְ
לָנוּ לִפְנֵים מֵאֲזֹכֶר הַיּוֹם וּבְעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יְשׁוּבָה
חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעֲמֶיךָ וּמֵעֵינֶיךָ וּמִנְחֻלָּהיךָ וְקִיּוּם לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה עֲבֹדָתְךָ
מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאֵמֶר וְזָכַרְתָּ לָהֶם בְּדִיר רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיזָר לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ כִּי זָכַר כָּל הַגִּזְלוֹת אֲתָה מַעֲלֹלִים
כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ וְעִקִּידַת יִצְחָק אֲבוֹנוֹ
לְזָרְעוֹ הַיּוֹם הַזֶּכֶר בְּאֵי זָכֹר הַבְּדִירִית

והוקע תשנה פעם א' ואומרי הקהל היום הרב

אֲתָה

נִגְלִיתָ בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשְׁךָ
לְדַבֵּר בְּעִמְהֵם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעָם
קוֹלְךָ וּנְגִילִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעִרְכָּלִי טוֹהֵר
וְכָל הָעוֹלָם כָּל חַל מְלָכֶיךָ וּבְדִירֹת בְּרִאשִׁית חֲסִידֶיךָ
מִמֶּךָ בְּהַגְלֹתֶךָ מִלְכָּנוּ עַל הַר סִינַי לְלִמּוֹד לְעַמְּךָ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּבְשִׁמְעֵם אֵת הַזֶּה קוֹלְךָ וּבְדִירֹת
קִדְשְׁךָ מִלְכֵּהֶם אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְדִקְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ
וּבְקוֹל אֹמֵר עֲלֵיהֶם הוֹפֵתָ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתֶיךָ וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹת הַבֶּקֶר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְדִקְקִי וְעַתָּה
כְּבֹד עַל הַיָּר וְקוֹל אֹמֵר חֲזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֹד עַל הָעָם

אשר

אשר במחנה: וכתוב ויהי קול האומר הולך וחזק מא
 משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וכתוב וכל העם
 רואים את הקולות ואת הנפידים ואת קול האומר זאת
 ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק:

ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלהים בטרועה יב בקול
 אומר וכתוב בחצוצרות וקול אומר הריעו לפני המלך
 יי: וכתוב תקעו בחצצ אומר בבקא ליום חגנו:

הללויה הללו יא בקדשן הללויה בקרוע ענן הללויה
 בגבורותיהן הללויה כרוב גדלו הללויה בתקע אומר
 הללויה בגבול וכנור הללויה בתוף ומחול הללויה
 במעס ועוגב הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
 תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה ועל יי:

עבדיך הנביאים נאמר כל יאבי תביל ואזכר ארץ
 בנחל נח הרים תראו וכתקוע אומר תשמעו:

וכתוב והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכל האובדי
 בארץ אשור והנדחים בארץ מצר והשתחוו לילי בהר
 הקדש בירושלם: וכתוב ועל עליהם יראה ויצא כבוד
 אצו ויל אלהים בשופר יתקע והלך במעלות הימין
 יב צבאות יג עליהם כח הים על עמך בשלומיך
 תקע בשופר גדול לחירותנו ושא נח לקבץ את כל

גְּלוּתֵנוּ וְקִבְץ פְּנוּתֵנוּ מִבֵּינֵי הַגּוֹיִם וְכַוְנוֹתֵנוּ
 בְּנוֹם מִיִּדְבָּה אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְעֵינֵי עֵירֶךְ דְּרָגָה וְלִירֵשָׁלָּה
 בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נִעְשָׂה לְפָנֶיךָ בְּמִצְוֹת
 עָלֵינוּ בְּהוֹרָהּךָ עַל יְדֵי מַלְאֲכֶיךָ וּבִיּוֹם שְׁמִיחַתְּכֶם
 בְּמִצְוֹתֵיכֶם וּבְרָאִי חֲדָשִׁיכֶם וְהַקְדֵּם בְּחִצּוֹצְרוֹת עַל
 לִבֵּיכֶם וְעַל זִכְרֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי
 אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי שׁוֹמֵר קוֹל שׁוֹמֵר אֶתְּ מִעוֹלָם
 וּמִצִּיּוֹן תִּרְוַעָה וְאֵימָה דוֹמָה לָךְ בָּאֵי שׁוֹמֵר קוֹל תִּרְוַעָה
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמִים "

וְהוֹקֵעַ תִּרְבֶּה פֶּעַם א' וְאוֹמֵר הַיּוֹם הַרְבֵּה

וְאוֹמֵר הַרְבֵּה רָצָה וּמְנוּדִים זְכוֹר רַחֲמֶיךָ: אִים שְׁלוֹם וְאֵת הַדְּבָרִי עַד
 הַמִּבְרָךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁלֶךְ וּמִתְרִיעַ תְּרוּעַה גְּדוֹלָה: וְהַפְלֵת מִנְחָה בְּתַפְלָה
 אַחֲרֵיהֶם וְאוֹמֵר קִדְּשׁ וּנְכַסְדִּים וְהַפְלֵת יוֹם שֶׁנִּי בְּתַפְלָה יוֹם א' עֹבֵיבִית אַחֲרֵי מוֹסֵף
 מִנְחָה: וְהוֹקֵעִים כִּיּוֹם א' וְאֵינוֹ אוֹמֵר שֶׁחֵיִינוּ לֹא אִם כִּי חַל יוֹם א' לַהֲיוֹת בְּשִׁבְת
 וְאִם חַל יוֹם א' בְּשִׁבְת מַעֲבִיר עֲנִי שִׁבְת בְּכָל הַבְּלֹת חוֹמָה אֶת יוֹם עוֹבֵד מִן קִדְּשׁ
 הַיּוֹם אֶת יוֹם הַמִּנּוּחַ הַזֶּה זְכוֹר תְּרוּעָה: וְכִי בִיעָלָה וִיבֹא וְחוֹתֵם מִקִּדְּשׁ הַשָּׁבִי וְשֵׁן
 וְיוֹם הַזְכוֹר וּבְמוֹעֲצֵי שִׁבְת אֹמֵר וְהַמְדִיעֵנוּ וּמוֹצָאֵי יוֹם מִבְּדִיל בַּחוּנֵי הַדְּעָרִי
 אִם חַל אֵינָה יוֹם לַהֲיוֹת בְּמוֹצָאֵי שִׁבְת אוֹמֵר זֶה

יְקוֹל חֲתָה בְּחִרְתָּנוּ לִי עֲלֵינוּ קִוְיָה: וְלִמְדֵינוּ מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקֶיךָ וְלִמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
 חֲדָשִׁי רַחֲמֶיךָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדְּשָׁת שִׁבְת וּבְזֹר יוֹם וְהַמְדֵנוּ הַרְבֵּה וְכִי קִדְּשָׁת
 שִׁבְת לְקִדְּשָׁת יוֹם הַבְּדִלָה וְיוֹם הַשְׁבִּיעִי הַגְּדוֹל וּבְקִדְּשׁ מִשְׁפָּטֵי יְמֵיךָ קִדְּשָׁת
 וְהַבְּדִלָה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ: וְהִתְקַדְּשָׁנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּחִקְדָּה אֶת יוֹם עוֹבֵד "

ראש השנה

ביום טוב שני שלרל אומל זה קודם נאמרת כל חי:

שכל רוח שכל בדרך וקומה "אקדמך בדוב כחור
ואימה" לכניך אני נחשב בעיני כחולע
קטנה באדמה "שכל" מלא עולם אשר אין קץ
לגדלו הכמותי יהללך ובמה "שכל" הדרך לא יכיל
מלאכי רוס ועל אחת אני כמה וכמה: שכל "הטובות
והגדולת חסדים" כך הגדיל להודות לך נאמה "שכל"

ואחר נאמרת כל חי אומר זה הכמות

יה - שמך ארוממך ועדקתך לא אכסה "האזנה
והאמנה לא אשא ולא אנסה" ואיך יאמר יצור
חומר אי יצרו מה תעשה "ידשתינו כנאפיהו
למגדל עוז וצור מחסה" הבהיר ואור מזהיר באיך
תקך ואיך מכסה "ישהב ויהפאח ויהרומם ויהגשא"
הדר בבוך ועוז יצור מקברים השמים
בעת עלותם ועת כנותם ועת שחובם אפים "מלאכים
וחכמים בתוך אבני אש ומים: יעידוך ויזדוך בורא נב
אמנם: וכי תמבול לא תבול בלי זרוע וידיים" תהיה
לחיות ותחיות ויהפאח "ישהב" ומי ימנע בבור
מחולל שחקים באמנה "חי עולם אשר נעלם בגבהי

רוס מעונתו " וברצותו בביתו באהל שם שכינתו
 ושם מראות לבבואות להביט א המונתו " באים הבנות
 ואים הבנות ואים קץ להבואתו " רק מראיו בעים בביאו
 במעלה רם ומתנשא " אבית " ובר גבורות בלי
 קמורות ומי יספר תהלתו אשר איש אשר יחיש
 להזכיר עוז גבורתו " ויסמך בל האמך עולם עול
 גבורתו " ויעריצו שוב ורצוא ויעריק דים בעולותיו
 ויודה על אשר פעל כי למענו עלינו וכו' יא
 יום ללא חיוס ודים על כל המעשה " אבית
 השתנים והפנים והתבונים במועד " והבנות מזה אהה
 ומאיים יסודך " ומי הבינה ומי הבינה וכו' מי ינדיך
 והבט א גבורות א והעירה בבודך חקור מעליך רק
 אליו א השלח ידיך " כי תדרוש במוק ובראש
 במוגלא ובמכונה " אבית

ואומר קדיש ויוצר ומתפלל כיוס א ומוציא שני
 קפרי קורא בא והלהים נסה ומפטר מצא חן במדב

ערבית ליל כפור

שמע קולי אשר ישמע בקולות והלא המקביל
 בתפלות והעושה בלי יתקן גדולות
 ונפלאות והנורא עלינות שמע והחכם והקיים
 בעולם והגבור עלי כל היכולות שמע והרחום
 והחנן והטוב והחסיד והמדינה מחילות שמע אשר
 ענה לאברהם ויצחק ויעקב למלאות כל שאלות
 שמע והעונה בבית כלא ליוסף ומבור העלה
 למדנות שמע והעונה במצרים לעמו והוציאם
 לחירות מקפלות שמע והעונה בים נועבירים
 ונפסע אויביהם במצולות שמע והעונה בהר סיני
 למשה ובשרתו במוכך במאונות שמע והעונה
 לאהרן בעליות וגם כהן ענינו במלילות שמע
 והעונה יהושע ועלי וגם חנה בהתחנה במדיות
 שמע והעונה שמואל בהשועות והעונה ער
 מאבד לחלות שמע והעונה שלמה רב שלמות
 וגם דוד אשר שר לך במעלות שמע והעונה
 לאליה בברמל ואש ירדה ואכילה מאכלות
 שמע והעונה בישע לאישע וחזקיה ענינו

ברכות

בְּתַעֲלוֹת "אָמֵן" וְהַעֲוֹנָה בְּלִבֵּי הַיָּם לַיּוֹנָה "וְהוֹצֵאתָ
 לְאֹרֶז מֵאֲפֻלֹּת" אָמֵן וְהַשְׁמִיטָה חַנּוּנִי וְעֲזָרְיָה
 וּמִי־אֵל בְּהַעֲלוֹת לְהַפְסֹת" אָמֵן וְהַעֲוֹנָה לְדִנְיָא
 בְּרַחֲמֵי" וּמִלֵּאךְ חֲלָצָהּ מֵאֲחֻלֹּת" אָמֵן וְהַעֲוֹנָה
 לְמִדְרָסִי וְאֶתְרִי וְהַפְכֵךְ יְגוֹנוֹתָם לְגִילֹת" אָמֵן
 וְהַעֲוֹנָה כְּמוֹ ~~לְעֲזָרָא~~ וְחַשְׁמוּנִים עֲנִתָם בְּחִילֹת
 אָמֵן וְהַעֲוֹנָה בְּרַחֲמֵי מַעֲגָל לְחֹזֶנִּי בְּעֵת נִשְׁבָּע
 בְּשִׁמְךָ רַב קְעוּלֹת" אָמֵן וְהַעֲוֹנָה לְכָל צִדִּיק וְיָחִיד
 אֲשֶׁר הָיָה בְּבֶל דּוֹר בְּקִהְלֹת" אָמֵן וְהַעֲוֹנָה אֶתְרִי
 יֵס בְּמַעֲרֹת" וְהַעֲוֹנָה לְמַהֲרָנָה בְּמִחְלֹת" אָמֵן
 וְהַעֲוֹנָה לְרַחֲמֵי מִדְרָזֹת" וְהַעֲוֹנָה אֶתְרִי בְּמִחְלֹת
 אָמֵן וְהַעֲוֹנָה לְכָל צוֹעֵק וְקוֹרָא" וְכָל בָּאִים
 לְקַטֵּף לְחִלּוֹת" אָמֵן עֲנֵה עָנִי אֲפֵל כָּל הַשְׁפִּילִים
 וְאֵל חֲמָאז מִקְבֵּל הַתְּפִלֹּת" אָמֵן וְהַאֲדִיךְ נָא
 בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו" וְצִוֵּה כָּל אֲלוֹתָיו לְמַלְאֲכָת
 אָמֵן וְהַחֲשׂוֹב כָּל תְּפִלָּתָיו קְטוֹרֶת" לְשִׁמְךָ
 כְּקִרְבָּנוֹת וְעוֹלֹת" אָמֵן וְהָאֵל הַמְקַבֵּל הַתְּפִלֹּת
 אָמֵן קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלֹת

וּמוֹצֵא קֶטֶר וּמְנַחֵם עַל הַתִּיבָה וְאוֹמֵר

יְרֵאִים אֶלְחֹנִי לְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֶיךָ עַל עוֹנִים

וּמַעֲלֵם

ומעולם למענך להי עולם ראה עינים ועמלם וא
 ישוב דך נבלם למענך שואלים ממך סליחה
 בנפש דלה ושהה למענך שואל כפומה מלא את
 משאכלם למענך שואל עתה דל ענה דך שוקד
 על דל כאבו כים גדל החשה מטוב ונאכלם
 למענך וקומה לעזרת בנה ונאכלם עליהם עיניך
 זכרם עת רצונה ומהם א תהעלם למענך
 נואא עור ופאע לבנים שבי פאע שארית עמך
 הושע אהה מעולם גואלם למענך כיום כפור אה
 נוקא חיש להם כפרה ובטל חנע גזירה ואה
 הגמול במפעלם למענך

בישיבה שלמעלה ובישיבה שלמטה על דעת
 המקום ברוך הוא ועל דעת הקהלה
 הקדוש הזה אנו מתירים להתפלל עם העבדיינים
 כל נדרי ואמרי ושבועי וארמי וקונמי וקנח
 וקונמי די נדרנא ודי אשהבענא ודי
 חרמנא ודי אמרנא על נפשתנא מיום הכבודים
 שעבר עד יום הכבודים הזה שבא לקראתינו לשלום
 נדרנא לא נדרי ושבוענא לא שבועי וחרמנא לא

חרמי ואֶמְרָנָא לֹא אֶמְרִי כְּלָהוּם אִיחֲרִטְנָא בְּ—
 יְהִיא רַעוּא וְיִהְיוּ שְׂבִיתֵי וְשְׂבִיתֵי לֹא שְׂבִיתֵי וְלֹא
 תִּימֵי בְּכֵן וְנִמְלִח לְכָל עֹדֶת בְּיֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְדֵי הָגֵר
 בְּהוֹכֵם כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁמְנָה " אומֵר כֹּל נְדָרֵי גֹפ "
 וּמִבְרַךְ שֶׁהַחַיִּינוּ " וּמִבְרַךְ לְמִלֵּךְ וּלְהֶלֶל " וּמִחֲזִיר קֶטֶר "
 וְעוֹמֵד שֶׁעַ וּמִסְתַּעַר הַתְּכֵלֶה : אומֵר מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹסֵף
 הַשֶּׁבִי " אֲשֶׁר־יֵהְיֶה הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֱלֹהֵי בְרִדְשׁוֹ : וְאומֵר
 אֲבוֹת " זִכְרֵנוּ לַחַיִּים " אֵת גִּבּוֹר וּמִי כַמוֹךְ : אֵת רִדּוֹשׁ
 וּבְכִי יִתְקַדֵּשׁ " אֵת בַּחֲרֵתְנוּ מִכָּל הָעָם לֹא
 עֲלִינוּ קִדְשׁ " וְהֵבֵנָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵת יוֹסֵף מִדְּרָא קִדְשׁ הַזֶּה אֵת יוֹסֵף הַכְּפוּרִי הַזֶּה לְמַחֲיִלָה
 וּלְקַלְמָה וּלְכַפֵּר בּוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ בְּאֵהֱבָה זָכָר
 לִי צִיָּאת מִצֵּל " אֵת וְאֵת אֲבוֹתֵינוּ יַעֲקֹב וְגוֹ' לֹא
 כִּי אֵל מִלֵּךְ רַחוּם וְחַנוּן אֵת " אֵת יִצְחָק וְאֵת
 אֲבוֹתֵינוּ מִחוּל לְעוֹזָה יֵינוּ בְּיוֹסֵף צוֹס
 הַכְּפוּרִי הַזֶּה מִיָּחִיד וְהַעֲבִי פֶשַׁעֵינוּ מִפְּגַד עֵינֵינוּ בְּאֵת
 אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מוֹחֵה פֶשַׁעֵינוּ לְמַעַנִּי וְחַטֹּאתֵינוּ לֹא
 אֲזָכֹר : וְכֵן מִיָּחִיד פֶּשַׁעֵינוּ וְכֵן חַטֹּאתֵינוּ
 שׁוֹבֵה אֵל כִּי גִלְתִּיךָ וְכֵן כִּי בְּיוֹסֵף הַזֶּה יִכְפֹּר
 עֲלֵינוּ לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵינוּ לְפָנֵי יְיָ הַקָּדוֹשׁ
 כִּי אֵת מִלְחָמָה לְיִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וּמִזֹּחֲלָם לְשִׁבְסִי

ישורוק ומבבל עדיך איך לנו מלך מוחל וסולח
 אלהינו ואלהי אבותינו מלך כהוב ביד לא ודברך אמת
 וקיים לעד באי מלך על כל הארץ מקדש (השנה)
 וישראל ויום הכפורים רצה ומודי זכור רחמיך
 שים שלום ואתם הדבקים: ואוהה ומתודה
 אנא אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלה
 לא ואנחנו הרשענו מה נאמר לפניך
 יושב מרום לא ואיך נסתר מנגד עיניך
 יהי רצון ורחמי מלפניך יי אלהינו שתמחול לנו על
 כל חטאיהנו ותרבה לנו על כל עונותינו ותמחול
 ותגלה לכל פשעינו על חטא שחטאנו לפניך
 בגגה ועל חטא שחטאנו לפניך בצדוק ועל חטא
 שחטאנו לפניך בקרב ועל חטא שחטאנו לפניך
 בגלוי ועל חטא שחטאנו לפניך באונס ועל חטא
 שחטאנו לפניך ברצון ועל חטאים שאנו חייבים
 עליהם עשה ועל חטאים שאנו חייבים עליהם לא
 תעשה שניתן לעשה ועל חטא לא תעשה ועל
 חטא קרוב ועל חטא מלקות ארבעים ועל
 חטא מיתה בידי שמים ועל חטא כרת ועל
 חטא ארבע מיתות בד חנק הרג שריפה וסקילה

על הגלויות לבנו ועל שאינן גלויות לבנו הגלויות
 לבנו כפר חמורנום לפניה יי אהינו ושאין גלויות
 לבנו חטאנו על כלם ואהיה יודע כל הנקרא בכתוב
 הנקרא לי אהינו ולעלמא כד"ה: כי אהיה סלחן
 לישארא מגן העולם ומזחלם לשאבי: שאדם ומבליעדין
 אין לבנו מנא מוחל וסולח: אהי עד שלא נוצרה איני
 כדאי ועכשיו שנוצרה כאן לא נוצרה עקר אני בחי
 קל וחומר במיתה הרי אני לפניה יי אהי ככלי מלא
 בושא ובגמיה: יהי רצון מלפניה יי אהי שלא אחטא
 ומה אחטאה מרוד ברחמיך הרבים אבל לא על ידי
 יסורים יהי לרצון

לשחרית יום כפורים

אומ' זה המזמון אחר נאמר כל ח'

שנאנים

שאננים פנינו ילכו
 להטויהם ומעטיהם כע"מ קלל
 יצהבו" מול כסא מלך שא בקול

רעש יצהבו" הן במחזה זה לזה להקדיש א יצהבו
 קבו ליני בני אלים קבו" יבד" לך חיות עליו

בתחית

בַּתְּחִילָה כִּסְיֵהָ קָבַעוּ וְאֶרְאֵלִים וְחַשְׁמֶלִים אֲזָזוּ.
 ז'ו הַנְּצִבֵּעַ" תְּהִלָּתָךְ וְהִלָּתָךְ יְהוּדָן מַחֲנוֹת אַרְבַּע"
 זֶה יַעֲרִיץ וְזֶה יִמְרִיץ לְךָ זִמְרָה וְשִׁיר יִבַּע" בֵּית חֵיל
 יוֹס וְלִיל בְּמַשְׁמֹרֶתָם נִצְבּוּ יְיָ" מִכּוֹן מַשְׁמֵר
 הַנֶּאֱמָר בְּרֹאשׁ מַחֲנוֹת הַמִּזְבֵּחַ" הֲלֹא נִמְסַר בְּיַד
 הַשָּׂר מִיכָאֵל גְּאוּנִיךְ" בְּמִרְכָּבוֹת לְרִבְבוֹת יַעֲמֹוד עַל
 יְמִינֶךָ וְיִקְוּ וְיִלְווּ דְרוֹשׁ אִיִּה מַעֲוֹנֶךָ" וְאַסְּ קִמּוֹד
 לְמוֹת טְרָגוֹד לְךָ יִסְגְּדוּ וְיִקְרְבוּ" יְיָ" הַמִּזְבֵּחַ מַחֲנֶה
 הַמִּשְׁנָה עַל יַדְךָ שְׁמַל טֶקֶף" וְעַל צִבְאוֹ מִגְּאִיִּה ז'
 גְּבִרְיָא הַנֶּאֱקָף" בְּשָׂרְפִים לֶאֱפִים וְחֵיל כְּבֹד מִמֶּנּוּ—
 טֶקֶף" זֶה אֵיפֹה וְזֶה פֹה וְכִסֵּא קֹדֶשׁ מִטְּקֶף" גְּזוּרִי
 אֵשׁ אֲזוּרִי אֵשׁ וְקוֹמִי אֵשׁ יִרְכָּבוּ יְיָ" קוֹס יַעֲקֹב
 וְשִׁיר יִרְצֶף צָבָא מַחֲנֶה אֶלְשִׁיָּה" וְנִמְרִישׁ אֵשׁ הָאֵל
 עֹומֵד בָּם לְהַלְמִיָּה" לְשִׁאֲטָתָם וְשִׁעֲטָתָם יִרְזַקֵּם חַמַּ
 עַל לֵה" בְּקוֹל אִיִּה מִקּוֹס אֶהְיָה יוֹצֵר דָּח וְהַחֲרִיָּה"
 רֹאזֶה נֶאֱדָר הַנֶּהֱדָר יוֹס וְלִיל יִתְאַבּוּ" יְיָ"
 מִכּוֹנִי הוֹז לְךָ קְהוֹד בְּרִבְעִיָּה יַעֲיִדוּ" וְאֶמְרָתָךְ
 וְזִמְרָתָךְ עִם דָּמָא יִגִּידוּ" וְצִיץ מַעֲזֵז וְכִתֵּר עֹז לְךָ
 יִקְשְׁרוּ וְיַעֲנִידוּ" וְאַרְבַּעָתָם שִׁיר וְהַחֲרִיָּה יִתְמִידוּ—
 וְיַעֲמִידוּ" חֲבֵרָתָם וְגִבְרָתָם לְבַל יִגְעוּ וְיִדְאָבוּ" יְיָ"

נִצְּצִים נִקְבְּצִים לְךָ יְיָ יִדְּנֵנוּ בְּעֹד עַמּוּסִים
 הַחֲמוּסִים לְעוֹמֶהֶךָ יְחַנְּנוּ בְּאֵימֶהֶךָ וַיִּדְּאֶהֶךָ
 רָגְלֵיהֶם יְכַנְּנוּ בְּקוֹל חֲזָק כִּמּוֹ בָּזָק קְדוֹשׁ הָרָב יִשְׁעֵנוּ
 עֲנוֹת קְדוֹשׁ לֵיל קְדוֹשׁ לְמוֹל קְדוֹשׁ יַעֲרֹבוּ יִבּוּ
 וְגוֹמְרֵי הַתְּפִלָּה וְהַפִּלַת לֶחֶץ שֶׁלֹא חָרִית כְּתִבְלָה עַד בִּירַת

תפלת מוסקה של יום כפורים

אֲמַל זְכַרְנוּ לַחַיִּים אֶתְּ מְבוֹר וּמִיכְמוֹךְ אֶתְּ קְדוֹשׁ
 וּבְכֹךְ יִתְקַדֵּשׁ אֶתְּ בַּחֲרֵתְנוּ לֵיל זְכַר לִיצִיאת מִצְרַיִם
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מִקֵּי חֲטָאֵינוּ גְּלִינוּ
 מֵאֲרִצְנוּ וְנִתְּחַקֵּנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ
 וְאֵימָנוּ יְבֹלֵימ לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 לִפְעֹךָ בְּבֵית בְּחִירָהֶךָ בְּנוֹה הַדָּרָךְ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹל
 שֶׁנִּתְקַדַּשׁ אֲמַל עָלֵינוּ מִקֵּי הַיּוֹם שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַה בְּמִקְדָּשְׁךָ
 יְיָ רְצוֹן וְרַחֲמֵי מִלְפָּנֶיךָ יְיָ עָלֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁהָאֵב וְהַרְחֵם עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּי וְהַגְּבִי
 פְּלִיטָתֵנוּ מִבְּיַם הַגּוֹל וּנְפֻצוֹתֵינוּ בְּנוֹ מִיִּדְּכֶה אֱלֹהֵינוּ
 וְהַבִּיאֵנוּ לְעִזְיוֹן עֵיר בְּרָךְ וְלִירֵאָה בִּי מִן הַשָּׁמַיִם עוֹלָם
 וָעַד נַעֲשֶׂה לִפְעֹךָ אֶתְּ קִדְּשׁנוּ חוֹבוֹתֵינוּ הַמִּיִּדִים בְּקִדְּשׁ

ומוספין בהלכתם ואת מוספי יום מקרא קד' הזה
 יום הכפורים ה' נעשה ונקריב לפניך באהבה
 במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על
 ידי משה עבדך "אלהינו" ואלהי אבותינו
 מחול וגו' אימלנו מלך מוחל וקולח"
 ככתוב בדפ מ"א אלהינו מלך וגו' דף ל"א בבל
 משנה קדשינו במצותיך ונתן חלקנו בתורתך
 ושמע נפשו בישועתך ושמענו מלכותך
 ומהר לבנו לעבדך באמת ודברך אמת וקיים לעד
 באי מלך על כל הארץ מוחל וקולח לעונות עמנו
 בית ישראל מקדש ישראל ויום הכפורים רצה מודים
 זכור רחמיך אים אלום ואתם הדבקים אנא אלהינו
 אי אבל לא על ידי יקורית כתוב בדפ מ"א ע"ב

תפלת מענה אומ' והוא רחום רב לה לידו וקד' היום ואומ' קדיש ומוציא
 קד' וקורין ג' גברי כמעשה ארץ מע' והשלישי הוא שמעתי ביונה" ואומר
 קדיש ומתפללים תפלת לחץ בתפלת אחרית ואומ' הוידו אחר התפלה
 וחוזר א"ע התפלה ואומ' קדיש תתקבל עושה אלום ואיך נוסאים כפיהם
 במתנה" ואומר קליחות עד שמוגוע זמנ' תפלת נעילה וא"כ מתפללים

תפלת נעילה

זמנה כדי שאלים אותה קמוץ לשקיעת החמה" אומ' זכרנו לחיים ובמקום
 כתבנו אומ' תתקבל ומה כמון" אתה קדוש ובכח יתקדש אתה
 בחרתנו יעלה מחול מלך קדשנו רצה ומודי זכור רחמיך ובמקום וכתוב
 ויחוס" אים אלו ואת הדבקים ובמקום ה' תכתבנו אומ' תתקבל ובמקום ויכתב
 אומ' ויחוס" ואומ' זה הוידו

אנא להינו אלי ואנחנו הרשענו" וזה מ"א
 ע"ב "מהנאמר לפתוך יושב מדרס מה נספר לפתוך
 שופך שחקים כי עונותינו רבו מלמנות וחטאנו
 עצמו מלפסר מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה
 צדקנו מה מעשנו מה נאמר לפתוך י' להינו הלא
 הגבורים באים לפתוך ואנשי השם בלא היו וחכמים
 בבל מדע ונבונים בבל השכל כי רוב מעשינו תאו
 וימי חיינו הבל לפתוך כמו שכתוב בדברי קדש
 ומותר הארץ מן הבהמה אים כי הכל הבל
אבר אהה הבדלה אנוש מראש והבדלה לעמוד
 לפתוך כי מי יאמר לך מה תעשה ואם
 יצדק מה יבן לך" וזהו לנו י' להינו את יום מקדש
 קדש הזה את יום הכפורי הזה קץ מחילה וסליחה
 לכל חטאנו למען נחול מעושינו ונשוב
 לעשות חוקי רצונך בלבב שלם כדבר אנ' וראו יי
 בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב יעזוב ראש דרכו ואין
 אום מחשבותיו נשוב אל י' וירחמנו וא' להינו כי ירב
 לטלות" ואתה אלהי הסליחה טוב ומטיב חנן
 ורחום ארץ אפים ורב חסד מרבה להשיב
 רוצה בהשובתם של רשעים ואים אהה חפץ במיתות
 כפרת חי את נאום י' אם אחמוץ במות הרשע כי
 אם בשוב ראש מדרך ומה שובו שובו מדרך כיס

הַרְעִים וְלִמָּה תַּמְעוּתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיבֵנוּ וְקַבֵּלֵנוּ
וּמַחֲזֵל לָנוּ וְקַלַּח בְּגוֹדֵל חֲסִדֶיךָ

ואומרים עליהם לעולם כעילה כנהוג" ונהגו להתקוע סימן דש"ר
פעם אחת ואומרים יי' הוא האלהים יי' הוא האלהים שבעה פעמים ואומר

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵינוּ לֹא
יִצְלַח וְכָל לָשׁוֹן תִּקְוֶה אֶתְּךָ לִמְשַׁכֵּן תִּדְאִיעֵי זֶה
נִחַלְתָּ עַבְדֶּי יי' וְעַדִּיקְתָּם מֵאֵת נָאוֹם יי' לֵךְ אֲפֹלָא
בְּשִׁמְחָה לַחֲמִידָה וְשִׁתָּה בְּלֵב טוֹב יִינוּךְ כִּי כָבֵד רָצָה
הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ

א ב ג ד ה ז

ומתפללים בכל ערב כשאר ימות החול" ומבדילים באה חונק ומבדילים
על הכוס סימן יי' יי' נד הדלה" ויוצאים ואוכלים ושומרים

סדר עבודה לרבי שלמה ז' גבירון

אַרְזִמְמָךְ חֲזָקִי וְחִלָּתִי כְּבוֹדִי בְּרוּךְ דְּבָרִי

וְדַבָּרִי גַם בְּשִׁמְכִי זַעֲקִי וְעֲעֲקִי

בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צַדִּיקִי פז

וְדַשְׁתִּיךָ בְּשִׁמְשִׁי וְרִמְשִׁי הַאֲזִינָה לְחַשִׁי וְרִחְשִׁי

וְהַעֲבִיר נָא יוֹקֵשִׁי וּמִוִּקֵּשִׁי שׁוֹכֵה יי' חֲלָצָה נִפְשִׁי

פז זֶה נָא עוֹמֵק עוֹקְבִי וְאוֹרְבִי חֲבוּשׁ מַחֲץ עוֹצֵבִי

וְעוֹלָבִי מִהֵרָה קָמֵד לְבִי וְחוּבִי וְרוּחַ נִכּוֹחַ חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי

פז יוֹם עֲמִידִי בְּלִפְנֵי וְטַפִּי כְּבוֹשׁ יֵה קָשָׁה עֲרִפִּי וְאִכְפִּי

פירוש

ואפי' פ' מנח
 במד' פ' בעבודת
 פרץ: בחל' פיר'
 בדלות: עק' פ'
 ... הנקבים: דמיון
 לרוק אברהם:
 מנח' פ' הערה:
 בקי' פ' כיון:
 בפי' פ' כנני הקטור
 ל' פ' כבאן עזר:
 כח' עזר: סחי' פ'
 כמו מנח סור:
 סע' כמו מעט:
 מורה ל' דומות:
 מעי' הוא כהן
 אהיה מעט

לך אפרוש בפי ואפי' ואפתי רענות יהלל פי" פז"
 מיום אחור בדרכי בדרכי" נאצת המיד ערכי ונקכי"
 איברתי בחלכי למלכי" ויל' יגה חאפי" פז"
 עגמתי בלחצי ומחצי" פרוץ ביד קורצי ופורצי"
 צפיתי לאומצי ועולצי" כי הוא יוציא" פז"
 תוצץ חוטא אביצי וציצי" רחוק עמימי ודם רסימי"
 אבר מגמי וקר במימי" אמרתי אכה מחמי" פז"
 רתי אפר לקחי ברחמי" שהי ערוץ אבחי כזבחי" שדי
 שדי אעה איהי בפיחי" בידך אפקיד רוחי" פז"
 למדני צור מצודתי" מצודת עבודתי ודתי" הכן מעודתי
 עזרתי" י' נגדך כל באותי" פז" גאה תמוך רגלי
 ודגלי" בצלעי קמוך כשלי וחשלי" יה קומס נפלי
 ושללי" סלעי ומצודתי ומפלטי לי" פז" רומס
 בהוד מעימי סחימי" והשב צנפי לראש מעימי" לעית
 ערוץ צפצופי וצופי" יהיו לרצון אמרי פי" ברתו יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי למען י' צודי וגאלי"

ראובן אחר לרבי משה בן עזרא זל" סימח אב משה קטן חזק

אערוך
 מדברי דתי" אכונן סדר עבודתי
 אקריב פרי אדמתי" אולי יקרא
 י' לקראתי" פז" נטלתי ראיון עס נגהים" נגשי

בעד כולכם יהים נדדתי ורעיוני יהים אולי ישר
 בעיני ה' יהים כז"ל ידי משמרתם יציבו ישר
 אמריהם יקריבו יוכיחו פתאיתם יקריבו אולי ישמעו
 וישבו כז"ל מחסוא מנענו חבינו מדמעות זרקנו
 נסכינו מל שאלנו להאיר חשכנו אולי יגיד לנו אר
 דרכינו כז"ל שובו בנפשות נבאות שוועו בזעקה
 וקריאות שאלו לפטו שיר ומשאות אולי יחנך יי
 עבאות כז"ל הקיצו סעפים לנו העירו יאנים
 לא בנו קרימו לבבות אכלו ואנו אולי יתעשר
 ה' יהים לנו כז"ל קטונו מאד מכלכם קמתי
 להקלל בעדכם קראתי להזכיר אתכם אולי אכפרה
 בעד חטאתכם כז"ל תהזרים השמרו ברוחכם
 טהרו ושובו בכל לבבכם טהור קראו בעד יצריכם
 אולי יקל ידו מעליכם כז"ל נקלות לפני קונו
 נבעתי משובד זדוני נקלו פני שחול מענה לשוני
 אולי יחיה י' בעיני כז"ל חלבי הרימותו ער
 זדוני חשבת נקבי מימי עיני חביתי להיות פי
 ורעיוני אולי ישא קני כז"ל זעתי ממחר דינו
 זפדתי זפנת הורי לפטו זמרת מענותי הבאתי
 לפטו אולי אכפרה קטו כז"ל קראתי המלך

חֲנוּכָיוֹ: קוֹיָהּ גִדְדִי כְּלִיחוֹהֶיּוֹ "קִרְבָּתִי בְּשִׁלּוֹשׁ עֶשְׂרֵי
מִדּוּהֶיּוֹ" אֹלֵי יַעֲשֶׂה יְיָ אֶתֵּנוּ כְּכֹל נִסְלֵאוֹהֶיּוֹ "פֶּן"
כִּכְתּוּב לְאַדָּם מֵעֵדֶי לֵב וְיִמֵּי מַעֲנֶה לְשֹׁן וְנֶאֱמַר יְיָ
שָׁפְרֵי הַתִּפְחָח וְיִיגִיד תְּהִלָּתֶךָ

ע"ד אבגד   הרב הריטבא כ"ה הוציאו לו בשם
בעל העיטור שקדר עבודה זו הרינו יום ב יום
כ"ה ג'דול:

אברה

כֹּונֶתֶ עוֹלָם מִרְאֵשׁ יְסֻדֵּי הַיָּבֹל וְהַכֹּל
מַעֲלָה וְדִרְיֹת בּוֹ יִצְרֵךְ בְּשִׁלּוֹשׁ עֶשְׂרֵי
הָיוּ וְבוֹהֶן וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי הָאֵם גִּדְדֵי אֹפֶל וְהַצִּבֹּת
נֹגֶה גוֹלָם תְּבִנְתֶּךָ מִן הָאֲדָמָה יִצְרֵךְ וְעַל עֵץ
הַדַּעַת אֹהֶן תִּקְדֶּךָ דְּבָרֶךָ זֵנַח וְנֶאֱמַר מִלֵּן עֵדֶן וְלֹא
כִּלְיָהוּ לְמַעַן יִגַּע בְּפִיךָ הַגִּדְלָה מִרְיֹן וְדִרְבָּתִּי זֶרְעוֹ
וְהַמִּדְרָשׁ בְּטוֹבֶךָ וְהוֹשַׁבְתָּם שָׁקֵט וְיִמְרְקוּ עוֹלָם וַיֵּאמְרוּ
לֹא מִדֵּי מַמְנוֹ הַמִּדְרָשׁ יֵד כְּרִיעַ אֲמִלְלוּ כְּחִצִּיר
זְכִּירָה בְּרִית לְהַמִּים בְּדוּרוֹ וְבִשְׁכָּרוֹ שְׁמֵךְ לְעוֹלָם
שְׁאִירִית חוֹק בְּרִית קִשֶׁת לְמַעַנֵּנוּ בְּרִית וְהִיא הַבְּרִית
נִיחֻחוֹ בְּנֵנוּ בְּרִית טָעוּ בְּעֶשְׂרִים וּבְנֵנוּ מִגִּדְרֵי
וַיֵּאמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלֶה וְנִבְקִיעַ הַדְּקִיעַ לְהִלָּס בּוֹ
יְחִיד אֵב הַמֶּלֶךְ כְּתָאוֹס כְּכּוֹפֵב זָרַח מֵאֵד בְּשִׁדְיִים
לְהַאֲרִיר בְּחֶשֶׁךְ בְּעֶסְקָה הַיְּבִדָּה בְּשׁוֹרֶךְ מַעֲנֵנוּ וְלִיעַת
שִׁיבְתוֹ לְבָבוֹ מִקְדָּתִּי לֹאִית חֵן וְחֶסֶד מִמְנוּ הוֹצֵאתִי

טלה

טובה יהיה מוכבא נבחרה מגזעו איש תם הוצאה
 חותם בדריה מרחם לנחח נחת לו שנים עשר
 שבטים אהובי עליהם מבטח נקראו שמה על יאן
 לוית חם וחסד ומכל אחיו בחר לו עיטרה עמדם
 נבחר מזרע לוי אהרן קדוש יי מישרשיו קידש
 פיאדך בבגדי שרד ובקרבנותיו הופר בעמך עין ומעול
 בתורה ומבגדי בד חשם ואכזר מצנפת ואבנט וקרבנות
 קדים ועולות כבשים ושחיתות עתודים ונתנו אלם
 ריח קמורת מרחקת וביעור גחלים ועריקת דם ומפירת
 אשד שועת קמורת והטלת אמת וקדושהו מכפרת
 עלונותינו תיבך בוא ועריפת אבם מחומר בבוכס
 פמסאך משרה

כרוף
 קבלת קמורת
 בדצוק מוב

סדר עבודה

על ידד תשרה

תכנת
 כל אלה לכבוד אהרן כלי כפרה לשרה
 שמהו ועל ידן מליחת העלוקת
 תחת אהרן מגזעו יעמוד לשחרת
 לפעך ביום הקליחה תורת מעשה ועבודת היום
 שבעת ימים בקבוליו למען שזקק עם וחכמי
 אחיו הכהנים המייד ומבבנה עד בוא יום העשור

ראה לפני מי אתה נבנך למקום אש להבת שלהבת
 קהל עדינו עליך וקמחך ועל ידך תהא שליחתי נז
 צוהו ולמדוהו עד בוא יום הנשוא כד שיהא
 מורגל במדר עבודה כראו לו קדימ של בוז ועושה
 כבש לעשות מחיצה בינו ובין העם עושה מענה
 באימה ויראה ובזיק עצמו מחוצצי טבילה שש
 על מצוה לקיים דתו וירד וטבל כמל שהזקק
 נהגו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו מיד
 יקבל את כבש התמיד ואוחז בו לוב שנים ומענה
 אחר לגמור השחיטה ומקבל הדם וזורקו על
 המזבח ההלכות לבער להיכל יפנים להטיב
 חמש ידות ולהקטיר את הקטרת ולהטיב את שתי
 הידות הנשארות ויצא והקריב את קראא ואר
 האיברים כמצותו כל יום יעשה חבית
 וינקד את היין בכל כלי ישר ואחר התמיד
 מקריב הפר ושבעת הכבשים של מוסף היום
 יבוא מיד לבית הפרה ויפראו לו קדימ כפראונה
 טרם יפאנו בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו
 חל ופאט בגדי זהב וירד וטבל כמל שטבל
 זקבים מעביר ולבער לובש שעבודת היום כבגדי
 לבם ומיהר וקידש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל

כלאכ

כרו" וקרו" היה עומד בין האולם ולמזבח ראש
לדרום וקנו למערה והכהן עומד במזרח וקנו
למערה ואומר עלי דברי ודוי" וקמו שתי ידי עליו
והתורה וכו' היה אומר **אָנָה** **אָנָה** **אָנָה**
בשעה לפני את וביתי
לחטאים ולעונות ולפשיעים שחטאתי ושלעויתי ושלפשעתי
לפניך את וביתי בלתי בלתי משה עבדיך כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני

תפלה **ס** והכהנים והעם העומדי
בעזרה פקדו אזמעים את שם
המפורש יצא מפי כהן גדול בקדושה
ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
ונזבלין על פניהם ואומרים בשכמלו
אף הוא היה מתבויג לגמור את השם
כנגד המברכים ואומר להם הנהדרו
ידך ובא לו למזבח העזרה
לעבד המזבח **סגור**

גם מזכיר שם המפור
בודוי זהו הוא שם בן
ו ככבד אנו השם
חטאתי אלה השם כפר
מכל חטאנו לפני ה'
וגם אחרים בודוי חזיו
הכהנים סגבר שם וגם
אחרים על שער המזבח
הי ט ושל ידית ער
שער החטאת אומר
ל: לחטאתי עכ

ממנינו ודאש ביה אב משמלו ושם שני שעירים
והגדיל עליהם שני גורלות" גורל ימים שהוא של שם
תגדו על השעיר ואומר ליה חטאתי
בשכמלו" בשעיר עזאזל לשון של
זהו ית בין קדו יתאור ויעמידהו

כאמ היה והכהני והעם
ומתקוהו מדעת אביו
אל הריבש ול ורבים מ
הגואנים עמו ככבד
בספר הרמ נגד ימ דל

כנגד בית שלוחו" אף בפעיר שהוא שלש יקשור
 לשון של הורית כנגד בית אחיטו בציארו ובא
 לו שנית אצל פה ואומר עליו ודני ביה וודני אחיו
 הכהנים וסמך שה ידיו עליו והתורה וכה היה אומר
 אָנָּה הֵאָם חָטְאוּ עוֹיְרֵי קָשְׁתִּי לִפְנֵי אֱנִי—
 וביה ובע אהרן עם קדושיך" אָנָּה בִּשְׁרֵי
 כפר נא לחטאים ולעונות ולסעסעם שחטאה ושעויה
 וספסעה לִפְנֵי אֱנִי וביה ובע אהרן עם קדושיך
 בכתוב בתורה משה עבדך כי ביום הזה יכפר על־אמח
 לו" והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו אומען
 את שם המפורש יצא מפי כ"ג בקדושה ובטהרה
 היו כורעים ומשתחוים ונופלין על פניהם ואומרים
 בשכמלו" אף הוא היה מבבוי ללמור את השם
 כנגד המבדכין ואומר להם הטהרו"

עד
אפ"ה

אֲחֵר ודני שקד בעצמה לעשות חטאתו
 וחטאת העם" בידן סכין ואחט פרו
 וקבל צמו במזרק טהור" גם לחבירו מיד יתנהו
 למדק בדמו שלא יקרוש" דס פרו הנח ביד מי
 שממרוס בו על הרובד הרביעי של היכל מבחוץ"
 ונטל מחנה שלזהב אדום ועלה לראש המזבח
 הורידה מליצה גחלי אש מעד מערב המזבח"

והניחה

והניחה על הרובד הרביעי שבעזרה וחפץ מלא חפציו
 קטורת דקה מן הדקה ונתן להוד הכפ ונזטל בימיו
 מחתה ובשמשן כפ "זירז עצמו ונכנס לקדש הקדוש
 והניח מחתה של זהב בין בדי הארון" חפץ ונתן על
 הגחלים לצד מערב ומזרחיו עץ שנהמלא הבית
 עשן טמטום עינו ושם לאחוריו ומתגלגל בהיכל
 תפלה קצרה "יצא ונזטל דם הכר ממי שממך בו
 ונכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה
 ממנו על הכפרה בין בדי הארון א למעלה ושבע
 למטה ולא היה מתבונן להזות לא למעלה ולא למטה
 לא במצליף וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת
 ואהים א ואש א וא א וא א ואש א ואש א ואש א
 והניחו על כר הזהב שהיה בהיכל

פירו
 ים אהם גורק חות
 סוף יהיו שלמה
 אם מהור לב
 לאחוריו ובק הזוהר
 יצא

הכל כשמונה
 גב ירון
 ונחמה על
 ה למטה
 זמא פא דר
 ד מחור רב
 מרכא ורז
 ב המוכה
 ה למטה
 ה למטה
 ה למטה

כצאתו הביאו לו שעיר חטאת שחטו וקבלו מו
 במזרח פהור" לפנים יכנס להזות מידמו כסדר דם
 הפל אחת למעלה וז למטה ולא היה מתבונן להזות
 לא למעלה ולא למטה לא במצליף וכך היה מונה
 א א וא א וב א וג א וא א וא א ואש א ואש א ואש א
 על כר הזהב השט שהיה בהיכל מיהר ונזטל דם
 הכר והזה ממנו על הפרוכה כנגד הארון מבחוץ
 א למעלה וז למטה ולא היה מתבונן להזות לא למעלה

ולא

וְלֹא לְמִטָּה גַּם כְּמִצְלֵךְ וּכְךָ הִיָּה מוֹנֶה אַחֵת אַחֵת
 וְאֵל אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל
 הַכֹּהֵן וְנִבֹּל דָּם הַשָּׁעִיר וְעָשָׂה לְדָמוֹ כְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְדָם
 הַכֹּהֵן וְהָיָה מִמֶּנּוּ עַל הַפְּרוֹשֶׁת כְּנֶגֶד הָאֹרֶן מִבְּחוּץ
 אֵל לְמַעַל וְכֵן לְמִטָּה וְלֹא הִיָּה מִתְּבוּנָה לְהִזָּה לֹא לְמַעַל
 וְלֹא לְמִטָּה גַּם כְּמִצְלֵךְ וּכְךָ הִיָּה מוֹנֶה אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן
 אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל וְכֵן אֵל
 דָּם הַשָּׁעִיר וְנִבֹּל אֶת הַמִּלָּא בְּרִיקָה בָּא וְעָמַד לְפָנֶיךָ
 מִמִּזְבֵּחַ הַזֶּהב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּנְוָה " עַל אַרְבַּע אֲ
 קִדְוֹתָיו יָתֵן בְּקִדְרָם מִתְחִיל מִקְדָּם מִזְרָחִית צְפוּנִית
 וּמִגְשֵׁי בְּקִדְרָם דְּרוֹמִית מִזְרָחִית וְחוֹתֶה הַגִּחְלִים
 וְהַאֲפֵר אֶבְרָהָם הַזֶּהב אֵילָן וְאֵילָן עַד שְׁמֵרָה
 זָהָב וְנִמְנָה מִדָּם הַתְּעִרֻבֶת עַל טָהָרָן שֶׁל מִזְבֵּחַ
 אֲבַע מַעֲמִים " כָּסֶע וְיִצָּא לְצִד דְּרוֹם חוּץ לְאוֹלָם
 וְשִׁפָּךְ אֶת הַשִּׁירִים עַל יָקוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחֵיצוֹן
 צִעֵד וְכֵן לֹא אֵצֶל הַשָּׁעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ לְעִזְאֵל לְהַחֲנוּךְ
 עָלָיו אֲשֶׁמֶת קֶהֱלָה וְקִמֵּךְ שֶׁהִי יָדָיו עָלָיו וְהִתְוָדָה
 וּכְךָ הִיָּה אֹמֵר אֲנִי הָיִים חֲטָאוּ עָוֹן כְּשֶׁנִּשְׁנִי
 לְכַנֵּף עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲנִי בָּשָׂם בְּכֶרֶךְ נָא
 לְחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַכַּשְׁעִים שֶׁחֲטָאוּ וְשָׁעוּ וְשִׁפָּעוּ

פ"ז ע"ב

לפניך

לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדיך
 כי ביום הזה יעלם מוח למען יי' והכהנים והעם
 העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם המפורש
 יוצא מפי כל בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
 ונופלם על פניהם ואומרים בשכמלך אף הוא היה
 מתבונן לגמור את השם כנגד המדברים ואומ' להם
 תטהרו קרא לאחד מן הכהנים המזומן
 להוליכו לארץ גזירה למדבר שמים וחורק
 לשאר של זהודית שבהרצו חצין קושר בסלע וחצין
 בים קרצו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל
 ויורד ולא היה מעצב לחצי ההר עד שנעשה איברים
 איברים ואומר כך ימחו עונות עמך כל בית ישראל
 רחץ לו אצל הכר ואצל השעיר הנשרפים ותדעם
 והוציא את אימוריהם והקטם במגם להקטירם
 על גבי המזבח ובשרם קלעם במקלעות ומשחתם
 בידי אחריים להוציאם לבית השחיפה

עבד לעזרה הנשים לקרוא בתורת כהנים
 בקרשת אחרי מזה ובאך בעשור ובעשור
 שבחומש המקודים קורא אובן על פה ומבדן
 עליהם ח' ברכות על הזכרה ועל העבודה ועל

ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל
ועל הכהנים ועל שאר התפלה

כ
נגב

תכן צעדין לבית הטבילה וקידש ידיו ורגליו ופשט
וירד וטבל ועלה ונקתמה הביאו לו בגדי

זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו יצא ועשה שעיר הנעשה
בחוז שהוא ממוסף היום ואחר כך את אילו ואת איל

העם ואחר אימורי החטאות מקטיר אימורי פר

ושעיר הנשירים ומקרים המיד של בין הערבים

ועשה אותם בהלכתם אחר כלות מעשאת כל

אה ועוד בא לו לבית הטבילה ומיחר וקדש

ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונקתמה הביאו

לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להוציא

את הכפר ואת המנחה שהכניס בשחרית

ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט

וירד וטבל ועלה ונקתמה הביאו לו בגדי

זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להקטיר אר

הקטורת ולהדליק את הנרות של בין הערביים כשאר

הימים וקדש ידיו ורגליו ופשט והביאו לו בגדי

עצמו ולבש ומלאו מזבח עד ביהו ויום טוב היה

עושה לאזהביו בעצמו בשלוש מן המקדש

אשרי העם שכה לו אשרי העם ש"י אלהיו

וְכֵן הֵיכָה תַּפְלֵהוּ שְׁלֵכֵהוּ גִדּוּל בְּצִאָתוֹ בְּשָׁלוֹם מֵרֶגֶל
הַמִּקְדָּשׁ

יְהִי רִצּוֹן מִלְכֶּנֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁהִי אֲבוֹהֵינוּ
שֶׁתֵּבֵא שָׁנָה זוֹ הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם אֲהִם " אִם אֲחֻנָּה גְּשׁוּמָה וְאִם
הִכְנִים לְבָנֶיךָ תַּפְלֵה עוֹבְדֵי זָרִים לְעֵנִי הַגִּישׁ בְּכָד
בְּעֵת שֶׁעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמּוּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לַמִּצְנָה זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אֲחֵר " שָׁנָה שְׂרָא
תִּכְוִל אֲשֶׁר אֵת כָּרִי בְטָנָה וְשֵׁתֵנוּ עֲצֵי הַשָּׂדֶה אֵת
תְּנוּבָתָם וְהַשְׁמִיט יִתְנוּ טַלָּם וְלֹא יַעֲדִי עֲבִיד אֲוִטָּן
מִדְּבֵית יִהוּדָה עוֹד עֲלֻמָּא וְכִכֵּן כִּמֹּן אֲשַׁמְעֶה
תַּפְלֵה כֹּה בְּהִכָּל כִּמְהַשְׁמַע
מִכִּינוּ וְהוֹאִיעֵנוּ

יְהִי רִצּוֹן מִלְכֶּנֶךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁהִי אֲבוֹהֵינוּ
שֶׁתֵּבֵא שָׁנָה זוֹ הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם אֲהִם אֵת אֲנִי הַ
שָׁנָה בְּרָכָה " שָׁנָה גְּלִיל " שָׁנָה דָּעָה " שָׁנָה הוֹד " שָׁנָה
וְעַד טָוֵב " שָׁנָה זְמִירָה " שָׁנָה חֲדוּד " שָׁנָה מִזְבֵּה " שָׁנָה
יִשְׁעָה " שָׁנָה כִּלְכִּיל " שָׁנָה לְמוֹד תִּזְכָּה " שָׁנָה מְנוּחָה
שָׁנָה טַחֲמָה " שָׁנָה שְׂאוֹר " שָׁנָה עֲלֻצוֹם " שָׁנָה כְּדוּת
שָׁנָה עֵהִלָּה " שָׁנָה קוֹמְמִיז " שָׁנָה קְבוּץ גְּלִילוֹת " שָׁנָה
קְבוּל תַּפְלֵה " שָׁנָה רִצּוֹן " שָׁנָה שָׁלוֹם " שָׁנָה טַלְלוּלָה

וּגְשֵׁמֶה" שְׁנֵי שָׁבַע" שְׁנֵי שְׁתּוּלֵכֵנוּ בָּהּ קוֹמְמִיּוֹת
 לֹא רָצִינוּ" שְׁנֵי שְׁתִּינוּקָה שְׁלֵבִית רַבָּה שְׁלֵא יִמְנְעֵנוּ
 מִלְּמוֹד הַזֶּה" שְׁנֵי שְׁתִּדְבֵּר בָּהּ עַמִּים הִתְהַיְנוּ "
 שְׁנֵי שְׁתִּבְתְּבִינוּ בָּהּ לַחַיִּים טוֹבִים" שְׁנֵי שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְרִנָּה זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אֲחֵר" שְׁנֵי
 שְׁתַּעֲצוֹר בָּהּ הַמִּגְפָּה וְהַמִּשְׁחִית מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵל כָּל עִמָּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל" שְׁנֵי שְׁלֵא תִּפְּלֵ אִשָּׁה אֶת כְּדִי בְטָה
 וְעֵתָה יִי אֱלֹהֵינוּ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים — אָנוּ
 בְּטוֹמִים וְעַל חֲסִדֶּיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים —
 וְלִסְלִי חוֹתֶיךָ אָנוּ מִקְוִים" כִּי אַתָּה יִי הָאֱלֹהִים אֵל רַחוּם
 וְחַנוּן אֲדָךְ אֲפִים וְדָב חֶסֶד מִדְּבִי לְהַטִּיב וּמַגִּיד
 אֶת הַעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים כִּכְתוּב
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיד כָּל טוֹבֵי עַל
 מִנְּךָ וְקִרְאִיתָ בְּאֵס יִי לְכַנֶּנְךָ וְחִנּוּת אֶת אֲשֶׁר אֶרְאֶה
 וְרִיחַמִּית אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֵם

פזמון

וְבִכָּן מִי נִהְדָּר כִּג בְּצִחָתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקּוֹדֵשׁ
 כְּאַחֲלִמָּה קְבוּעָה בְּעִטְרֶת" כְּאֹדֶס קְאֻדָּה
 בְּכֹתֶרֶת: כְּנוֹמֶךְ בְּאִמּוֹד מוֹדֵעַ" כְּיִקְלֹס בְּחֶשֶׁן
 נוֹדֵעַ" כְּיִשְׁפֵּה זֹהֲרֵת בְּעֵשׂ" כְּאֹהֶס בְּעִמּוּדֵי שִׁישׁ"

כמחור

בְּקוֹחֶרֶת מִמּוֹלֶאֶת בְּמִכְתָּם "כְּכֹדֶה מִשְׁבֵּעַ" —
 בְּחֹקֶם "בְּבִרְתָּה ז"ו הוֹד זְרִיקָה" בְּרִאמָה עַד מְאֹד
 מִבְּרִיקָה "בְּרִיחַ בְּהִלּוֹ בְּחִבּוּרָה" בְּצִאֵת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוּרָה
 בְּחִמָּה כְּכֹכְבֵי מַעֲלוֹת "בְּקִדּוֹשׁ בְּמִלְאָה י"י" בְּכִתּוּב כִּי
 שָׁכַח בְּהִם יִשְׁמְרוּ דַּעַת וְהִזְכִּירוּ יִבְרָאוּ מִכִּי הוּא כִּי מִלְאָה
 י"י צִבְאוֹת הוּא "

כַּזְמוּן לַרְבִּי שְׁלֵמָה בֶּן גְּבִידוֹל זַעַל סִימֵן שְׁלֵמָה קָטָן

אֲשֶׁר־י עֵינֵי רִאֲהָה כָּל יָאָה הֵלֵא לְמִשְׁמַע
 אֲזַנִּי דִּאֲבָה נִשְׁמָיְנוּ "כַּזְמוּן"

אֲשֶׁר־י עֵינֵי רִאֲהָה שׁוֹשֶׁנֶת הַיָּם — וְ
 וְהַכְּבוֹד מִחוּסְפָּה כְּאִזֵּר עֵנֶק עַל גְּרוֹן וְהַכְּהִר שְׁבוּיָא
 בְּהוֹד אֲבִי זְכָרִי אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאַהֲרִיִּן "כַּזְמוּן"
 אֲשֶׁר־י עֵינֵי רִאֲהָה לְוִיִּם וְעַם נִזְהָרוּ וְהַכְּבוֹד מִחוּסְפָּה
 כְּלָבֶה אֹרֶךְ יִזְהָרוּ וְהַכְּהִר לֹוִהַ לְעַם אֱלֹוִי וְיִתְהַדָּו — וְ
 מִכָּל חֲטָאֵי יָפֶס לִפְנֵי י"י הַטְּהָרוּ "כַּזְמוּן" אֲשֶׁר־י
 עֵינֵי רִאֲהָה מִלּוֹא מִקְדָּשׁ וְדִצְפָתָה וְהַכְּבוֹד מִחוּסְפָּה
 כְּמִלְאָה הוֹד חוֹבָתָה וְהַכְּהִר מִדְּבַר שֵׁם הַמְּפֹאֲרָה בְּשִׁנְתָּה
 וְהָעַם אֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתָה "כַּזְמוּן"
 אֲשֶׁר־י עֵינֵי רִאֲהָה הוֹד הֵיכַל וְהִדְרָתָה וְהַכְּבוֹד מִחוּסְפָּה

כְּמִלְאָה

בְּמִלְכּוֹ בְּהוֹדֹךָ טִירְתּוֹ" וְהִכְהִיךְ מִבֵּינָם בַּפֶּה וּמִחֶרֶת—

בִּיחְרָתוֹ" וְאַחֲרֵי כֵן יֵצֵא בְּצֵאת הַשָּׁמַשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ "

פז" אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ קִיד הִיכָל הַחֲבִיב "

כמו שבימים
דינור

וְהִכְבּוֹד מִחוּפֶּה בְּקֶרֶם נֹגֶה וְשָׁבִיב" וְהִכְהִיךְ קוֹרָא בְּבִקָּח

יָלַל בְּרִבִּיב" וְהִכְהִיכֵם וְהָעַם בְּשִׁתְּלֵי יָדֵים קָבִיב" פז"

אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ טִירְתּוֹ יְקָרֵת מִלֶּכֶךְ" וְהִכְבּוֹד מִחוּפֶּה

כְּטָכָם עַל רֹאשׁ מִלֶּכֶךְ" וְהִכְהִיךְ מִחוּפֶּה וְכֵה וְכֵה מִדְּהִלָּךְ"

כמו
כיון

וְהִקְטִיבֵם אַחֲרָיו בְּדָב עַם הַדָּרֵת מִלֶּכֶךְ" פז"

אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ נֹגֶה חוּט בְּגִלְוָהִים" וְהִכְבּוֹד מִחוּפֶּה

בְּגִלְד צִמִּים וְצִהִים" וְהִכְהִיךְ נֹגֶה סְלִיחַת שׂוֹכֵם גְּבוּהִים"

נא
וְכֹהֵם כֵּן
צִמִּים: נֹגֶה
כִּי אֲמִירָה:

וּמִרְאֵהוּ כְּמִרְאֵה מִלְּאָךְ הָאֵלִים"

כְּזִמּוֹן אַחֵר לְרִבִּי יְהוּדָה הַלֵּוִי זְעֹקֵל סִימֵנִי יְהוּדָה "

אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ כָּל יָהּ הֵלֵא לְמִשְׁמַע

אֲזַם דָּאֲתָהּ גִּפְּיָנוּ" פז"

אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ כֵּהֵם בְּהוֹד—

וְעִטְרָת" מִלֵּא מֵאִזֵּר נֹצֵץ וְהוֹד עֹטֶה כְּאִדְרָת"

עֹלָה לְבֵית מִקְדָּשׁ לְעִמּוּד עַל מִשְׁמֶרֶת" לְבֹשׁ

שְׂמוֹנָה בְּגָדִים לְכִבּוֹד וּלְהַבְאֵרָה" פז"

אֲשֶׁרִי עִיַּם דָּאֲתָהּ יָכִין בְּכִנִּים קִלְקֵל" מִלֵּא מֵאִזֵּר—

נֹצֵץ

נוצץ ואורח לכתיו מסוקל" עולה לבית מקדש
 בעס נכבד לא יקל" לבוש חושן לבקר על כל משא
 מעוקל" פז" אשרי עימך דאיה הדר בוא
 לבקרה" מלא מאור נוצץ כצאת השמש בגבורה
 עולה לבית מקדש לעפירת הקארה" לבוש אפוד
 לבקר על עבודה זרה" פז" אשרי עימך דאיה
 והוא בסוד המון דפה" מלא מאור נוצץ כלפיך או
 כמו לבנה עולה לבית מקדש באום נקיות מרבה
 לבוש כהונה לבקר על דם אשר אומץ ביה" פז"
 אשרי עימך דאיה דגול בהוד קרוח" מלא מאור
 נוצץ באור שמש קרוח" עולה לבית מקדש ועליו
 הוד קרוח" לבוש מצנפת לבקר על גמול קרוח"
 פז" אשרי עימך דאיה הדר אבנט בחגורו
 מלא מאור נוצץ ופזא פאחר אורו" עולה לבית
 מקדש לבקר על עז יצרו" ועל העדרות לבקר
 מכניס בד על בארו" פז" אשרי עימך דאיה
 קביב מעיל פנמונים" מלא מאור נוצץ משיב
 אמרים נכונים" עולה לבית מקדש

בציץ ומעיל באמונים

מניח על לשון המיה וציץ על עצי קנים

פזמון אחד לז' אברהם בן עזרא זל סמ"א אברהם

אשרי עיני ראה כל יאה הלא למשפיע

אזמ דאבה נפשו פז

אשרי עיני ראה ארץ עב וגזי אחד וכהן גדול אחד

בשמים זהב אחד אנחנו בגלותנו אצנו יוס אחד

לדרוש א לינו לעבדן שכם אחד פז

אשרי עיני ראה בעמוד קנים שנים וכהן גדול

בהשליך פז על שעירים שנים אנחנו בגלותנו

בארצות גוים שנים באנו לנחוד א בלבבות שנים

פז אשרי עיני ראה ראה הקרב שלשה

וכהן גדול רוח ודוים שלשה אנחנו בגלותנו

רענו במגלים שלשה רענו יצרנו לבב ואמו לקדש

שלשה פז אשרי עיני ראה הדרת עבודת

ארבע וכהן גדול הדר בשמלות זהב ארבע אנחנו

בגלותנו נכוצים בכל ארבע האם לא חללנו

בקבלינו עול ארבע פז אשרי עיני ראה

מכונות טבילות חמש וכהן גדול מאיר בכלים

נאים חמש אנחנו בגלותנו מתעבים

בחמש ומה שלל

היום לא

תכלות חמש

ובכן

פז
ה כעמים אלה
מחליט מלכותו

זכרון

היה לא ימך כל מחמד עימך עונותיך
ועונות אבותינו חריבו כוונתו ופאלינו
האריכו קצתנו אבל זכרון זכרים הבא
בפריהנו ועיפוי נפשו הבא פליחתנו ועקה יתאיינו
חוב מוקדש וקטלה עבודה גלוי וידוע לזמנך פאלי
לנו לא אשם ולא אשמים לא בדים ולא בלולה
לא גורל ולא גחלי אש
לא היכל ולא הר המור
לא זבח ולא זריחה
לא מרה ולא מבילה
לא פנייה ולא פרושים
לא לבנה ולא לחם הכנים
לא נתיחה ולא נקבים
לא עולה ולא עצאזל
לא צדק ולא צדק נזר הקדש
לא ריח סמים ולא ריח ניחוח
לא תודה ולא עבודה
ואיך לנו לא שמוך הגדול הגבור והנורא והרחמים
אבל נתת לנו יתאיינו אה יום המנוח הזה אה יום הכפור
הזה שמכפר על הנפשות עלינו ועל כל עמך בית
ישראל בכל מקום אהם אה יום פליחת העונות הזה אה

את יוס מקרא קדש הזה : יוס אהוא אקור באכילה
 ושהיה ורחיצה וסיכה ובטעילה סנדל ותאמץ המטה
 יוס חדר בימלשנה : יוס שהמחול בו את כל חטאיהו
 והבקר לנו את כל עונותינו והעביר על כל פשעינו
 בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום ה' יכפר עלאמחל
 י' תטהרו : ונאמ' קחו עמכם דברים ואבוא י' אמרו
 איו כל האל עזר וקח טוב וגש למיה פדים אפתינו "

כזמון לחם למענך

נשימם הר ציון בעונות אבותינו" לא מקדש
 ולא כהן לבקר על עדתינו" הביאנו
 דברים תחת קרבנותינו" וגש למיה פדים אפתינו "
 פז" חרב מקוס אבה" ואמס בית המארה"
 אפס ענין קטרת" ומנזבה אימ אה" לא נשאר בלתי"
 המלה בגשה" שא מר"י ובשה" כמו ביד איש עה"
 תשוב הרחמנו הבוא עונותינו" פז"
 עם נדמס ונדלח" רעה יא טוב וקלח" ושוועהם תעלה"
 בקטרת ממולח" ורב כומר השלח" לכל עומ נאלח"
 ונטאקם תמלח" בעל שער מכולח" בעת רצון
 ענינו וא הבה עונותינו" פז" אלהינו ואהי
 אבותינו תאיר אורנו" תבה" בית היכלנו"

הַמְדֹר מְדִינָה" תְּדַגֵּל דְּגָלֵינוּ" תִּהְיֶה הַיְכָלֵנוּ"
 הַמְכִּיעַ וְהַשִּׁיעַנוּ" תִּזְכֶּה זְדוּנָנוּ" תַּחֲטֹא חַטֹּאתֵינוּ"
 הַמְּהַר טוֹמְאֵתֵנוּ" תִּשָּׂא יְהִי שִׁינוּ" תִּשְׁמַח כְּתִמְעֵינוּ"
 הַלֵּבֵב לִבֵּנוּ" הַמְּחֹל מַעֲלֵנוּ" תִּסְלַח מַלּוּפֵינוּ"
 הַעֲבִיר עוֹנֵנוּ" תִּפְרֹר פֶּשַׁעֵינוּ" תִּצְדֹק צְבָאוֹתֵינוּ"
 הַקּוֹמֵם קְדָלֵנוּ" תִּרְוַמֵם רֹאשֵׁינוּ" תִּשְׁעֶה שׁוּעֵתֵנוּ"
 הַשֹּׁמֵעַ תַּפִּלֹּתֵנוּ" תִּחַּוֶּה תַחֲנוּנֵינוּ" וְתַחַד כָּל עַמֵּי
 בֵּית יִשְׂרָאֵל

כתר מלכות לרבי שלמה קצבי

בְּהַגְלֵתִי יִסְכֵּךְ גִּבּוֹר
 קִבְּרֵתִי בִּהַ פִּלְאֵי יֵאֱחִי
 שְׁמִתֵּנִי עַל רֹאשׁ מַהְלָלִי
 כִּי בִּהַ יִלְמַד יוֹשֵׁר וְנִכְחַת
 בְּקִצְרָה אֶךְ לֹא בְּאֵרִיכּוּת
 וְקִרְאֵתִי בְּתֵר מַלְכוּת

נִפְרָאִים

מַעֲשֵׂיךְ וְנִפְשֵׁי יְזַעֲתֵי מַאֲד" לָךְ
 הַמְּדוּלָה וְהַמְּבֹרָה וְהַמְּבָרָה
 וְהַנֶּעֱצָה וְהַיּוֹד" לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּהַלֵּךְ לְכָל לְרֹאשׁ
 וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד" לָךְ בְּרוּאֵי מַעֲלָה וְנִפְשָׁה יַעֲיִדוּ כִּי
 הַמָּה יֹאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד" עַצְמִיךְ מִמֶּנּוּ מַאֲד"
 לָךְ חֲבִיבִי הַעֲלֵה הַמָּוֶד וְהַיָּסוֹד" לָךְ הַשֵּׁם הַנְּעֹלָם מִמֶּנִּי
 חֲבִיבִי" וְהַכֹּחַ הַקּוֹבֵל הַעֲלֹלָם עַל כְּלֵי מֵה" וְהַיְכָלֵנוּ

לְהוֹצִיא

לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל הַעֲלֻמָּה לְךָ הַחֲסִד אֲשֶׁר גָּבַר
עַל בְּרוּאֵיךָ וְהַטּוֹב הַצָּפוֹן לִירֵאִיךָ לְךָ הַקּוֹדֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא יִכָּחַד וְרַעֲיוֹנָם וְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁלֹט
עֲלֵיהֶם כְּלִיזִם וְהַבִּקֵּא הַנִּעְנֶה עַל כָּל עֲלִיזִם וְהַנּוֹה
הַנִּמְקָר בְּרוֹם חֲבִיזִם לְךָ הַמַּצִּיאוֹת אֲשֶׁר מַצֵּל מֵאוֹרוֹ
נִהְיָה כָּל הַנּוֹה אֲשֶׁר אֲמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִתְּנָה לְךָ שֵׁנִי
הַעֲלֻמָּים אֲשֶׁר נִתְּנָה בֵּינֵיהֶם גְּבוּל הַרְאֵנוּ לְמַעֲשֵׂאִים
וְהַשֵּׁנִי לְגִמּוּל לְךָ הַגִּמּוּל אֲשֶׁר גִּנְזָה לַעֲבָדֶיךָ
וְהַעֲלִימָהוּ וְהִרְאֵנוּ אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וְהַצָּפוֹן

אֶתְּנָה אַחֵר רֹאשׁ כָּל מַעֲשֵׂי וִיסוּד כָּל בְּנֵיךָ
אֶתְּנָה אַחֵר וּבִקּוֹד אַחֲדוּתְךָ חֲכָמִי לֵב
יִתְמָהוּ כִּי לֹא יָדְעוּ מֶה הוּא אֶתְּנָה אַחֵר וְאֶחָדוּתְךָ
לֹא יִגְרַע וְלֹא יִסְתַּח לֹא יִחַסֵּר וְלֹא יַעֲדִיף אֶתְּנָה
אֶחָד וְלֹא כְּאַחֵר הַקָּנוֹי וְהַמְנֹנִי כִּי לֹא יִשְׁיַמְךָ רַבּוֹ
וְשֹׁנוֹ לֹא הַמַּר וְלֹא כְּנוֹי אֶתְּנָה אַחֵר וְלֹא שׁוֹם לְךָ
חֵק וְגְבוּל בְּלֹא הַגִּזּוֹן עַל כֵּן אֲמַרְתָּ אֲשֶׁר
דָּרְכֵי מַחֲטָאוֹת בְּלֹא שׁוֹם אֶתְּנָה אַחֵר גְּבִיחַ וְנִעְלִיחַ
מִשְׁכּוֹל וּמִנִּכּוֹל וְאִי לוֹ הָאֶחָד שִׁיכּוֹל

אֶתְּנָה נִמְצָא וְלֹא יִשְׁיַמְךָ שְׂמֵעַ אֲזִי וְלֹא
רֹאשׁ עֵינֶיךָ וְלֹא יִשְׁלֹט בְּךָ אֵיךְ וְלֹא
וְאִימָר אֶתְּנָה נִמְצָא אֲבָל לֹא עֵינֶיךָ וְאִימָר לֹא אַחֵר עֵינֶיךָ

כתר מלכות

אֲתָהּ נִמְצָא וּבְטָרָם הַיּוֹת כָּל זְמַן הַיִּיטֵּה וְכָל מִקְוֶה
 חֲתִיגָה אֲתָהּ נִמְצָא וּמִדּוּךְ נִעְלָם וְלִי יִשְׁעֶנּוּ עֲמֹק
 עֲמֹק מִי יִמְצָאנוּ אֲתָהּ מִזְמַן
 קְבוּעַ וְלֹא מֵעַתָּה יִדְעַה אֲתָהּ חִי וְלֹא בְנֵפֶשׁ
 וְנִשְׁמָה כִּי אֲתָהּ נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה אֲתָהּ חִי וְלֹא בְחַיִּי
 אֲדָם לִהְבֵּל דָּמָה וּסְוֵנוּ עַשׂ וְדָמָה אֲתָהּ חִי וְהַמַּגִּיעַ
 לְקוֹדֶךְ יִמְצָא תִּעֲנוּג עוֹלָם וְאִכָּל וְחִי לְעוֹלָם
 אֲתָהּ גְדוֹל וּמִדּוּל גְּדוּלָתְךָ כָּל גְּדוּלָה נִכְשֶׁת וְכָל
 יִתְרוֹן מִגְרָעִית אֲתָהּ גְדוֹל מִכָּל מַחֲשָׁבָה
 וְנִאֲדָר מִכָּל מִרְכָּבָה אֲתָהּ גְדוֹל עַל כָּל גְּדוּלָה
 וּמִרְוִמִים עַל כָּל בְּדָכָה וְהִתְלָה אֲתָהּ גְבוּר וְלֹךְ הַגְּבוּר
 הַגְּמוּדִי אֲשֶׁר אֵין לָהּ שֹׁמֵן וְהַמְּוִדִי אֲתָהּ גְבוּר
 וּמִדּוּב גְּאוּתְךָ תִּמְחֹחַל בְּעֵת זַעַם אִפִּיךָ וְהַאֲדִיךְ
 לַחֲטָאִים זַעֲפִיךָ אֲתָהּ גְבוּר וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל בְּרוּאֶיךָ
 כּוֹלֵם הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מִעוֹלָם אֲתָהּ אוֹר וְעֵינֶיךָ
 כָּל נֶפֶשׁ זָכָה יִדְאוּךָ וְעֵינֶיךָ עוֹנִים מֵעֵינֶיךָ יַעֲלִימוּךָ
 אֲתָהּ אוֹר נִעְלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלָה בְּעוֹלָם הַבְּרָאָה
 בְּהִיר יִי יִרְאֶה אֲתָהּ עֲלִיז וְעֵינֶיךָ הַשְׂכֵּל לָךְ
 תִּבְסֹף וְהַשְׂתָּאֵה אִפֶּס קִצְחוֹ תִּרְאֶה וְכָל
 לֹא תִרְאֶה אֲתָהּ אֵלֶי הָאֵלִים וְכָל הַבְּרוּאִים עֵינֶיךָ
 וּבְכָבוֹד זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעַבְדֶּיךָ אֲתָהּ

אֵלֶּה וְכָל הַיְצוּרִים עֲבָדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ וְלֹא יִחַסֶּר
בְּבוֹדֶיךָ בְּגִלְגַּל עוֹבְדֵי בִלְעָדֶיךָ כִּי כוֹנֵן כָּל־סֵם לְבָגִיעַ
עֲדֶיךָ אֲבָל הַיְצוּרִים מִגִּמְתָּ מַעֲהָם דָּדֶךָ הַמִּלֵּךְ
וְהָעוֹלָם מִן הַדָּרֶךְ זֶה טֹבֵעַ בְּבֹאֵר אֲחֵר וְזֶה נֶסֶל אֶל
פִּחֵה וְכָל־סֵם חָשְׁבוּ כִּי לְחִמְצָס נִגְעוּ וְהֵם לִרְיָה יִגְעוּ
אֶף עֲבָדֶיךָ הֵם כִּמְקַחִים הַהוֹלָכִים דָּדֶךָ נְבוֹחָה לֹא
קִרְוִי יִמִּין וְשִׁמְלָה עַד בּוֹאֵם לְחֵצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ

אֵלֶּה קוֹמָה כָּל הַיְצוּרִים בְּאֶלֶּהוּבֶיךָ
וְקוֹעֵד הַבְּרוּאִים בְּאֶחָדוֹהֶיךָ אֵלֶּה

וְאֵיךְ הַפֶּרֶשׁ בֵּין אֶלֶּהוּבֶיךָ וְאֶחָדוֹהֶיךָ וְקוֹמָהוֹבֶיךָ וְהַיְצוּרִים
כִּי הַכֹּל קוֹד אֶחָד וְאֵם יִשְׁתַּנֵּה אֵם כָּל אֶחָד הַכֹּל
הוֹלֵךְ אֶל מְקוֹם אֶחָד אֵלֶּה חֶכֶם וְהַחֲכָמָה
מְקוֹר חַיִּים וְהַמֶּלֶךְ נֹבֵעַת וְהַחֲכָמָה נִבְעֵר
כָּל אֵם מַדְעֵה אֵלֶּה חֶכֶם קוֹמָה לְכָל קוֹמָה
וְהַחֲכָמָה הִיְהִי אֶצְלֶךָ אִמּוֹת אֵלֶּה חֶכֶם וְלֹא לְמֹדֶה
מִבִּלְעָדֶיךָ וְלֹא קִנְיָה חֲכָמָה מִזְנוּלֶיךָ אֵלֶּה חֶכֶם
וְהַחֲכָמָה אֶצְלֶךָ חֶכֶם מִזְנוּלֶךָ בְּכוֹעֵם וְאִמּוֹת
לְמִשְׁאוֹ מִשָּׁךְ מִן הָאֵם בְּהַמִּשָּׁךְ הָאֵם הַיְצוּרִים מִן
הָעֵינִי וְשׂוֹאֵב מִמְּקוֹד הָאֵם מִבְּלִי דָלִי וְכוֹעֵר
הַכֹּל מִבְּלִי כָלִי וְחֵצֵב וְחֶקֶת וְטוֹיֵהר וְזֶקֶת וְקִרְא
אֶל הָאֵם וְנִבְקָע וְאֵל הַיָּא וְהַיָּע וְאֵל הָעוֹלָם וְנִרְקָע

וְהַיָּבִיחַ

והיכן שחקים בצרת וידו ג' האלגלים מחברת
 וכלולאות היכולת יריעות הכריאות קושרת
 וכוונה נוגעת על שבת היריעה וזה החיצונה
 הקיצונה במחברת: כרי: מעל גבורותיך
 בעשותך כדור הארץ נחלק לשנים חציו
 יבשה וחציו מים והקנה על המים גלגל הרוח
 קובב קובב הולך הרוח ועל קבוצתו ינוח
 והקנה על הרוח גלגל האש והקווצות האלה
 ארבעתם להם יסוד אחד ומצאם אחד וממנו
 יוצאים ומתחדשים ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
 כרי יחיה גדולתך בהקינך על גלגל האש גלגל
 הקינע ובו הירח ומזיו השמש שואף וזוכה
 והתאפה ועשרים יום יסוב גלגלו ויעלה דרך גבולו
 וסודיה מנהם פשוטים ומנהם עמוקים וגופו כחור
 מגופ הארץ כחלק מהשעה ושלושים חלקים והוא
 מעורר מדי חדש בחדש חדשי עולם וקוראנו
 וטובותיו ורעותיו בדצום הבורא אותו להודיע
 לבני האדם גבורותיו כרי יזכיר תהלהך
 בעשותך הדיח ראש לחשבון מועדים וזמנים
 ותקופות ואזהות לזמנים ושנים וכלילה ממעלותיו
 עד בוא עתו ותחשך יפעתו ויתבסס מעטת

קדושתו כי ממאור השמש אורו וכלל ארבעה
 עשר אם יעמוד על קו התלי שניהם ויפריד ביניהם
 אז הירח לא יאיר אורו וידעך נרו למען דעת כל
 עמי הארץ כיהם ברוא מעלה ואם הם יקריס
 עליהם שופט להשפיל ולהרים אך יחיה אחרי
 נפלו ויאר אחרי אפלו ובהדבדו בקופ החודש
 עם החמה אם יהיה תלי ביניהם ועל קו אחד
 יעמוד שניהם אז יעמוד הירח לפני השמש בעב
 שחורה ויסקרר מעים כל רואיה מאורה למען
 ידעו כל רואיה כי איך המלכות לעבא השמים
 וחייליהם אבל יש אדון עליהם מחשיך מאוריהם
 כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם
 והחושבים כי השמש איהם בעת הזאת יבואו
 ממחשבותיהם ויבחנו ודריהם וידעו כי יד יי
 עשה זאת ואיך לשמש יכולת והמחשיך אורה
 לו לבדו הממשלה והוא השולט איה עבד
 מעבדיה גמול חסדיה להקטר אורה ולכרות
 מכלצתה ויסיירה מגבירה מדי יספר
 צדקותיה בהקימך על רקיע הירח גלגל שנת
 באים וצאת ופרץ ובו כוכב והוא הנקרא כוכב
 ומדרו בחלק משנים ועשרים אלף מן הארץ ומקצה

נפלו
 הנה כתיב
 עין שמואל
 ב"ח

הגלגל

וְהַחֲתָם אַחֲרָיו מְקִימָה וּמְרִימָה וְכֹה יְכוּלָה לְהַשְׁמֵל
 וּלְהַרִּים בְּיַד רָמָה וְהַכֹּל בְּרִצּוֹן הַבּוֹרָא אוֹתָהּ
 בְּחֻמָּה "וּכְכֹל אִשׁ וְאִשׁ הַשְׁתַּחֲוִי לְמַלְכָּהּ וּבֵית
 נְהִיבֹת נִצְבָה" וּבְאַחֲרֵי הַדִּים רֹאשׁ וְהַקּוֹד לְעֶרֶב
 בְּמַעֲרָבָה בְּעֶרֶב הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר הִיא אָבָה "
 מִי יִכְרִי גְדוּלָּהּ בְּעֶשְׂאוֹתֶיהָ אוֹתָהּ לְמִנְזוֹר
 בָּהּ יָמִים וְשָׁנִים וְעֵתִים מְזֻמָּנִים
 וְלִהְיוֹת בָּהּ עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי וּמַעֲדָנוֹת כִּימָה
 וּמִוֹשָׁכוֹת בְּמֵל וְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים "וְשָׁה חֲדָשִׁים
 הוֹלֶכֶת לְפָאֵר צִכּוֹן לַחֲמִס הָאֵלֶּיךָ וְהַיָּמִים וְהַיָּעֲצִים
 וְהַחֲבָנִים" וְכִי תִרְבֶּה לְצִנּוֹר יִגְדְּלוּ הַיָּמִים
 וְנִהְיוּ הַזְמָנִים "עַד יִמָּצֵא מְקוֹם אֲשֶׁר יִגְדֹּל
 יִמְלֹךְ עַד הַיּוֹלֵךְ אֲשֶׁה חֲדָשִׁים בְּמִזְמֵרֵם נִחְמָנִים"
 וְשָׁה חֲדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְפָאֵר דָּרוֹס בְּמַעֲגָלִים
 נִהְיוּ "עַד יִמָּצֵא מְקוֹם אֲשֶׁר יִגְדֹּל לֵילָ עַד הַיּוֹלֵךְ
 אֲשֶׁה חֲדָשִׁים לְפִי מִבְּחֵן הַבּוֹחֲנִים" וּמִמֶּנֶּה יוֹדְעוֹ
 קִצְתָּ דְרָכֵי בּוֹרָא שְׂמִיץ מִגְּבוּרָתוֹ וְעֶזְרוֹ
 וְנִכְלָאוֹתָיו מִגְּדוּלַת הָעֲבָדִים גְּדוּלַת הָאֱלֹהִים
 נִוְדָעַת לְכָל יוֹדְעֵי דַעַת וְעַל הָעֲבָדִים יִגְדֹּל
 תּוֹקֵף הָאֱדוּם וּבְבוֹדוֹ וְכָל טוֹב אֲדוּנָיו בְּיָדוֹ "

מלי יכיר

אוהו יכיר בהקיצו אוהו להעניק
אור לכוכבי מעלה ומטה גם
ללבונה ואם תחזיקה תעמוד

הבהרת לבנה " וכפי אשר ירחק ממנה הירח
מציונה לנקה כי ברחקו יקרב לעמוד נכחה
ויקבל זרחה " עד ימלא אורו בעמודו לטתיה
והאיר א עבר פעה " וכל אשר יקרב אחר יחצי
החדש ליה והוא נוסה מעלה וירחק מעמוד
נגדה ויכלך לצדה ועל כן תחסר אורו עד
כלות חדש ויחזקו נבא בגבול שפתו ובהדבדן
עמה יקתר במקתרים " כפי יוס וחצי שעה ורגעים
ספורים " ואחרי כן יתחדש וישב לקדמותו והוא
בחק יצא מחופו " מלי ידע פליאוהיך
בהקיצו על גלגל חמה
ובו מאדים במעלה בהיכלו ובשמונה עשר חדש
יקוב גלגלו ומדתו כגוף הארץ פעם וחצי א
במינית פעם וזה תבליט גדלו והוא כגבור
עדין מעג גבוריהו מאדים ומעורר מלחמות
והרג ואבדן מופי חרב ולחממי ראש נהפך
לחלב לשדים " ואני בעזרת ואחיסת אש ודעמים

ואבני אגב"ש ומדונקרים" ואלופי חרב כנגדם כי
רגליהם לרע ירוצו וימהוּוּ לשפך דם

מִי יָבִיעַ נִוְרָאֵתֶיךָ בְּהִימָה עַל גִּלְגַּל
מַאֲדִים גִּלְגַּל אֲשֵׁי גִלְגַּל

וּמִסָּבָה עֲצוּמָה וְרָבָה צִדָּה
יְלִיכָה" וּגּוֹפֵן גָּדוֹל מִגּוֹף הָאָרֶץ חֲמֹשֶׁה וְשִׁבְעִים
פַּעַם בְּמִדַּת רַחֲבָה" וְסוֹבֵב הַגִּלְגַּל בְּאֵתִים

עֲשֵׂה אֵנָּה וְהוּא כּוֹכַב לְעוֹן וְהַחֲבָה וּמַעֲזִיר
יְדֵי הַיָּם וְיוֹשֵׁר וְהַשֹּׁבֵה וְכָל מִדָּה טוֹבָה

וּמַרְבֶּה כָּל תְּבוּאָה וְהַגֹּבֵה וּמַשְׁבִּית מַלְחָמוֹת
וְאֵיכָה וּמַרְבֶּה" וְדָתוֹ לַחֲזֶקֶת בְּיָשָׁרוֹ כָּל בֵּדֶק וְהוּא
יִשְׁמוֹט תֵּבֵל בְּצִדָּה" מִי יִשְׁחַח גְּדוּלָּתְךָ

בְּהִימָה עַל גִּלְגַּל צִדָּה גִּלְגַּל אֲבִיעִי וְבוֹ

שָׁבִי בְּהִתְקוּפָתוֹ וּגּוֹפֵן גָּדוֹל מִגּוֹף הָאָרֶץ אֶחָד
וְהַשִּׁבְעִים פַּעַם בְּמִדָּתוֹ" וְסוֹבֵב הַגִּלְגַּל בְּשָׁלוֹשִׁים

אֵנָּה בְּמִדּוּעָתוֹ וּמַעֲזִיר מַלְחָמוֹת וּבָזָה וְשָׁבִי
וְרַעַב כִּי כִמְדָּתוֹ וּמַחֲרִיב אֲרָצוֹת וְעוֹקֵר

מַלְכֵי־אֶרֶץ בְּרָצוֹן הַמִּמְקִיד אוֹתוֹ לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ
נִכְרִיהָ עֲבוֹדָתוֹ" מִי יִבְיַע לְרֹאשׁוֹ מוֹתֶיךָ

אפודתו

בְּהִקְיֹכֶךְ עַל גִּלְגַּל שִׁבְתִּי גִלְגַּל אֲמִינִי בְּמִקְיָבְתּוֹ
וְהוּא קוֹבֵל שְׁתֵּים עָשָׂר מִזְלֹת עַל קוֹ חֹשֶׁב אֲגוּדָתוֹ
וְכָל כּוֹכַבֵּי שָׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים יְצוּקִים בִּיצְנֵהֶם וְכָל
כּוֹכַב מֵהֶם יִקְרָה הַגִּלְגַּל בְּשֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים אֲלֶף שָׁנִים
מִרֹּכַב גְּבִהוּרָה וְגוֹף כָּל כּוֹכַב מֵהֶם מֵצֵה וְשֹׁבֵעַ
פְּעָמִים בְּגוֹף הָאָרֶץ וְזֹאת הַכְּלִיָּה גְדוּלָתוֹ וְהַמֶּלֶךְ
הַמִּזְלֹת הֵם נֶאֱצָל כֵּחַ כָּל בְּרוּאֵי מִטָּה לְמִינֵיהֶם
בְּרִצּוֹן בּוֹרֵאם וּמַמְקִידֵם עֲלֵיהֶם וְכָל אֶחָד מֵהֶם עַל
מִתְכַּוְּנוֹ בְּרִאז וּבָשִׁם קִרְאוֹ אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ
וְעַל מִשְׁאָלוֹ מִי יִדְעַה הַלְלוּהוּ בְּעֶשְׂאוֹתָיו
לְשֹׁבֵעַ כּוֹכַבֵּי לִבְתִּי הַיְכָלֹת בְּשֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים
עָשָׂר מִזְלֹת וְעַל טָלָה וְשֶׁנֶּאֱמַר כּוֹחַ
בְּהִתְיַחֲדָם וְהַשְׁלִישִׁי הָאֶחָד מֵהֶם אֲחִים בְּהִתְיַחֲדָם
וְהַמֶּלֶךְ פְּנֵיהֶם כְּנִי אָדָם וְלִדְבִיעִי וְהוּא קִרְטָן גֶּס
לְאִדָּה נֶתַתְּ מִיָּדָה עֲלֵינוּ וְלִאֲחֻזָּנוּ הַכְּלִיָּה
הַקְּחוּבָה לָנוּ וְכֵן לְמִאֲזֵנֵים וְלִעֲקָרָב אֲשֶׁר בְּעֵדוֹ
הַשֶּׁתִּי וְהַשִּׁיעִי הַנִּבְרָא בְּעֵצֵי גִבּוֹר כְּחוֹ וְלֹא
נֶשֶׁת וְיֵהִי רוֹבֵה קֶשֶׁת וְכֵן נִבְרָא גְדִי וְדָלִי
בְּכוֹחַ הַגְּדוֹל וְלִבְדּוֹ הַמְּעַל הָאֲחִירֹן יִשְׁעָן יְיָ

וְהַיָּדָה
כֵּן טָלָה וְשֶׁנֶּאֱמַר
וְהַיָּדָה

דג גדול" ואלה המזלות הגבוהים ונשאים במעלות - הם
שנים עשר נשאים לאומותם

מדי יחזור תעלמותה בראשיתך על גלגל

המזלות גלגל השיע במערכו המזקין

על כל הגלגלים וברואיהם והם קטנים בתוכו

המנהיג כל כוכבי שמים וגלגליהם ממזרח

למערב להזקק מהלכו " המשפחה נעם בכל יום

לפאת מערב למלכו וממליכו וכל ברואי עולם

בתוכו כנגדי חרדל בים הגדול להזקק גדלו

וערכו והוא מגדולתו נחשב כאיך וכחכם לגדולת

בוראו ומלכו " וכל מעלותיו וגדלו מחכם והוא נחשבו

לו " מדי צדיק קודות נראותה בחרומה

על גלגל השיע גלגל השכל הוא ההיכל

לכך העשירי יהיה קדש ליו " והוא הגלגל הנעלה

על כל עליון אשר לא ישיגהו רעיון ואם החביון

אשר הוא לכבודך לאכריון מכספ האמת יצק

אורו ומנהיג השכל עשית דכידתו ועל עמית

צדק שמת מסבתו ומכחך מציאותו ומנהיג ועדיך

מגמתו ואליך תשאנה יי מי יעמיק

כתר מלכות

לְמַתְּשׁוֹבְהֶיךָ בַּעֲשׂוֹתְךָ מִזֵּן הַשָּׁמַיִם זֹהַר הַנִּשְׁמֹת
וְהַנִּקְשׁוֹת הַדְּמוּת הֵם מִלֵּאכֵי רְצוֹנְךָ מִשְׁרֵי פֶנֶךְ
הֵם אֲדִירֵי כַח וְגִבּוֹרֵי מַמְלֶכֶת בִּידָם לֵהֲטֹת הַחֶרֶב
הַמִּתְהַפֶּכֶת וְעוֹשֵׁי מִלְּאכֵי אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמֵהּ
הַרוּחַ לְלֵכֶת כָּל־סִגְזָרוֹת פְּטִיטוֹת וְחִיּוֹת עֲלִיּוֹת
חֵיצוֹנוֹת וּפְטִיטוֹת הַלִּיכּוֹהֶיךָ צוֹפִיּוֹת מִמְּקוֹם קְדוֹשׁ
יִהְיֶכּוּ וּמִמְּקוֹר הָאֵזֶר יִמָּשְׁכוּ נְחֻלָּקִים לְכִתּוֹת
וְעַל דְּגָלֵם אוֹתוֹת בָּעֵט סוֹפֵר מִהִיר מְרִירוֹת
מֵהֶם נְסִיכּוֹת וּמֵהֶם מִשְׁרֵיּוֹת מֵהֶם צִבְאוֹת
רְצוֹת וּצְאוֹת לֹא עֵינֵיּוֹת וְלֹא נִלְאָוֹת רֹאוֹת וְלֹא
נִדְאוֹת מֵהֶם חֲצוּבֵי לִבְבוֹת וּמֵהֶם רִחוֹת נוֹשָׁבוֹת
מֵהֶם מֵאֵץ וּמִמְּגִים מוֹרְכָבוֹת מֵהֶם שְׂרָפִים וּמֵהֶם
רָשָׁפִים מֵהֶם זִיקִים וּמֵהֶם בְּדָקִים וְכָל כֵּת מֵהֶם
מִשְׁתַּחֲוִי לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת וּבְרוֹם עוֹלָם נִצָּבִים לְאֲמִים
וְלִרְבָּבוֹת נְחֻלָּקִים לְמִשְׁמְרוֹת בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה לְרֹאשׁ
אֲשָׁמוֹרוֹת לְעֶרְוֹךְ תְּהִלָּתוֹ וְשִׁירוֹת לְנֶאֱזֵר בְּגִבּוֹרוֹת
כָּל־סִגְזָרוֹת וְרַעְדָּה כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לָךְ וְאוֹמְרֵי
מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ אֲתָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֹשֵׂהֵנוּ וְלֹא
אֲנִיחֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ וְכִי אֲתָה אֲדוֹנֵנוּ וְאֲנִיחֵנוּ
עַבְדֶּיךָ וְאֲתָה בּוֹרְאֵינוּ וְאֲנִיחֵנוּ עֲדֶיךָ

מי יבא עד הבמה ביהביהך למעלה
 מכלל האכל כקא הכבוד אשר שם נזהר
 החביון וההוד ואם קווד והיקוד ועדו יגיע האכל
 ואם יעמוד "מכל מעלה גאית ועלית על כס
 העצומה ואיש לא יעלה עמו" מלי יעלה
 כמעשיך בעשוקך בתר כקא כבודיך מעמוד
 לנפשות חסידים "ואם נזהר הנשמות הטהורות
 אשר בצלור החיים צרורות" ואשר יגיעו וייעפו
 שם יחליפו כח ואם נמחו יגיעי כח ואלה בני נח ובו
 נועם בלי הכלי וקצבה והוא העולם הבא ואם
 מעמדות ומראות לנפשות העומדות במראות
 העבאות את פני האדון ליראות ולהראות
 אובנות בהיכלי מלך ועומדות על שלחן המלך
 ומרעננות במרתן כרי האכל והוא יתן מעדני מלך
 זאת המנוחה והנחלה אשר אין הכלי לטובה
 ויפיה וגם זכה חלב ודבש היא וזה כריה
 מי יגלה צמורה בבעשוקך במרום חדרים
 ואוצרות מהם נזקאות קמורות ודבר
 גבורות "מהם אוצרות חיים לגפים ונקיים" ומהם
 אוצרות שפע לשאבי פאע ומהם אוצרות אש

וגחלי

כאן יאמר הצדקה
 הכרובה והנמורים
 אברהם חלת הקפר

כתר מלכות

וְנִחַלִּי
כְּלֹמֶת הַמִּסְכָּה נִשְׁמָתָהּ
כְּנִחַל גְּמִדִּית יִשְׁעֶיהָ

וְגִחְלִי גְמִדִּית לְעֹבְרֵי בְּרִית וְאוֹצְרוֹת שְׁחֹזֹר
עֲמֻדָּוֹת לֹא יִכְבֶּה אֵשׁ זָעוֹם יִי יִכְלֵ אֵשׁ וְאוֹצְרוֹת
סֹבֵר וּמַעֲרוֹת וְקִכָּאֻם וְיִקְרוֹת וְאוֹצְרוֹת בְּדֹר
וְקִרְחָ וְצִנָּה וְשֹׁלֵג גַּם חוֹס וְנוֹזֵל כְּלָג וְקִיטָאוֹ
וְכֹזֵר וְעֵנָן וְעֶרְכֵּל וְעֵלְטָה וְאוֹפֵל הַכֵּל הַכִּינּוֹר
בְּעֵתוֹ אִם לֹא־בֵט אִם לֹא־רָצוֹ אִם לַחֲסֹד חֲשִׁבָה
אוֹהוּ וְקִדְשָׁהוּ מִי יִכְיֶה עֲצֻמָּהֶךָ בְּבִדְאָךָ
מִזִּין כְּבוֹדֶךָ יַעֲקֹב טְהוֹרָה מִצֹּר הַצֹּר
נִגְזְרָה וְהַמִּקְבֵּר בּוֹר נִקְרָה וְאֶצְלָת עֲלִיָּה רוּחַ
חֲכָמָה וְקִדְשָׁהּ אוֹהֶה נִשְׁמָה עֲשִׂית מַלְהֻבוֹת אֵל
הַשֶּׁכֶל חֲשִׁבָה וְנִשְׁמָתָהּ כֹּאֵשׁ בּוֹעֵרָה בָּהּ שֶׁלֹּחֶמָה
אֵל הַגּוֹף לְעֵבְדוֹ וְלִשְׁמֵרָהּ וְהִיא כֹּאֵשׁ בְּהוֹכֹן וְרֹא
הַשְׁרָפָהּ כִּי מֵאֵשׁ הַנִּשְׁמָה נִבְרָא הַגּוֹף וְיִצְחָק מֵאִין לֵאמֹר
כֹּאֵשׁ מִמֶּנִּי אֲשֶׁר יִרָד עָלָיו יִי כֹאֵשׁ

מִי יִגִּיעַ לַחֲכָמָהֶךָ בְּהִתְקֵךְ לִנְפֶשׁ כִּי
הִדְעָתָ אֲשֶׁר בָּהּ הִתְקַוְּעָה וְהִיא
הַמִּדְעָה וְסוּדָה וְעַל כֵּן לֹא יִשְׁלֹט עָלֶיהָ כְּלִיזֵם
וְהִתְקַנֵּים בְּכִי קִיּוֹם וְסוּדָה וְזֶה עֲנֵנָה וְסוּדָה
וְהַנֶּפֶשׁ הַחֲכָמָה לֹא תִרְאֶה מוֹת אֵךְ תִּקְבֵּל עַל

עונה עונש מר ממנו. ואם פהרה תמיק רצון.
 והשחק ליום אחרון. ואם נטמאה תגוד בשער
 קצף וחרון. וכל ימי טומאה ביד השב גולה
 וסודה. בכל קדש לא תגע. ולא המקדש לא תבוא עד
 מלאה ימי טהרה. מדי יצמחך על טובותיך
 בשומך הנשמה לגוף. להחיותו ולהראותו להציל לו מרעהו. קורעו
 מאדמה. וקפחה בו נשמה. ואצלה עליו רוח
 חכמה. אשר בה יבדל מבהמה. ויעלה על מעלה
 רמה. שמהו בעולמו קגור ואהה מחוץ תבי
 מעשיו והראמו. וכל אשר ממך יעלימו. מבית
 ומחוץ הצפנו.

מדי יודע סוד מפעלותיך. בעשותיך לגוף
 צרכי מעולותיך. ונהיה לו עינים
 לראות אותיך. ואזנים לשמוע נוראותיך.
 ורעיון להבין קצת סודותיך. וזה לספר ההלכות.
 ולשון להגיד לכל יבא גבורתיך. כמות היום את
 עבדך במ אמתך. המספר כפי קוצר לשוני מעט
 מזהר מרוממותיך. והם אלה קצת דרכיך. ומה

כתר מלכות

עצמו ראיהם כי חיים הם למאצאיהם בהם
 וכלו כל אומעיהם להכיריך ואם לא ראו פני
 יקריך וכל אשר לא ישמע גבורתיך איך יכיר
 אהיהיך ואיך תבא בלבן אמתתיך ויכניס רעיונו
 לעבודתיך על כן מצא עבדך את לבו לזכור
 לפניך אלהי מעט מזער מראשי תהלותיו אולי כי
 מעוננו ישה ונבמה יתרחק זה א אדוניו הנא בראשי
 אלהי בואתי ונבלמתי לעמוד לפניך לדעת
 כי כפי עצמות גדולתיך כי תכלית
 דלותי ושלמותי וכפי חוקי יכלתיך כי חולשי
 יכלתי וכפי שלימותיך כי חסדוני כי אהיה אחי
 ואהיה חי ואהיה גבור ואהיה קיים ואהיה גדול ואהיה
 חכם ואהיה אלה ואני הוא ורמה עפרי מן האדמה
 כלי מלא בלימה אבן דומה על עופר רוח הולך
 ולא שאב חמה עכאב עקוב הלב ערל לב גדל
 חמה חורא און ומרמה גבה עינים קצר חפס
 טמא אפתיס נעקש דרבייס ואין ברגלים מה חני
 מה חיי מה גבורתי ומה עזרתי נחשב לאיך כל
 ימי היותי ואפ כי אחרי מותי מצינו מוצאי וכו'
 מוצאי והנה באתי לפניך אשר לא כדת בעזות

כתר מלכות סג

מִצַּח וְטוֹמֵאת רַעֲיוֹנִים וְיַעַר זֹנִה לְאַלְלֵיךָ מוֹנֶה
וְהִיאִיה מִתְגַּבֶּרֶה וְנֶפֶשׁ לֹא מִטּוֹקֶרֶה וְלֵב טָמֵא
חֹבֵד וְנִדְמָה וְגוֹף נָגוּף מִלֵּא אִמְנִסוּף יוֹסִיף
וְלֹא יִסּוּף

אֱלֹהֵי יִדְעֶה כִּי עֲוֹנוֹתַי עֲצֵמוּ מִסִּפְרִי
וְאֲשָׁמוֹתַי עֲצֵמוּ מִלְּזָכָר אֲךָ
אֲזָכִיר מֵהֵם כְּטָמֶה מִן הַיָּם וְאֶתְוֹדֶה בָּהֶם אֹהֵלִי
אֲשַׁבֵּחַ אֶחָד גִּלְגָּל וְדָבָרִים וְאֶתְהִי תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם
וְקִלְחֶה אֲשָׁמֶיךָ בְּתוֹרֶיךָ בְּזִיתִי בְּמִצְוֹתֶיךָ
לְעֵלְתִי בְּנֹכַי וְדָמִי כִּי דִבַּרְתָּ דֹאֲכִי הִעֲוִיתִי וְהִרְשַׁעְתִּי
זָדִיתִי חֲמָסֶיךָ טַפְלֶיךָ שָׁקֵר יַעֲזֶרֶת דָּע לֹאִים
חָקֵר בְּנֻבְתִּי לִעֲזֶה מִרְדֶּתִי מִחֲזֶה סִדְרֶת עֲוִיִּתִי
נִשְׁעָרִי עִירְרֶתִי וְעוֹרֶפִי הִתְשִׁיתִי קִצְתִּי בְּלוֹכְחוֹתֶיךָ
רָשָׁעִי שִׁיחִתִּי דָרְבִּי הִעֲוִיתִי מִמֶּלֶכְכִּי עֲבָרֶתִי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסָרֶתִי וְאֶתְהִי עֲדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי
כִּי אֲמַת עֲשִׂיתִי וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי

זָהִי נִפְלֹו כֵּן בְּזָכְרִי אֵת כָּל אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ כִּי
עַל כָּל טוֹבוֹתֶיךָ שֶׁגִּמְלָתְךָ דָּעָה גִמְלָתְךָ כִּי
בְּרָאִיתִי לֹא לְעֹרֶךְ דָּק נִדְבָה וְלֹא בְּהִכְרַח כִּי אִם

ברצון

בְּרָצוֹן וְאַהֲבָה וְטָרֶם הָיוּתִי בְּחֶמְדְּךָ קִיּוּמִי
 וְנִכְחָת בִּי רִיחַ וְהִחְיִיתִנִּי " וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאַוִּיר הָעוֹלָם
 לֹא עֲצַבְתִּנִּי " אֲבָל כָּאֵב חֹמֶל מִלִּבִּי וּבְאוֹמֶר
 אַת הַיּוֹנָק אוֹמְנִיתִי וְעַל שְׂדֵי אִמִּי הִבְטַחְתִּנִּי
 וּמִנְעִימוֹתֶיךָ הַשְׁבַּעְתִּנִּי " וּבְבוֹאִי לְעַמְזָד עַל עַמּוּדֵי
 חֲזָקָתִי " וְקִחְתִּנִּי עַל זְרוּעוֹתֶיךָ וְהִרְגַּלְתִּנִּי " וְחִכְמָה
 וּמוֹסָר לְמִדּוֹתִי וּמִכָּל צָרָה וְצָרָה חֲלַצְתִּנִּי "
 וּבָעִת עֲבוּר זַעַם בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתִּנִּי " וּבִמָּה צְרוּת
 נַעֲלָמוֹ מַעֲיָנִי וְיָהִם נִשְׁתַּתֵּן " וּבְטָרֶם בָּא הַתְּלָאָה
 הַקְּדֻמָּה רְפוּאָה לְמִכְתִּי וְלֹא הוֹדַעְתִּנִּי " וּבָעִת לֹא
 נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל נֶזֶק אֲתָה שְׁמַרְתִּנִּי " וּבְבוֹאִי בֵּית
 אֵל אֲרִיזוֹת אֲבִירָה מִתְּלַעוֹת כְּפִירִים וּמִשָּׁם
 הוֹצֵאתִנִּי " וּבְחוּל עַלִּי חֲלִיִּים רָעִים וְנֶחֱמָנִים חֶסֶם
 רַפְּאֵתִי " וּבְבוֹאִי שְׁמִיךְ הָרָעִים עַל הָעוֹלָם
 מִחֲרֵב הוֹצֵאתִנִּי וּמִצָּבָר מַלְּטָתִי וּבְרָעָב זִנְתִּנִּי
 וּבְשָׂבַע כִּלְכַּלְתִּנִּי " וּבְהִכְעִיסִי אוֹתְךָ כִּאֲשֶׁר יִיגָר
 אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִסְרִיתִי : וּבִקְרָאִי מִצָּרָה נִפְשִׁי
 יִקְרָה בְּעֵינֶיךָ וְרִיקָם לֹא הִשִּׁיבוֹתִנִּי " וְעוֹד הַגְּדִלְתִּי
 וְהוֹסַתִּי עַל כָּל־זֶה בְּתִרְךָ לִי אֲמוּנָה שְׁלִימָה לְהִאֲמִין

מלכות
 חסד
 רחמים
 וכו'

כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהוֹדֵתָ אֱמֶת וְנִבְיֵינוּ אֱמֶת
 וְלֹא נִתְּתָה לִי חֵלֶק עִם מְוֹדֵיךָ וְקִמְיָךְ וְעַם נִבְרָא
 נִיָּצוּ שְׁמִיךָ " אֲשֶׁר בְּהוֹדֵתָ יִלְעִיבוּ וּבְעוֹדֵיךָ
 יִרְיִבוּ וּבְנִבְיֵינוּ יִכְזִיבוּ מַרְאִים רַמְיָה וְהַחֲתִימָה
 עֲרֻמָּה מַרְאִים נֶפֶשׁ זָכָה וְנִטְהַרְתָּ וְהַחֲתִימָה הַעֲמוּד
 הַבְּהִירָת " כִּכְלִי מִלֵּא כְלִמְיָה רְחוּץ מִחוּץ בְּיָמֵי עֲרֻמָּה
 וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא קְטוֹנֵתִי מִכָּל הַחֲמָדִים
 וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּיךָ " אֲמִנֶם יְיָ
 אֱלֹהֵי אֲדָמָה כִּי נִתְּתָה בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה וּבְמַעֲשֵׂי הַדָּעִים
 טוֹמְאָתִיךָ וּבִיָּצְרִי הִרְעָה חֲלָלִיךָ וְגִלְתִּיךָ " אֲךְ
 יִדְעִתִּי כִּי אִם הִרְשַׁעְתִּי לֹא לָךְ דָּק לַעֲצָמִי הִדְעוֹתִי
 אֲבָל יָצְרִי הֶאֱכִזָּרִי נָצַב עָלַי מִיַּיִת לִשְׁטֵט " לֹא
 יִתְּנֵנִי הָשֵׁב רוּחִי וְלִהְיוֹת מִנְחָתִי " וְזֶה בְּמֵה שְׁנִים
 לִהְיוֹתִי בְּכִכְלִי דְּצוּרֵי חֲשָׁבֶת " וְחֲשָׁבֶתִּי לִהְיוֹתִי מִנֶּם
 הַתְּלָאוֹת אֲלֵהֵבָשָׁה וְלֹא יִכְוֹלֶתִּי הֵנָּה מִחֲשָׁבוֹתֶיךָ
 וְחֲלָל מוֹעֵד אֶתְּתִי אֲנִי חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת רַמְיָה
 וְהוּא חוֹרֵשׁ אֶנֶךְ וְעֲרֻמָּה " אֲנִי לִשְׁלֹס וְהוּא לְמַלְחָמָה
 עַד שְׁמִנִי לְדִגְלִי הַדּוֹם וְגִשָׁם דְּמִי מַלְחָמָה בְּשָׁלֹס
 וּבְמֵה פְעָמִים יִצְאֶתִּי לְהִלָּחֵם עִמּוֹ וְעֲדֶכֶתִּי מִחֲנֶה

עבודתי והשפתי " ושמתי מחנה רחמיך לעומתי
 לעזרתי " כי אמרתי אם יבוא יצרי א המחנה האחת
 והבית והיה המחנה הנשאר לכליטת " ופאשר חשיתי
 בלתי גבר עלי והפיץ חילי ולא נשאר לי כי
 אם מחנה רחמיך " אך אצע כי בם אתקדשו
 והיו לי מעיר לעזר אוי אוכל גפה בן ואגדשנו
 יהי רצון מלכנו ית עלי לבנות את יצרי
 האכזרי " והקטר סגד מחטאי
 ואשמי ולא תעליני בחצי ימי עד אכיל צדה לדרכי
 וצדתי ליום נסיעתי " כי אם אצא מעולמך כאשר
 באתי ואשוב ערום למקומי כאשר יצאתי למן
 נבראתי ולראות עמל נקראתי טוב לי עוד את
 אש מצאתי להגדיל פאע ולהרבות אש
 יצא הגלים במדת רחמיך שמיני אל
 באמך מן המעינות " כי מה האדם
 כי גדינהו " והכל נדפ איך במשקל הביאיו
 ובהיעלותו במאזני משקל לא יכבד ולא יקל
 ומה יסבון לך לעשות לרוע משקל " מיום היוול
 הוא נש ונענה נגע מופה אלים ומעונה "

ראשיתו מוץ גהדף ואחריתו קש נדף ובהיו
 בעשב גהדף והגלים יבקש את גהדף מיום
 צאתו מרחם אמו וגו' לילא ואנחה יומא אם
 היום ידום מחר תולעים ידום המוץ ידכנו
 והקוץ יאפנו אם יאבע ידשע ואם ירעב על מה
 לחם יפאע לרדוף העושר קלו נאדיו וישבח
 המות והוא אחריו ובעת המצר ירב אמריו
 ויחליק דבריו וירבה נדדיו ויצאתו למרחב
 יחל דבריו וישבח נדדיו ויחזק בריחי אפריו
 והמות בחדדיו וירבה שומרים מכל עבר והאוזב
 יאב לו בחדר והזאב לא יעצרנו גדר מבוא א
 העדר בא ולא ידע למיה וישמח ולא ידע במיה
 ויחי ולא ידע במיה ביבדואו הולך בארירא
 וכאשר תחל דוח יל למעמו התעורר לאסוף חיל
 והזן ויסע ממקומו לרכוב אנוה ולדרוך בצוור
 ולהביא נבאו במעונות אריות והיא מתה לבית
 בים החיות ובחשבון כי רב הודו וכי סביר מצאה
 ידו בשלום שודד יבואנו ועיניו פתח ואיננו וכל
 עת הוא מזומק לבגלות חוללות ובאות ובכל
 פעות מאורעות בכל הרגעים למקמים ובכל

כתר מלכות

הַיָּמִים עָלִין אֲמִים " אִם רָגַע יַעֲמֹוד בְּשֵׁרְאוֹ
 פִּתְעָ תִּבְוֹאֵהוּ הִנֵּה " אִן בְּמִלְחָמָה יָבֹוא וְחִרֵב
 תִּגְמְהוּ אִן קֶשֶׁת נְחוּשָׁה תִּחַלֶּכֶהוּ אִן יִקְיֹוּהוּ
 יִגְזַעֵם אִן יִשְׁכַּחֵהוּ מַיִם זְדֹנִים אִן יִמְצֹאוּהוּ
 חֲלִים רָעִים וְנֶאֱמָרְם עַד יִהְיֶה לְמִשָּׁא עַל נֶפֶשׁוֹ
 וְיִמְצֹא מִדֹּרֶת מִתְּנֵם בְּדֹבֶשֶׁן " וְכַעֲרֵהוּ כְּאֵבָן יִגְדֹּל
 שְׁכָלוֹ יִדָּל וְנִעְרִים יִתְקַלְסוּ בּוֹ וְתִרְעַלְוִלִים יִמְשְׁלוּ
 בּוֹ וְיִהְיֶה לְמֹוֹרַח עַל יוֹצֵאֵי מַעֲיִן וְיִתְנַבְּרוּ
 לוֹ כָּל יוֹדְעֵיו " וְכִבּוֹא עֲתוֹ יֵצֵא מִחֲצִידֵיו לַחֲצֵר מֹוֹת
 וּמִצֵּל חֲדָדִין לְעֵלְמוֹת " וְנִפְשֵׁי רַקְמָה וְתוֹלָע
 וְיִלְבַּשׁ דָּמָה וְתוֹלָע " וְלַעֲכָר יִשְׁכֵּב וְיִשְׁאֹב שֶׁ יִסּוֹדֵוּ
 אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ חוֹצֵב וְלֹא יֵשׁ אֲשֶׁר אֵלָּה לוֹ מִתְּנֵי יִמְצֹא
 עֵת הַשּׁוֹבָה לְרִחוּץ חֲלָאֵת מִשֹּׁבָה וְהַיּוֹם קִצֵּר
 וְהַמִּלְחָמָה מְרוֹבָה וְהַנּוֹאֲשִׁים אֲצִים חָשִׁים וְרָעִים
 וְהַזִּמְן מִמֶּנּוּ שׁוֹחֵק וְבַעַל הַבֵּית דּוֹחֵק " לִכְן נָא
 אֵלֵי זְכוּרָא הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר עַל אָדָם בְּאוֹת
 וְאִם אֲנִי הִלְעֹוֹת אֶתְּהָ יִטָּיֵב וְשֶׁ תִּגְמָלֵל מִדָּה
 מִמִּדָּה (לִכְן אֶת עֹוֹנוֹ בְּלִי מִדָּה) וּבְמֹוֹתוֹ יִלָּךְ בְּלִי
 חֲמִידָה " אֲרֵרְהִי אִם עֹוֹן מִנְּשֹׂא לְדוֹר
 מִתְּנֵי בַעֲשָׂה לְשִׁמְךָ הַמְּדוּלָּה " וְאִם לֹא אֲחִיל

אל יתגבר
 אדם

לרחמיך

לְרַחֲמֶיךָ מִי יָחוּס עָלַי חוּץ מִמֶּךָ לִכְךָ אִם
 תִּקְטֹלֵנִי לֹךְ אֵיחָל וְאִם תִּבְקֹשׁ לַעֲוֹנִי אֲבִיחַ מִמֶּךָ
 אֵיךְ וְאִתְּבַקֶּה מִחֲמִידְךָ בְּעַלְיֶךָ וּבְשׁוּלֵי רַחֲמֶיךָ
 חֲזִיק עַד אִם רִיחַמְתֵּנִי וְלֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם
 בִּרְכִיתֵנִי וְזָכוֹר נָא כִּי בַחֲוִמֵי עֲשִׂיתֵנִי וּבִצְלֵה
 הַתְּלָאוֹת נִסִּיתֵנִי עַל כֵּךְ לֹא תִסְקֹד עָלַי כִּמְעַלְלִי
 וְאִל תִּתְּכִילֵנִי כִּי מֵעַלְלִי וְהִתְאַרֵץ לִי אֶפֶיךָ וְאַל
 תִּקְרֵב יוֹמִי עַד אֲכִיף צֶדֶק לָשׁוּב אֶמְקוֹמִי וְאִל
 תִּחַזַּק עָלַי לְמַהֵר לְשַׁלַּחַנִי מִן הָאָרֶץ בְּכֹלָה וְחֶרֶץ
 וּמִשְׁאֲרוֹת אֲשַׁמֵּי צְדִיקוֹת עַל שְׂכָמִי וְכִי עֲלֹתֶךָ
 בְּמִשְׁקֶל עֲוֹנוֹתַי שִׁים לֹךְ בְּכַף שִׁטָּה תִּלְאֹתֶיךָ
 וּבְצִדְךָ רָשָׁעִי וּמִרְדִּי זָכוֹר עָנִי וּמִרְדִּי וְשִׁים
 אֵל נֹכַח אֵל וְזָכוֹר נָא אֵלֵי כִי זֶה כְּמֶה לְאֶרֶץ
 נוֹד צִנְפִיתִי וְנִבְזֹר גָּלוּת בַּחֲנִיתִי וּמִרְוֹב פֶּשַׁעִי
 צִרְפִּיתִי וְלֹא שִׁרְפִיתִי וַיִּדְעָה כִּי לֹאֲכַתִּי
 נִסִּיתֵנִי וְאִמּוּנָה עֲשִׂיתֵנִי וְלִהְיוֹת לִי בְּאַחֲרִיתִי
 בְּמִבְחָן הַתְּלָאוֹת הַשְּׂאוֹתֵנִי לִכְךָ אֵלֵי יְהוָה
 עָלֵי דַחֲמֶיךָ וְאִל תִּכְבֹּל עָלַי זַעֲמֶיךָ
 וְאִל תִּתְּכִילֵנִי כִּמְעַבְדִּי וְאַמּוֹר לְמַלְאָךְ הַמִּשְׁחִית
 זִי וְעַתָּה מַעֲלֵה וְיִתְּרוֹנִי אִם תִּבְקֹשׁ לַעֲוֹנִי

מַעֲלֵה

סדר מלכות

וְהָיָה עָלֶיךָ מִשְׁמֶרֶת וְהִשְׁמַרְתָּ כְּהוּא מִכַּתְּרֵי הַלָּא
 יְמֵי חַיֶּיךָ רַבִּים וְאֵינָם וְהַנְּאָרִים יִמְקֶד בְּעוֹלָם
 וְאִם הָיָה לְפָנֶיךָ הַיָּנִי מִחֵר עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינִי
 וְעַתָּה לִמְנָה אֲמוּת כִּי הַאֲכִלְתָּ הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
 לְאֶרֶץ הַיָּם עֵינֶיךָ עָלֶיךָ לְטוֹבָה מִשְׁמֶרֶת
 יִסְמִי הַמַּעֲמָיִם וְאֵל תִּרְדּוֹף הַשָּׂרִידִים
 וְהַפְּלִטִים וְתַכְלִתָּהּ הַנְּאָרִית
 מִבְּרִד מִהוֹמֹתַי אֶחָמְלָנָה יִלֵּךְ אֲשָׁמוּת
 כִּי יֵצֵר בְּכִיךָ אֵנִי וְנִמָּה יִסְכֵּךְ לָךְ כִּי דַמָּה
 תִּקְחֵנִי לְאֹכֶל יִגְמַע בְּכִיךָ כִּי הַאֲכִל
 יְהִי רִיעֲצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי לְשׁוֹב עָלֶיךָ
 בְּרַחֲמִים וְלִהְיוֹת בְּרִשׁוֹת
 אֵלִימָה לְפָנֶיךָ וְלִתְחַנֵּנִי תִקְשֵׁב אֲזִנִּי וְתִבִּין
 לִפְנֵי וְהִסְתַּח לִבִּי בְּמִתְרַבֵּץ וְהִנָּע בְּרַעֲיוֹנִי
 יִדְאִתִּיךָ וְהַגְּזֹר עָלֶיךָ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת וְתַבִּיט
 מִעַל גְּזֵרוֹת רָעוֹת וְאֵל תִּבְיָאֵנִי לַיְדֵי נִסְיוֹנִי
 וְלֹא לַיְדֵי בְּזִיּוֹן וּמַכָּל פְּתָמִים דָּעִים הַצִּילֵנִי
 וְעַד יַעֲבֹר הַזֶּה בְּצִלְךָ תִּשְׁמְרֵנִי וְהִיָּה עִם
 מִיבְּהִמָּנִי וְשִׁמְרוּרִי דָרְכִי מִתְּמוֹת בְּלִשׁוֹנִי

וזכרנו בזכרון ודצון עמיך. ובבנין אוכלמין.
 לראות בטובת בחיריך. וזכנו לשחר זכירך.
 השמים והחרב ולרעות אבנו ועפרותיו. וזכנו
 חרבותיו. והבנה שומותיו. אלהי יצחקי
 כי המהמנים לפעך ילצו עליהם מעשי טובים
 אשר הקדימו. או צדקותיהם אשר הקדימו. ואני
 איך כי לא צדק ולא כשרון. לא חסד ולא ישרון.
 לא יחנה ולא אמונה. לא תשובה ולא מדה טובה.
 לא חנה ולא עבודה. לכן א תמיר פעך
 ממני. ומלפניך א תשליכני. ובעת מן העולם
 תוציאני. לחיי העולם הבא בשלום תביאני.
 ועם החסידים הנקיים והמלכים בכבוד תשיבני.
 ועם המנויים בחלוד חלקם בחיים תמניני. וליאור
 באור פניך תשיבני. ותשוב תחייני. ומתהזמות
 הארץ תשוב תעליני. וא כל המלכים אשר היו
 לפני תביאני. ואומר אודך יי כי אמת בי ישוב
 חסדך ורחמי. וכל יי חסד על כל הטובה אשר
 גמלתני. ואשר עד יום מותי תגמילני. וביראתך
 תטהרני א אחד תחזקני. ובתורהך תמיתני.

וְעַל כֵּן אֵין חַיִּיב לְהוֹדוֹת לַהֵלֵל
 לַשֵּׁמֶךְ וּלְפָאֵר לְרוֹמָם לְבָרֶךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְיַחַד אֶת
 שְׁמֵךְ הַגִּדּוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא : בְּפִי יִשְׂרָאֵל הַתְּבָרָךְ
 וּבְלִשָּׁן חֲסִידִים תְּתַקַּדֵּשׁ וּבִקְרֹב קְדוּשָׁים תִּתְהַלָּל
 וּבְנִתְּתָה אֱלֹהִים תְּתַפָּאֵר וְהַתְהַדָּר תִּשְׁתַּבַּח בְּפִי
 רַחוּמֶיךָ : תְּתַקַּדֵּשׁ בְּפִי קְדוּשִׁיךָ : תִּתְרַומֶּם בְּפִי חֲ
 מִלְּאֲכֶיךָ : תִּתְנַחַד בְּפִי מִיְּחֻדֶיךָ : תִּתְנַשָּׂא בְּפִי
 מִלְּאֲחֶיךָ : כִּי אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ
 וְהַתְהַדָּר חֵזֶק וְאֶזְרֵם וְכִרְוּבִים וְעִדִּים קְדוּשִׁים
 וְנִשְׁתַּבַּח וְהִתְעַלָּה בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל : וְהִתְנַחַד בְּפִי
 מִיְּחֻדֶיךָ בְּנוֹרָא וּפְחָד : עֲמֻךְ

יִשְׂרָאֵל גִּדּוֹל אֶחָד בְּשֵׁמֶךְ

מִמַּעַל

וְעַל

הָאֲרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶת כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ עֲדִי וְגִשְׁלִי

ליל סוכות

הלל סימח מ"ב

למנצח

מִשְׁכִּיל לִבִּי קָרַח כְּאִיל
תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקי מַיִם כִּי
נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵיךְ אֱלֹהִים צִמָּאָה
נִפְשִׁי לֵאלֹהִים לֹא חִי מִתְּחִלָּה אֲבֹא וְאֶרְאֶה כִּי אֱלֹהִים
הָיְתָה לִי דֹמְעָה לֶחֶם יָמֶם וּבֵילָה בְּאֶמֶזֶר אֵי בֶל
הָיוֹס אִיֶּה אֵלֶיךָ אֵל אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁכַּח עָלַי נִפְשִׁי
כִּי אֶעֱבֹר בְּקֶדֶת אֲדָמָה עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִגְדָה
וְהוֹדָה מִזֶּמֶן חֹגֶג מִהַ תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וְהִבְטֵמִי
עָלַי הוֹחִיל לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יִשְׁעוֹת פִּנּוֹ
אֵלֵי עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכֵּרָה מֵאֲרִיץ
יִדִּם וְחִרְמוֹנִים מִהַר מִצְעֵר תְּהוֹסֵף תְּהוֹסֵף
קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁכְּרִיךָ וּגְלִיךָ עָלַי
עֲבֹדוּ יָמֶם יְצוּה יֵחַ חֲמָדוֹ וּבֵילָה שִׁירָה עֲמִי
תִּמְלֵךְ לֹא חִי אֲוֹמְרָה לֹא סִלְעִי לִמָּה שְׂכַחְתִּי
לִמָּה קוֹדֵר אֲלֶיךָ בְּלִחָן אֲוִיב בְּרִצָּח בְּעִצְמוֹתַי
חִרְמוֹנֵי צוּרִי בְּחִמְרָם אֵי כָּל הָיוֹס אִיֶּה אֵלֶיךָ
מִהַ תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וְעַד תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִיל
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יִשְׁעוֹת פִּנּוֹ וְאֵלֵי

שפטי

להים וריבה ריבי מגוי לא
 חסיד מאיש מרמה ועולה
 תפלטני כי אכה אתי מעוזי
 למי זנחתני למי קודר אהבתי בלחץ אויב
 שלח אורח ואמתך המה ינחוני וביאני אל הר
 קדשך ואל משכנותיך ואבואה אל מזבח להים
 אל אל שמחת גילי ואודך בכתור להים אתי מה
 תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי ללהים כי
 עוד אודנו ישועות פני ואלי

הזשענות לסוכות

נהגו

כל ישראל להעמיד תבה באמצע בית הכנסת
 בחג הסוכות ולהקיף עליה בלולביהם בכל
 יום ויום כל שבעה ימי החג ואומרים הושענא
 זכר למזבח שהיו מקיפים אותו בזמן המקדש ובכל יום
 מקיפים פעם א' וביום שביעי מקיפים שבעה פעמים
 ורבינו סעדיה גאון ז"ל תיקן מוסף לכל יום ויום לאמר
 בשעת ההקפה דרך
 תחנה ובקשה
 וביום
 שביעי שהוא יום הושענא רבא שומע בו כל הושענות וזהו נוסח הגל

ליום ראשון

הוֹשִׁיעֲנָא ג' אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא ג' אָנָּה
וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָּא ג' הוֹשִׁיעָה
לְמַעַן אֱהִינּוּ הוּא לְמַעַן
בִּרְאִינוּ הוּא לְמַעַן גּוֹאֲלִינוּ הוּא לְמַעַן
דִּרְשִׁינוּ הוּא לְמַעַן אֲדִיר
בְּאֲדִירִים הוּא לְמַעַן בּוֹרֵא רֵיחַ וְיוֹצֵר
הָרִים הוּא לְמַעַן גְּדוֹל הַעֲצָה מִשְׁפִּיל
וְעֹרִים הוּא לְמַעַן דּוֹבֵר צֶדֶק וּמַגִּיד מִשְׁרִים
הוּא לְמַעַן הַיּוֹדֵעַ וְעַד וְאֵס יִסְתֵּר אִישׁ ח
בְּמַסְכְּרִים הוּא לְמַעַן וְהוּא בְּאַחַד וּמִי
יֵשִׁיבֵנוּ אֲמָרִים הוּא לְמַעַן זֹכֵר בְּרִית
יִשְׂרָאֵל הוּא לְמַעַן חוֹקֵר לְבָבוֹת חוֹפֵא
כָּל חֲדָרִים הוּא לְמַעַן
טַמְחָה יִמְיָן אֲמִים וְעֹשֶׂה
מְאֹרִים הוּא לְמַעַן
יִסֵּד אֶרֶץ בְּעוֹרֹת בְּקֶנֶד
יֵאֻרִים הוּא לְמַעַן
כְּבִיר כַּח מְכַבֵּד בְּחֹרִים

טַמְחָה יִמְיָן רַל בְּטוֹמ
יִמְיָן עֲשִׂירֵה שְׁמִים
שְׁמִים נְבִלָּא בִּימִי
וְהָאֶרֶץ בְּשִׁמְלָא שְׁנֵי
יְקָדָה חֲדָן וּיְמִינִי טַמְחָה
שְׁמִים מִשְׁבִּיחַ שְׁלֹמֹה
מִשְׁבִּיחַ פִּירִי רִשִׁי לֹל מִשְׁכֵּל
וְכִן וְחִנּוּס בְּאַחֲוֵי יִשְׁכַּחנָה

למענך לא יתמו שנותיך לדורי דורים" הו"ש

למענך משביח שאון ימים חרה
בנהדרים" הו"ש" למ נאהק רענע
לאים ומלכים ושרים" הו"ש"
למ סועד בחקר כמא ובהדרים"
הו"ש" למ ענן ועדכל קניביו
ונאה ויקרים" הו"ש" למענך
פוקח עורים ומתיר אסורים"
הו"ש" למ עופה עהדוה מה
יהי בקוף דורים" הו"ש" למ
קרוב לנשכרים ופאי רוח
נעזרים" הו"ש" למ דם ונשא
השכים עחיתה הסודרים" הו"ש"
למ שמה אחד לא תהם כבוד
לאחרים" הו"ש" למ תוכן
שעור להזשיע עס נבחרים"

ענה בהושענא

ענה אתיים בשמה רעים"
הפאים בקובה ונרעים" עב
ענה גאים במורבית ערבה

הדעים

שאון הרגשה כמו קו
שאון מעיר ימים
דמז לאומות שנמשלו
למים ש" הוי המוח
עמים רבים בהמור
ימים יהמיון חרה
בנהדרים ה" הא על מלכין
ומשרייהו דסגידין
כמי נהרא ודל משכיל
אה העומדין עלינו
כמים הבאים לשטוף
רוענע שלטונך דכאי
רוח אפלים עחיתה
הוא הצור החק ש"א
א עחית מלע שמהדו
ועל ארץ י"א אמר כן
שחיה ארץ הדי וגבעות
הסודרים חס ישראל ש"א
בי כפרה סודרה קרר
י"א ודל השפיק ישראל
סודרים בעחיתה תוכן
לי רבוי מנין כמו וכו'
נעבדך לילול וקורבן
לבע" עב ע"א לפ"א
בד"א אהוי"ס מאים"
רעוויבא ואלא מורביות

ענפים

הַדְּצִים בְּשִׁמְחָה רַבָּה " עֲנֵבָעַ"
 עֲנֵה הַמֶּלֶךְ חֹגֵג שְׂבַע הַיּוֹהֲנָנִים
 מִחֲבֵי יִשְׁרָאֵל " עֲנֵה זִקְנֵי
 זְמַנֵּי חֲגִים הַחֲשׂוּבִים בְּהַגָּה
 עֲרוּגִים " עֲנֵה טוֹעֲמֵי מִינֵי
 הַלֵּילוֹת הַיְחִידִים לְךָ יֵשֶׁב הַהוֹלֵל
 עֲנֵה כֹלְלִים לְהַקִּיף מַזְבֵּחַ
 הַלְּקָחִים לְךָ לְהַשְׁבִּיחַ " עֲנֵה
 עֲנֵה מַנְעֵנְעֵי שְׁלֵשָׁה הַדְּסִיס
 הַנְּעִימִים אֲשֶׁר בְּךָ שְׁאִים " עֲנֵה
 עֲנֵה קוֹדְרֵי הַלֵּל בְּשִׁמְחָה עֲרִיבֹת
 הַעֲוִנִים שִׁיר בְּשִׁמְחָה עֲרִיבֹת
 עֲנֵה מוֹצֵחֵי הַלֵּל בְּכַמּוֹת
 הַמְּדִירִים הַנְּנֻעִים אֲשֶׁר שְׁמֹךְ
 מִזְמִירִים " עֲנֵה עֲנֵה קָחֵי
 עֵץ הָדָר מִיּוֹחֵד " הַרְוֵנְעִס
 עוֹזֵף כִּי אֶחָד " עֲנֵה עֲנֵה
 שׁוֹקְדֵי שְׁמִיחָה בֵּית הַשְׁאֵמָה
 הַתְּחֻבִּים שְׁעָלוּ בְּמִשְׁפָּחָה
 עֲנֵה " הַזֵּשׁ עֲנֵה אֶת
 יָא אֶחָד נִשְׁמָח אֶחָד

הַיּוֹהֲנָנִים רִשֵּׁי זֶל פִּירָשׁ
 צְדִיקִים וְאוֹלֵי נֶגֶד מֶלֶךְ
 וְהִקָּא שְׁמוֹ מִכָּל עֲשׂוֹ
 מִמִּינֵי הַרְבֵּה כִּי הִסְ
 כֹּלְלִים מִקְרָא מִשְׁנֵה
 וְהַלְמוֹד אֵי נְמִי מִעֲוֹת
 וְהַדְּוֹת טוֹבוֹת וְדַעֲוֹת
 זִקְנֵי עֲנֵה נְהֻגִים יֵה
 וְהַלְכִּים נְהֻגִים זְקִיָּה
 כֹּלְלִים לְהַקִּיף לֵל כֹּלְלִים
 לְהַקִּיף יֵה מִינֵי לֵל יֵה
 פֹּדֵחֵי עֲנֵה פֹדֵחֵי
 שׁוֹקְדֵי עֲנֵה מִמִּדְרֵי
 מֶלֶךְ מִקְלֵשׁ אֶת הַחֲדָה
 הַתְּחֻבִּים שְׁעָלוּ בְּמִשְׁפָּחָה
 לֵל שְׁעָלוּ בְּמִשְׁפָּחָה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְהַחֲדָה לְבָרוּךְ כִּמּוֹ
 שְׁמֵרֵי חֲכָמִים וְכִדּוֹנִים
 לְבָרָה כְּשֶׁבֶרֶת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׁמֵרֵי וְהַרְץ
 אֶתֶר לֵהם אֶת בּוֹרָה
 אֶתֶם עַל מִנֵּי שִׁקְפָּלוּ
 יֵה אֶת הַתְּחֻבִּים וְהַס
 לֵהם אֶת מִחְזִיר אֶתֶם
 לְמִהוֹ וְהַס לְמִהוֹ
 כִּמּוֹ מִעֲלֵתָה שֶׁל תְּחֻבִּים

ומי ישיבנו והוא באחד" קרא

שמים וארץ ויעמדו יחד"

הושיענו בחגגת אחד תבנה ציון

בדנה והעלינו לתוכה בשמחה

יראו גוים ויבואו ויכלמו זרים

זרים נהדרה בארבע מצות ונמליכה ביום זה סובה

וכך נאמר בהגלות מלכנו אפא א נא הושע נא

והושיעה נא" אפא זכור אב ירא את הארץ והיה

אחד" הכין למורדים לב אחד" לקרוא בלש בלש

י ולעבדו שכם אחד" הושיענו בחגגת יום אחד"

תבנה" אפא זכור בן יחיד היה לפני אב אחד

אניהם בנקיון הלכו באחד" נבה כוכר החיהו אל

אחד" הושיענו" תבנה" אפא זכור תם מוסירה

חלק שכם אחד" קנה להפליט

המחנה האחד" אסף בעו -

לקבל עול מלכות שמים פה

אחד" הושי" תבנה" אפא

המשמיענו אלהים בקור

בדבור אחד" המנחילנו תורה

אחר ומשפט אחד" ומי כעמד

חלק שכם א הוא מאמר

יעקב ליוסף ואני נתיב

לך שכם א: המשמיענו

אלהים בקולו בדבור אחד

לל קולא שמענו אמנו שתי

דברות והוא אפי ולא יהיה

לך ש' אחת דבר לה' שנים

זו שמענו: עד כאן

הושענא ריבא

עא

כ"ה

החתיגאות לבוא בעולם
ענינו המטהדות חק למה
יגשו : ובשכלוליה תדגוש
תבנ' ותבונת תבנ' ותשתכלל
אחרונת לולב' פידוש
מינים בדקדק בדדך הקוד
אחרונת דומה ללל והוא דומה
לחלכות והיא מדת דיקדוקה
ולולב דומה לשדרה והוא
דומה לעקב שהוא כלול
בכנים מכאן ומכאן כמו
הלולב והוא דומה לתבא"ר
וג' הדמים דומה לגדלה גבורה
תבא"ר" ושרי מדבור דומה
לנצה והוד וגם הלולב דומה
למ"י יסוד כי אמר ואלום
א' הוא

ישרא גוי אחד" הושיענו רבנ'
הושענא" בכל יום אחד שישלים
אומ' דהתפרקין ויהי' היזבן
מן חרבא מן פקנא מן ביקא
מן שבא מן מורא ומן מורא
מכל מיני משחית ומכל מיני
פוגעניות המהרגאות לבוא
בעולם ויחזיק עיניכום בבעיניה
דמקדשא ובשכלוליה דהיכלא
ובנחמית קדשא ירושלם וירקדן
רגליכום בעצבתא דקודשא
וידישא דרגליכום על פדקת
צורי שניאיכור והסקח כולכום
בדיש גלי' והסבום לבזך ביחמא קדמא פירי אילנא
אחרונת לולב' והדמים ועלבים דנחל והענא והיזמר
הושענא הושענא והושיעה נא: הושיעה את עמך
ובדך את נחלתך ודעס וגשאס עד העולם

ליום שני

הושענא ג' : אפא לי הושיעה נא" ג' : אני והוא הושיעה
נא" ג' : הוש" למענך להינא למענך בוראינא הו"
הנא

למענך

אב עקד בן אברהם: בן
 יצחק: גביר יעקב: דגלים
 שבטים: העניו משה ואח
 אהרן: זכה נאמן יהושע
 חלק אסדרה גדעון: טבח
 טלה: שמואל: ידע נגן דוד
 יחזקאל: שלמה: למל' עבדי
 אקא: משלח יד: אחיה
 השילוני: נתן אדרתו ליהוה
 שדה עזב לישע: עמוד דאיה
 מיכה: בן חזקיה ופז לשון
 דבור דל' כתב כיו ודבר
 להשלו לשון שגגה הדגוס
 שגגה שלו: צדיק ופמולה לא
 קם יאשיהו: קם דעל: שלש
 היא ג' תפלות שהיה מתפלל
 בכל יום: רחמים הם חנניה
 מישל ועזריה: רדו כמו פ
 ירדו ורדו לשון נפילה הוא
 שופלים אותם אחרים אבל
 ירדו הם מעצמם: שם ישראל
 ודת תורה: וינוק משיח: ז
 תלפזת מקדש שהכל כונס
 לו: עכ

למענך גואלינו: הוש' למענך
 דורשינו: הוש' למענך גואלי האב
 הוש' למען אב עקד בן
 למען בן בכר: גביר: הוש' למען
 גביר אקף דגלים: הוש' למען
 דגלים רעיות העניו: הוש' למען
 העניו נאמן ואח: הוש' למען
 ואח לכהונה זכה: הוש' למען
 זכה נאמן חילק: הוש' למען
 חילק אסדרה ומלכים טבח
 הוש' למען טבח טלה וסוד יי
 ידע: הוש' למען ידע נגן שני
 על דקא יי: הוש' למען דקא
 יי ישב עליו למלך: הוש' למען למלך
 עבדים משלח: הוש' למען
 משלח יד בשמלה וקדעים נהן
 הוש' למ' נתן אדרתו על חורץ
 שדה: הוש' למ' שדה עזב
 ולשדה עמוד: הוש' למ' עמוד דאיה את יי כץ
 הוש' למ' כץ כע' א השלו כי צדיק: הוש' למ'
 צדיק ופמולה לא קם: הוש' למ' קם וחסן שרל

בעד רחמים: הו"ש" למ' רחמי
 רדו. לכבשן אש על קדושת שם
 הו"ש" למ' אש ודת ויטו ויתלכין
 הו"ש" למ' תלפיות ואהרית
 הפליטה" הו"ש" עננה בהושע
 נא: ענה תאבי יאעק
 אופן אהקים" אהקים כפר
 לקולינו וא' תשיבנו רקים" עב
 ענה רקים ממעש והרועים
 קוס רקים" קוס רקים יאעק
 כי הגנו צועקים" עב ענה
 צועקים למטרות עוז בדאשי
 הפרקים" פרקים ארבע הכנה
 לדון דין עשוקים" עב ענה
 עשוקים מטע גפן אורקים"
 אורקים נבוקים ועליהם אנו
 נואקים" עב ענה נואקים
 בגלותם וקוראים ממעמקים"
 ממעמקים תדלינו כי לחסדך
 אנו להוקים" עב ענה להוקים
 לנחול דרך כלפידים וכתובים

כבדים

עב ענניך תשרי: תאבי
 ישעך רל מתאווים לישעך
 בדאשי הפרקים הוא אחר
 בד כבדים העולם ניד — ו
 והוא דיש מס' ר"ה: שורקים
 זמורות של גכמ נטועות ממ
 ויטעה שורק" נבוקים —
 נמוקים תרגום ונבדה רוח
 ותרממי רל לו הזמורות
 שהם נטועים נחמסמס —
 והלכו למכ עליהם חט טענים
 והוא משל על ישראל שגלו
 מארצם" להקים כמו קהלים
 ידועו כמו ידועו: זמרת
 הענף הרך שלוחים חורב
 ונוטעים חורב נקרא זמרת"
 יונקים רל יונק מלחלוחית
 הארץ ומשריש והוא משל
 על ישראל הקים והרדע בס'
 רל כקיימם והחזקם כמו א'
 הרדע שהוא חזק ובמו המא'
 שרואות בה תשים אמונתך
 אובה בכלי עץ: חזק דוקים
 חזק תורידך נהגים: לות חזק
 היא תורה: ועננים הפגע
 ועואר האמות בשבר והכנע'
 ומכלולתן הדקים והגזר שלנו
 הדקים לשון מעש' חזק: ויבנו
 חזק ל' משנה רל שנו חורק'
 תורידך בכל הארצות: אדקים
 ארצות ומעונות: שמים —

בְּדִקָּיִם יְרוּצָה יִהְיוּ עֲמֵדֵי יוֹנָקִים" ע"ב
 יוֹנָקִים וְעוֹלָלִים אִם טוֹב הָקִים" טוֹב הָקִים וְהִדְקִיעַ
 בָּם כִּדְאֵי מוֹצֵק חֲזָקִים" ע"ב עֵינֵי חֲזָקִים בְּמוֹתֵיךְ
 חֲקִיךְ זִנְקִים" זִנְקִים לְוִית חֵן לְרֹאשׁ אִם וְעֵנִים" ע"ב
 עֵינֵי וְעֵנִים הִכְנַע וּמִכְלֹלִינוּ הִדְקִים" הִדְקִים אִם
 וּמֵאִי לָעֵס בְּךָ וְדִבְרִים" ע"ב עֵינֵי וְדִבְרִים בְּךָ וְהִסְמִיכֵם
 לִסְ הָקִים" גַּם הָקִים מַעֲכָר פְּזוּרִים בְּרַחוּבֹת וּבִשְׁאוּקִים
 ע"ב עֵינֵי בִשְׁאוּקִים וְחוֹצוֹת יִתְגוּ חֵן בְּכָל אֲרָקִים"
 אֲרָקִים וּמַעֲזוֹת יִשְׁמְחוּ בְךָ וְהִדְקִים עֵינִים" ע"ב

הוֹשֵׁעַ עֲנֵה

אָמַר אֶל אֶחָד וּמַבִּישׁ אֹמֶר־י
 שָׁנִים" בְּחֵצֵי אִם בְּרֹא עוֹלָמוֹ

בְּאוֹתֵינוּ שָׁנִים" יֵצֵר הַכֹּל בְּעֵבֶר אִם וְעֵזְרוּ שָׁנִים"
 הוֹשִׁיעֵנו בְּחִגְרֵי יָמִים שָׁנִים"
 תִּבְנֶה" אָמַר זְכוּר אָב בְּנֶה
 בְּבֵית אֵל מִזְבְּחוֹת שָׁנִים" בְּנִסְיוֹן
 הַלֵּךְ עִם נְעָרִים שָׁנִים" וְהִרְאֵהוּ
 מִן הַשָּׁמַיִם פְּעָמִים שָׁנִים"
 הוֹשִׁיעֵנו בְּחִגְרֵי יָמִים שָׁנִים"
 תִּבְנֶה" אָמַר זְכוּר בֶּן הַדְּמִי
 רַחֲמֵי אָב בְּאֻמִּירוֹת שָׁנִים"

ומביש אומרי שנים" ה"א
 מביש האומרים שנים זהות
 ליום הדין שאין לו חלק לע"ב
 ומביש אומרי שנים
 ד"ל מביש העובדים לחמה
 וללבנה לעריות כשידאן שהן
 בטלים אך וחסרה הלבנה
 ובושה החמ: ברא עולמו
 באותיות שנים" יוד"א ש"ב
 ביה ה' צור עולמים שהעולם
 הפא נברא בי"ד לומר שהוא
 מושג בעשר קצרות: והעולם

חֲנֻכָּתוֹ וּבִשְׂרָתוֹ בְּגָוִים שְׁנִים
וְלֹא מִיּוֹם שְׁנִים וַיִּבְרַךְ גְּבִיר
מַעֲמִים שְׁנִים הוֹשִׁיעֵנו בְּחַג
יָמִים שֶׁנִּי רַבֵּנִי אֵלֶּךָ זְכוֹר
הֵם הָיָה יְחִיד וַיֵּרָא מִי שְׁנִים
כֶּעָשׂ מִטַּעַמֵי גִדּוּס שְׁנִים
עָבַר בְּמִקְלָו וְהָיָה לְמַחֲנוֹת שְׁנִים
הָאֵל בַּח יִמֵּי שֶׁנִּי רַבֵּנִי אֵלֶּךָ
הַמּוֹשִׁיעֵנו עַל יְדֵי אֲחִים שְׁנִים
הַמְּנַחֵלְנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת עַל
לִחוֹת שְׁנִים הַמַּאֲזִין וּמַעֲיִד
בְּנוֹ עֲדִים שְׁנִים הָאֵל בַּח יִמֵּי שֶׁנִּי
רַבֵּנִי וְאוֹמֵר רַבֵּרְקָן דְּעָלָא

וְהַעֲלֵם הַזֶּה נִבְרָא
בְּהָא כְּלוֹמַר אֵלֶּיךָ מוֹאֵל
בְּהָא חוֹשִׁים וְהֵם רַבֵּנִי
אֲמִיעַד דְּבוֹר שְׁעִימָה
הַדְּחָה מַעֲבָרֵי שְׁנִים
הֵם בְּבִית ל וְהוּא אֵלֶּיךָ
וַיֵּרָא לֵאמֹר אֲבִדְסָא
וַיִּבֶן אֵם מַעֲבָרֵי אֵלֶּיךָ
אֲחֵרִי וַיֵּצֵק מִשְׁאֵל וַיִּבֶן
אֵם נִעְבָּה וְקִדְּמוֹת
פְּעָמֵי שְׁנִים הוּא כְּשֶׁעָקַד
יֵצֶק אֵל וַיִּקְרָא לֵאמֹר
שְׁנִים מִן הַשְּׁמִי הַכֹּחַ
רַחֲמֵי חַב הוּא לֵאמֹר חֲמוֹשׁ
הַגּוֹף כְּמוֹ כִּי נִפְתָּח
רַחֲמֵי: בְּאֵמִירוֹת שְׁנִים
הוּא מִשְׁמֵר יֵצֶק לֵאבִיו
וַיֵּחַל יֵצֶק לֵאבִיו אֲבִיו
וַיֵּחַל אֲבִיו: הַזְכִּיר וַיֵּחַל
וַיֵּחַל בְּפִעְמֵי לְרַבּוֹ
הַרְחִימֵם: וַיֵּרָא מִי שְׁנִים
בְּבִכּוּרָה וְהַדְּחָה: כֶּעָשׂ
כְּמוֹ כְּשֶׁעָשָׂה: אֲחִים בְּ
מִשְׁחָה וְאֵלֶּיךָ: הַמַּאֲזִין הוּא
אֵלֶּיךָ הַמַּאֲזִין הַשְּׁמִי: עֲדִי
בְּ הוּא אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ בִּס
אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ:

יש נוסחאות כגון
היה המאמץ
הזך על יד
יועיס שנים

ליום שלישי

הוֹשִׁיעֵנו: גֵּן אֵלֶּיךָ יְיָ הוֹשִׁיעָה
נָא גֵּן אֵלֶּיךָ וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא
גֵּן הוּא לְמַעַן אֵלֶיךָ הוּא
לְמַעַן בּוֹדֵאֵינוּ: הוּא לְמַ
גֵּן אֵלֶיךָ הוּא לְמַ דוֹרְשֵׁינוּ

השמות ליום שלישי

ליום ג'
 מבבל ובל ר"ל הושיענו
 מק העובדי ע"ז אלבבל
 שמה כל: ובלוליהם:
 והמערבין בהם: וגדודיה
 הם מחנות שלהם מגדודי
 אדם: ודקיהם הנדבקים
 בהם: והמוניהם רבוי
 החיל שלהם: וע"ה הרגום
 למינו לזניה: וטפסריהם
 דרך המלכים לעשות ראשי
 גייסות וכשהם יוצאים
 לחלחל משלחן אורם
 לפניהם להשחית ולהלחם
 בארצות כיום או בשני ימי
 ואלו נקראים טפסרים:
 ובהם לשון רבון כמו
 נעשן כמות כמות ולהקיה
 קהלים והוא מק המלכות
 המהופכות: וניהם בנה
 כמו ולעני: וקניהם
 רבגום משנה סגן ופליטה
 הנשאר בהם מק ארד
 ופליט: ורהבים שלטונה
 מק ידהבו הנער בזק
 שצרתם כמו שדרתם
 והוא העצם הארוך
 שבאדם שע"זי כעלין כעולין מק המאר
 ולמטה והצלעות מכאן ומכאן ע"ז

הוש
 מארדוד וארפד ואבד
 ואופיהם: הוש
 מבבל ובל
 ובלוליהם: הוש
 ומגוז וגרר וגדודיהם: הוש
 מדדק ודודנה ודודנים ודבניהם
 הוש
 מהם והימם והומם
 והמוניהם: הוש
 וישמעאלים וילדיהם: הוש
 מוזמרן וזעום וזעק וזניהם
 הוש
 מחוי וחתי וחמרי
 וחיליהם: הוש
 מטרפלא
 אפרקאי אנטכאי וטפסריהם
 הוש
 מנון ויגדן וילדיהם
 הוש
 מפוא וכות וכוב
 ובהים: הוש
 מלוד ולוב
 ולהקיהם: הוש
 ממאא ומיאא
 ומאד ומא ומיניהם: הוש

מִנְבִּיֹאֵר וְקִדְרִי וְאַדְבָּא וְנִעְיָהִם הוּא" מִסְכָּח
 וְסִבְחָא וְסִבְחָה וְסִגְעָהִם הוּא" מִעֵיִלָּם וְעֵלָּה
 וְעֵלָּאִם וְעֵמִיָּהִם הוּא" מִכּוּטָא וְכוּרָא וְכוּרָא
 וְכִלְיָהִם הוּא" מַעְצֹר וְצִידוֹם וְצִמְרִי וְצִבְאִיהִם
 הוּא" מִקֵּט וְקִנְזִי וְקִדְמוֹנִי וְקִדְלִיהִם הוּא"
 מִדְּאוּמָה וְדִעְמָה וְדוּמָה וְדִרְבִּיהִם הוּא"
 מִשְׁבָּעִים אֲמֹרִת וּמִשְׁחָחוּתִיהִם הוּא" מִתּוֹבָל
 וְהִרְק וְהוֹדְמָה וְהוֹלְדוּתִיהִם הוּא"

עֲנֵה בְּהוֹלְטֵי עֲנֵה עֲנֵה אֲחֵזִי אֲרִבְעֵי-ר
 מִיָּנִים תִּבְעִית

אֲרִבְעָתָם מִכּוּנִים עֲבֹ עֲנֵה בִּידָם אֲתִרְאֶה דְּמִיָּם
 לֵב" שְׁהוּא מִכְּכֹר עַל הִרְהוּר הַלֵּב עֲבֹ עֲנֵה
 אֲיִת שְׁזָרְתָם כִּלְזָלֵב" חֵעֵ יִצְרָם יִכְכֹּר הַלּוֹכָב
 עֲבֹ עֲנֵה דְּמִיָּם עֵינִים הָדָם" קְרִיעֵת עֵינִים יִכְכֹּר
 הָדָם: עֲבֹ עֲנֵה הוֹדְמִים בְּשִׁפְתֵיהֶם לְעִרְבִיהֶם
 עֲכָצוֹף שִׁפְתֵיהֶם תִּבְכֹּר הָעִרְבִיהֶם עֲבֹ עֲנֵה
 וּמִשְׁוֹלִים הֵם לְאֲרִבְעָתָם" פִּירוּשׁ אֲרִבְעָה יִכְכֹּרוּ
 בְּעִדְתָם עֲבֹ עֲנֵה זָכִים בְּמַעַשׂ וְדֵת נִעֵם
 עֲמוּקִים כְּאֲתִרְאֶה בְּדִיחַ וּבְטָעִים" וְדֵת נִעֵם הִיא הַתּוֹרָה
 עֲבֹ עֲנֵה חֲנוּנִים בְּלִקְחָא וְלֵא" שֶׁהִיא דֵת נְעִימָה: לִקְחָ
 הַתּוֹרָה שֶׁנִּי עֵרַף מִמֶּנּוּ

במעש

לתי: אמרי טעם
אמרים נעמים ד"ר
ירודים אפלים דל אפלים
ממנו ומן התורה: וזה
ע"י א"ת ב"ש:

בקדושת שלשה הוא ד"ר
אמרו וקרא זה לזה ואמר
קדו: בכל יום ג' יום ראש
שמים וארץ ואורי יום ב'
דקיע ומלאכים ומהנס
יום ג' חילנות ודאמים וג'
יום ד' שמש וירח וכוכבים
יום ה' דגים ועופות וצויה
יום ו' ששה דברים נבראו
בו ולא הם בהמה וחיה

ורמא נאדם וחיה ונפשות
והם שלשאי ושלשביע
והוא אמרו לו ושלשביע
ג' ג' מלאכים ג' הם
מיכאל רמל גבריאל בעל
בריתו ג' הם ענר אאכול
וממרא: מלך ומדעיהו
הם אבימלך ומיכל ואחזה
כברים ג' הם הורה ובהונה
ומלכות בעולם וירודים
ג' מלאכי חוצה לארץ
שלושה ועלו מעלן וירדו

במעש ד"ח" סגולים בתמר
בטעם ולא ד"ח" ע"ב ענה
מזכים במעש ואיך כס אמרי
נועם" נדמו להדק בד"ח ולא
טעם: ע"ב ענה ירודים ממעל
ומהגיון ד"ח" משולים בערבה
לא טעם ולא ד"ח" ע"ב ענה
כוללי זה עם זה להשקות זה
לזה" לכך נמשלו כס עם זה
להגין זה על זה" ע"ב

הוישעניא

אנא ג' אחד הנקדש בקדושת
שלשה" בקא במעשה בראשית
שלשה" ובשאי לו ושלשביע
שלשה שלשה: הושי' בח' ימי
שלשה רבנה" אנא זכור אב
ראי מלאכים שלשה" וימיה
להקעידם קמח קאמר שלשה
הלכו אלו בעלי בריתו שלשה
הושי' בחגג ימי' ג' רבנה

כ"ד

מכאן ארץ ישראל
לקראתו כללונתו בארץ
והנה י' נצב עליו לשמרו
ר"ל המלאכים שעלו
אשר י' והנה י' נצב עליו
בחסדו ג' פעלות שלשה
ל' הם היו מה מינין לבנה
ולו ועד מה מונס ג'
ל' ג' פעמי' שלח יעקב
את בניו למצרי' שבי פעם
וה' היא ירידתו עמהם
וה' ג' מונס זמני' עכ

ליום ד

למען אב אברהם:
כ"ד: ג' כ"ד יעקב
בדדים לשון ר"ל
כדיגומ' ופעיחין חוט
אל לבן מקיף את גופו
קפ"ב חבורות של
פ"ח ופ"ח ופ"ח מ"ז
א ז"ל

אנא זכור בן הופך לימים
שלשה" כרת ברית עם מלך
ומרעהו ושר צבאו שלשה"
בזכותו נחלו בננו ברתרים
שלשה" ה' ב' י' של' רבנה"
אנא זכור תם חז קולם בעוליס
ויורדים שלשה" המפצל ברה"ס
פעלות שלשה" ושלח בננו
לצווען מונס שלשה" הו' א'
כ' י' ג' רבנה" אנא הגו' לינו
על ידי אחים שלשה" הש' ב'נו
מעלות כהנים לויים וישראלים
שלשה" המנחילנו בורה נבא'
וכתובים שלשה: ה' ב' י' ג'
רבנה" הו' רתפקון

ליום רביעי

הושענא: ג' אנא י' הושיעה
נא: ג' א' והוא הושיעה נא" הו'
ג' למענך אלינו: הו'

הושעגור ביוס ד

למענך
אלי האב
הוש

אמעיס לשון רש"י
בזכריה לא ידעת מה
הוא וזה קטומי דל כעין
האמר איך צבעו שחור
כל כך דגלים שבטים
הצובר יוסף והדיר עס
משה והא לשון חירות
כמו לקרוא להם דרור
זומק לשבתך אהרן בחרט
משובצים הם אבני האמוד
ועש שחורטין וחורטין אורן
נקראו חריטים חמה
יהושע הדמים העמיד
בגלגל ועש שחורטין
מקלוסיה בשער עמידה
בגלגל נקראת דממה
נחוצים כמו לחוצים וכן
כי היה דבר המלך נחוצ
טעמו שירה דבורה וברך
מקול מחצצים ה מאתר
דהו אנטיק להוק ישר
מזבח גדעון כאבני גיר
כאבני הקיד המושלכות
אחר שחרכו שלא יעלחו
למלאכה ורש"י סיר גיר
מיך צבע שחור כפעס

למענך בוראיתו הוש למע
גואלנו הוש למ דורשנו
הוש למעמ אב ידעך מבין
מנאצים הוש למעמ בן
נעקד על המזבח ממע
לעצים הוש למעמ גביר
נקיתו ביחס ברידים אמצים
הוש למ דגלים מקדישים
שמוך ומעריצים הוש למ
הצובר בר ועשה הארץ
לקמצים הוש למ והדיר
עס מפרך לוחצים ואצים
הוש למ זומק לשך רך
בחריטיוס משובצים הוש
למ חמה ולבנה הדמים
והעס נחוצים הוש למעמ
טעמו שירה להשיח מקור
מחצצים הוש למ ישר
מזבח בעל כאבני
מנופצים הוש למעמ

כ"ה

בכנס שמואל חמוצים
כמו חזקת חזק וחמץ
לקול הצעדה דודי משכיל
שלמה: נאע יהושכא: גח
ונשא ישעיה: ענה אסא: כץ
יחזקל ופי כץ כרת כיו וצב
כזים בטנינו: צנה רוח
ליהו: קאב ליאע: לנגיד
הוא יחא בן יהוארת בן יהוא
אוקר ותרשא הוא נחמיה
ונקרא בראש אהרן: לו
לשכונת יין נקד אהיה קרוב
למלכותי: אוקר לשון חושב
ודומה לו ויסכב להשנה
למנוחה וזה ובלשון רבותי

קברא ויח לשון שדיה שיה דוצה כותל רעוע
ומחריבו

בכנס בכנס נקרא חזקת
קולות חמוצים: הוש' למען
לקול הצעדה צעד בבבלי
פרצים: הוש' למי משכיל בכל
חכמה לא יאוו ביה כל חכמים
הוש' למי נאע בהשקיפו על
מעלה העצים: הוש' למען
שח ונשא נק ואספ נכונים
הוש' למי ענה יבנו כל הדתים
הנתונים: הוש' למי קץ יצאו
מלאכים בעים: הוש' למען
צפה רוח חזק מלנו הרים מהמוצעים: הוש'
למי קאב לנגיד קח קשת וחצים: הוש' למי קזים
ידע לעידן מועדים וקצים: הוש' למי שוקר
מהיר בחכמה נאעצים: הוש' למען תרשא
אוקר בחומות אשר יקרוצים: הוש' "

ענה ברושענא

אומני מן כאשר ישא
האומני חנה נסובה הקור
נקראת כן כמו שאמור
מעולם נסכתי מראש ולשון

חשיבות

ענה אומני חנה נסובה
בהקדמות מענות קובה עב
ענה גובהה עשרה טפחים

דעת מתתה עד שבעה טפחים
עב ענה המוכבית בראש כל
דמה ואין לבקש על עשרים
אמה עב ענה ערדי זרד
כל יהי מחובר חפץ וגפן
ודלת לשבר עב ענה
טעמית בג לא יחזיק חוצה
ישב תחתיה באהל אחר לא
יצא עב ענה כולל לה
דפנות שלש לעלות לה אם
בידי אדם שלש עב ענה
מעטריה בקדיש ומגדים
ושבלים ומיניהם נמקדים מהם
אם התנו עליהם עב ענה
שיחם ומאכל ומשתה בה
זבד עקמת ארבע וכל שלשה
כלבד עב ענה פוסליה בקדוש
עליה קדוש על ומינה סוכה
יזעי דת ודית עב ענה

חשיבות הוא מלאך יין
נקד: זרדי זרד לשון
חיתת העשבים זמקב
בהם הוא חלמה בערב
לכונתיה ומעק עשב הוא
בג לשון מאכל כמו מנת
בג המלך: כולל לה דפנות
ג עושי לה ג דפנות לעלות
לה אם בידי אדם ג כל והדון
הג עשה אפי' מבעל חיים
ואפי' חבירו ויצא ידי חובת
סוכה לשעבר והוא שלא ידע
זה עשהו חבירו דוכי
זבד ל ידע כמו זבד
להם: עקמת דל סוכה
עקומה אם הרחיק הקדוש
מק הדפנות ד אמות נקודה
וכל ג כלבד אם תלה
המחיצות אם גבוה מקהל
ג טפחים כשרה יותר על כן
פסולה וכך למעלה: מליציהם
מעבדים זכוריהם: אבעה
ואמה אבעה ימי החג וזה
מצי חנוכה: רועים: הם
אדם שם ממשלח מימיו
ואברה ויעק' ומשה משה
ודוד באמצע: ונמיכים ה
הם יש שמואל שמואל ועמוס
ועפניה חזקיה ואיהו ומשה: ורשי כל אמר לא ידעת למה נקראו כר עב

כירוש

כנות ל' הם ל' רוחות העול'
 יקודות ל' אש ורוח ומים
 ועכר: תקופ' ל' הם תקופ'
 השנה: העיר ממזרח הוא
 אברה' אבינו ע"ה ש' בו מ'
 העיר ממזרח: כאור—
 לימ' ל' המאורות שנבראו
 ביום ל' לדורות ל' ה' ש'
 דור ל' יאוב ל' ש' קהת
 מ'ורד' מ'ע' היה ועמרם
 בנו ומה' כ'בנו ובני—
 משה נכנסו לארץ: —
 משנטיס ל' חרב ורעב
 וחי' ודבר: בדבריס
 ל' מ'ק' ושליו ובאר זעמו
 אש וענק' עד כאר

קאשרי צמחי מים וקובכי עצי
 מים" רבן מליציהם על שאילת
 מטר מים" לב ענה אוקרי
 הלל שבעה ושמאנה" תחיש לנו
 רועים שבעה וגמכיס שמאנה"

הושע בן נון

אנא השם בכמא חיות ארבע
 וקניהם ארבע" היוצר בעולמו
 יסודות ארבע" המציב כנות
 ארבע שוקופות ארבע"
 הוש' בח' ימ' ארבע תבנה—
 אנא זכור אב העיר ממזרח
 כאור לימים ארבע" דור
 ויחלק על מלכים ארבע" בארץ
 בשב זרעו לדורות ארבע"

הוש' בח' ימ' ל' תבנה" אנא זכור ב' הוש' ער
 קרנות ארבע" וחמד בכל ש' באריות ארבע" ויעתק
 לחברון קרית ארבע" הוש' בח' ימ' ל' תבנה" אנא
 זכור תס גער באמהות ארבע" חנן להציל מאפס
 ארבע" בהקלהו כלכלת ב'נו בדברים ארבע"
 הוש' בח' ימ' ל' תבנה" אנא המוליכנו במדבר

דגלים

דגלים ארבע וצוה למלא בחושן כורים ארבע
 המצונו להללו בחג במינים ארבע הוש ב"ה ימ'
 ו תבנה ציון ואומ' הושענא תתפדקו

ליום זמירי

הושענא ג"ג אפא י" הושיעה נא ג"ג אני והוא הושע
 נא ג"ג הושענא למענך אלינו הוש למענך
 בוראינו הוש למ' בוראינו הוש למ' בוראינו
 למענך תקיף אלי קדס מעונה הוש ולמענך

אלה את היונה הוא נח
 רץ אברה ונס אמ' כמו
 נאום י" קס ועשר יצחק
 על יעקב ופי' עלה כמו
 ובעלה עלו רוח י" מענה
 יס" נוף מערי מזדים
 א" גס בני נוף ורח פנחם
 נחבנה ר"ל אס יוסף נחב'
 יחז' צמנת מענה עלה
 יהודה: א"ח סחוק משה
 סח בתורה סלח נא לעון
 נבעלה אהרן מזמרת
 מזדים: מלל ופז גדעור
 למלל הי עיכל יהושע

אלה את היונה הוש למענך
 רץ ונס יתח נא הוש למענך
 קס ונעטר בהחנה הוש למ'
 עלה בעצתו חרנה הוש
 למ' מענה בנוף נהבנה הוש
 למ' עלה להורות לפנו גשנה
 הוש למ' א"ח בהחן סלח נא
 הוש למ' נבעלה בראש
 לכהונה הוש למ' מזמרת
 בנוף רנה הוש למ' מלל
 ופז בנה חנה נא הוש

פירוש

לֹא לְמוֹל הַדַּי עֵיכָל מִזְבֵּחַ בְּנֵה"
 הוֹא' לֹא כִּיּוֹן לְהַדְמִים חֲמֵה
 וּלְבִנְה" הוֹא' לֹא יִזְס זְכָרֵי
 נֹא וְחִזְקֵי נֹא" הוֹא' לֹא כִּיּוֹן
 חֲמֵה וְשִׁקְנֵה" הוֹא' לֹא עֵל חֵם
 בְּקִרְיֵת חֲנֵה" הוֹא' לֹא זְכָרֵי
 וְכִית הַמִּקְדָּשׁ בְּנֵה" הוֹא' לֹא
 וּמִהַגְדֵּר עִם הַלְמֵנֵה" הוֹא'
 לֹא הַגִּזֵּן כִּי שְׁנֵים קֵנֵה" הוֹא'
 לֹא דִרְכּוֹ בְּגִחְלֵי אֶתְנֹא" הוֹא'
 לֹא גִד חֲלֹמֹת בְּחִכְמֵה וְכִינֵה"
 הוֹא' לֹא עֵצִין בֵּית אֶהָא בְּנֹא"
 הוֹא' לֹא אֶהָי וְטָס עַל עֲנִנֹא" הוֹ

ענה בהושע ענא

עֲנֵה אִימֵה אִמְרֵהָךְ לִקְחֵה"
 בְּךָ מִשְׁתַּבַּחַת וְלֹךְ מִשְׁבַּחֵה"
 עֲבֹ עֲנֵה גִנֵּת נִטְעָה הוֹעֲלֵה
 כְּפֹרְחֵה" דּוּכָא וּבֹרְחֵה וְנִזְרֵה
 בְּרִחֵה" עֲבֹ עֲנֵה הַדַּי שְׁכִינְתָּךְ
 דֹּאֲרֵה נֹכַחֵה" וְעֵנִי גִדְוֹל לְעֵחֵה"

כִּיּוֹן לְהַדְמִי גִם כִּי הוֹא'
 יִזְס זְכָרֵי שְׁמֵי וְכִי יִזְס
 לֹא וְחִזְקֵי טֵלֵה חֲנֵה
 שְׁמֵי וְכִי טֵלֵה נִעְדֵי חֵם
 דִּידֵי בְּקִרְיֵת חֲנֵה כִּיּוֹן כִּי
 נִקְרֵאת שֵׁן קִרְיֵת חֲנֵה דִידֵי
 זְכָרֵי שְׁמֵי וּמִהַגְדֵּר
 לִיהוֹ וְכִי מִהַגְדֵּר חֲנֵה
 מִהַגְדֵּר וְכִי וְכִי וְכִי
 מִהַגְדֵּר הַגִּזֵּן לִשְׁנֵי
 אֶתְנֹא קֵנֵה שֵׁן וִיחֵי נֹא
 שְׁנֵים בְּרוּחֵךְ לִי דִרְכּוֹ חֲנֵה
 מִשְׁלֵי וְעִזְרֵי וְכִי דִרְכּוֹ
 הִלְכּוֹ שֵׁן כָּל מִקְדָּשׁ אֶהָי
 הַדַּי כִּי רִגְלֵי גִד חֲלֹמֹת
 דִּנְיָ וְכִי גִד לִי מִהַגְדֵּר
 חֲבֹךְ כְּמוֹ גִד וְכִי אֶתְנֹא
 מִחֲבֹךְ דְּבִרֵי חֲלֹמֹת
 לְפִתְרֵה אֶתְנֹא בְנֹא עֲנֵה
 אֶהָי מִשְׁתַּבַּחֵי וְטָס יְעֹנֵךְ
 כְּנִשְׁרֵי יֹאשׁ עַל אֶתְנֹא
 אֶתְנֹא וְכִי עִם עֲנֵי שְׁמֵי
 כְּכִי אֶתְנֹא אֶהָי הַדַּי עֲבֹ

ענה אימיה כמו אומיה
 ולשון אימיה הוא כמו
 איום ונורא הוא כפורחת
 הוא הפריח שיצא מהפרי
 קודם שיצא הנץ דוכא
 מן האדמה במדוכא ודל

למען מלל
וכן במנה
אנשיה

הושענא רבה

כ"ד

ואש מהבקהת עב ענה
 זלופת בושם לפחת חן וכבוד
 נמשחת ולמלובה נצלחת עב
 ענה קהוריה בשובה ונחיה
 יקובצו מכל פחת ועלזה ומנה
 עב ענה כבויה בשמך
 בושחת לבדכהך נספחת באקו
 וצפחת עב ענה משולך
 מושל ברום ורחת נחת לבאר
 שחת צר עוזב תוכחת עב
 ענה סגולה והעדה ממלחת
 עם נים ממלא אמתחת וגם
 מביא ממלחת עב ענה

שעבדו אותם האומות כמו
 שכותשים בדימות ונזרתה
 כמו ואזרם במזדה בצערי
 הארץ ברחת הוא שמהפך
 בו התבואה ובערבי למכר
 הדד שכינתך הוא ביום
 מעמד הר סיני ולופ
 באש בושם הוא ממיני בשמי
 ובערבי לטוב ומקלפים בו
 על הפנים ועל הראש לפחת
 ל"דית חן הפיח'גני מכל
 פחת מ"מ עמוק שאק עולין
 מרובן לא בצער נקרא פחת
 ועלזה ומנה דל יקובצו -
 מכל התקוות שנתקדו אס
 ונמקדו ומאצל בני עשן
 הבא מעלול ומחית
 נספחת לי טמילה הוא כמו
 קפחני נא לא הכהנות וכן
 ונמסחו על בדי יעקב אקו

אס כלי השמין צפחת אס כלי המים משולך דל דומין לך כמו אהא מה
 הוא קדוש אה אהה היה קדוש וכן הוא רחום אה אהה היה רחום ועוד יתברר
 משולך מושלים בך אהה גודר גזרה והם באי ומרחננים לפניך ומבטלין
 אותה של צדיק מושל ביראת להים אמ' הקב' אני מושל בעולם מי מושל בי
 צדיק שאני גזר' והוא בא ומבטלה : סגולה מן והי"ד לי סגולה : והעדה
 לי עדי : ממלחת דבר הנמלל ומערת ביד והוא אס מלבוא ובערבי לקמטרה
 עם נים ממלא אמתחת וגם מביא ממלחת דל העם שבאו מזרע יוסף שאמר
 מלא את אמתתו האנשי וגם מזרע יהודה שהביא סכונת הפקיס לאבין כמו
 שאמרו הקיסר עליה מ' יעלנה ועלך ליהודה ולא זכר המעורר לא יהודה ויוסף

קדוֹשׁ מִמַּשְׁכֵּב נִצָּחַת צִנְהָה
נִמְלָחַת וְחִטָּאָה־נִקְלָחַת
עַבְיָה קוֹטְרִי רוֹקֵחַ מִדִּקְחָה
רַחֵם נֵיב מִלִּקְחָה הִגֵּג בּוֹעֵר
בְּקִלְחָה עַבְיָה עֵינָה שְׂרָאִי
גִבֵּן אֲדִירָה קוֹרְחָה תְּבוּאָה־הִיא
צוֹמַחַת מִמַּעַל וּמִתַּחַת עַבְיָה

הוֹשִׁיעֲנָא

אֶפָא הַמִּיחָד לְכַבּוֹדוֹ שְׁמוֹרָה
חֲמִשָּׁה הַקֹּנֶה בְּעוֹלָמָא קִיִּינִים
חֲמִשָּׁה הַיּוֹצֵר בְּבִרְיָוֵהוּ גְבוּרִים
חֲמִשָּׁה הַיּוֹשֵׁב בְּחַיִּימָה הַתְּבַנָּה
אֶפָא זְכוּר אָב כְּדָה לֹו בְּרִית
בְּבִרְיִים חֲמִשָּׁה וְהַשִּׁיב לְפָא
לְמַלְכִּים חֲמִשָּׁה חֲנֹן עַל הַפִּיכָה
עֲרִים חֲמִשָּׁה הַיּוֹשֵׁב בְּחַיִּימָה תְּבַנָּה

עַל הָאֵדֶם מִן הַחוּס וּמִן הַדָּעָה : רַבּוֹתָהּ צוֹמַחַת מִמַּעַל וּמִתַּחַת לֹו אִין הַזְכוּת
בּוֹקֵרֶת לֹא מִן הַזְכוּת וְלֹא מִן הַבְּנִים : הַיּוֹשֵׁב שְׁמוֹרָה יֵצֵא אֵלֶיךָ שְׂרָאִי
צְבָאוֹת קִיִּינִים הַיּוֹצֵר שְׂמִי וְאֵל אֲדִירָה יִשְׁלַח בָּהֶּ : גְבוּרָה הַיּוֹשֵׁב שְׂרָאִי נִשְׂרָא
אֲרִיָּה לְוִיָּהּ בְּבִרְיָה הַיּוֹשֵׁב אֶחָד לִי עֵקֶל מִשְׁלֵשֶׁת וְעַד וְאֵל וְיָתֵד וְגוֹלָל
לְמַלְכִּי הַיּוֹשֵׁב שְׂמִי אֲמַלְכֵּךְ בְּרַשָּׁע וּמִלֵּךְ בְּלָע : עֲרִי הַיּוֹשֵׁב וְעַד וְאֵל וְיָתֵד וְגוֹלָל : צְבָאוֹת

אֶפָא הַשְּׁפּוֹטִים נִקְרָאוּ עַל
שְׂמִי שֶׁן וְאֵלֶיךָ בְּן אֵדֶם
קָח לֶךְ עֵץ וְגוֹלָל שְׂמִי מִלְכִּי
מִהֶם : צִנְהָה הַצִּנְהָה הִיא
מִן הַדָּעָה שְׂמִי חִיִּים אֲדִירָה
יִמִּים עַד שְׂעוּלָה בְּאֵשׁ
הַדָּבָה נֶאֱמַר נִתְּנוּ עֲלֵיהֶם
מִלֵּךְ וְחִלָּה אֵינֶם מִקְרִיִּים
וְזֶה בְּנֵי לְעוֹנֵם כְּמוֹ שְׂמִי
צִנְהָה נִמְלָחַת וְחִטָּאָה נִקְלָחַת
קוֹטְרִי רוֹקֵחַ לֹו הִגֵּג בּוֹעֵר
עַד שְׂמִי הַכֹּל כְּמוֹ הַקִּלְחָה
רַחֵם נֵיב הִיא לִי דְבוּרָה
וּמִלִּקְחָה הִיא שְׂמִי שְׂרָאִי
לְצִנְהָה הִיא הִגֵּג אֶפָא לְשׁוֹן
דְּבוּרָה מִן יֵצֵא בִּינָה הִגֵּג
בְּקִלְחָה הִיא הִקִּיר שְׂמוֹנָה
עַל הָאֵשׁ וְאֲבָשְׁלִים כְּמוֹ שֶׁן
וְהִיא בְּכִיּוֹר אֶל בְּקִלְחָה וְזֶה
מִשְׁלַח עַל הַתְּרֵה שְׂמִי חִיִּים
שְׂרָאִי גִבֵּן מִשְׁלַח עַל יִשְׂרָאֵל
אֲדִירָה שֶׁן מִלְכֵּךְ מִשְׁכֵּב
קוֹרְחָה עוֹדֵכָה וְהַמִּיחָד
צִדִּיקִים לְמַלְכֵּךְ הַעוֹדֵךְ עַל
הָאֵדֶם מִכָּאן וּמִכָּאן וּמִכָּאן

פירוש

ברכות ה' אֵל וְאֶשְׁדֵּי יִכְרֹךְ
אוֹתָךְ וַיִּכְרֹךְ וַיִּרְבֶּךְ וְהָיִיתָ
לְקֹהֵל עַמִּי וַיְהִי לָךְ בְּרֵכַת
אֲבֹרָה וְאֵעֵכְ שָׁלוֹ הַבְּרֻכּוֹת
אֲבִירֶךְ יְיָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב לֵאמֹר בִּירֶךְ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב לֵאמֹר מִמֶּנּוּ שְׁהוּרִישׁוּ
אֶל בְּרֵכַת אֲבֹרָה: וְהַשְׁלִים
אֲבֹרָה לֵאמֹר קִדְּוֹס: נִפְלְאוֹת
בְּשֵׁמוֹ ה' דָּל הַנֶּפֶשׁ מִכּוֹרֵשׁ
שֶׁשׁ לֵה ה' שְׁמוֹת חֵץ יִתְדֶהָ
נִפְלָא נֶשֶׁךְ רוּחַ: נִקְסִים ה' הֵם
שֵׁמוֹ בְּשֵׁם שְׁלֵחַ הַבְּרֵכָה
וְלֵבָב וּמִלֻּאֲךְ וְעַשׂוֹ בְּשֵׁם
שְׁחִיר מִחֶעֱלֵל לֵבָב וּשְׁכֵם
אֲחִים ה' הֵם אֲנִיכְלֹ שְׁמוֹתֵיהֶם
בּוֹזֵאֵת הַבְּרֵכָה: לְנִגְיֵד זֶה יוֹסֵף
שֶׁן וְלִקְדֻקֵּד נִדְדֵי אֲחִי
הַמְחֻלֵּף ה' שְׁנֵם לִבְנֵי מִן
חֲלֻפּוֹת שְׁמוֹת בְּקוֹלוֹת ה'
יָא שְׁחֵבְרֹת נִלְמְדוּ בִּיהִ
קוֹלוֹת דְּמִיּוֹן אֲבִי וְלֵא יִהְיֶה לָךְ

מלך חלבו דת
חמישה
דמלכות
חמישה
ע
דמלכות
הוש

لا

7152

פירוט

זכור אב זנח הועבות ששה
אחרי זקוניו נולדו לו בנים
ששה "נפיע אשל ובזרץ בקץ
שנים ששה" ה' בח' ימ' ששה
תבנה "אנא זכור בן נעקד
במקום מערכות ששה" גגגתו
ומלטתו מצרות ששה" כדה
מקוות לדורשי בם מעלות
ששה "הוש' בח' ימ' תבנה"
אנא זכור תם הוליד מן הבירה
ששה "ועזה קחת מנחה מינים
ששה" והגביר אבי ששה המבדלים
בו ששה "ה' בח' ימ' תבנה"
אנא המחבר לאכוד שמות ששה

כי שבעת יוקם קין ולמ' צ' וז' כרה חמר: מקוות הן בבארות אהרן
מקוה מים מעלות ששה הן שם מעלות במקוה וטו' הן מי גבאים
מי מצות מקוה שש בו כל קאה שאינם אלוכין מי מעים המועטין
מי המוכין מי מעייך שהוא מים חיים ופירוש בריש מקוואות
מנה ו מעט צרי דבש נבאר ולוט בטעם ואקדים: והגביר אבי
ו זה לא ראש לחיו: המבדל' בון רל לא היו מבדכין על הר
גידים במקפת לוי עמיה: שמות ו ש" ששה משמות על

המציל

הושענא רבה

פירוש
 האבן הא' המצוי נמשך
 בעדי מה' ו' שהרגו אין
 נהרגין לא גולין ואלו הן
 אב המכה את בנו ומת
 תחיתו וזהו הדורו את
 תלמידו ואלו ביד אהמים
 במלכות מ' ודופא שהמית ואוגר והורג עבדו צאבט: חכמות קדרים ו'

המציל נפשות בערי מקרא
 פשה" המורישנו חכמות קדרים
 פשה" ה' בח' ימ' ו' תבנה
 ואמר הושענא תתפדוק את עמ'

במלכות מ' ודופא שהמית ואוגר והורג עבדו צאבט: חכמות קדרים ו'
 הן ששה קדרים מאנה: הם:

יום שביעי הוא יום הושענא
 רבה

נחג לקום באלעודת הבקר בליל הושענא רבה לומר קליחות ותחנונים
 לפי שהוא יום החופים ובו נחמנים חיי האדם ומוצאין ומוצאין הם לטוב
 הם להפכו ולכן נחג להרבות קצת בנדות לדמותו ליום הכפורים ומרבים
 תחנונים על המים כי בחג נדונים על המים וכפי צורך החיים כך המים
 באים לעולם ולפיכך מבקש רחמי' שיתברכן גשמי שנה: וביום זה
 נטעלין ערבה מלבד ערבה אכלולב ומקיפים ז' פעמים ואומרים בן כו'
 ההועמת אכתבנו ומזכירים זכות אבות ביום זה שהם ז' כדור: ברית
 כמו אכתוב בעזרת ה' יתברך:

עו שעלו במחשבה

המקדים לעולם

בראשית

שמים שבעה

שבעה ואומרים

כעס ה' תבנה

זה ערבה וכך נאמר:

אשר יתן

הקפה ראשונה אברהם

פירוש

המקדים לעולם דברי' ז' הם תורה והשופר וגע'
 וגיהנם ובקא הכבוד ובה' ואמו שלושם: שמים ז'
 הם וילון קיע אחרים זבול מעוק מכון
 ערבות: ארצות ז' הם חלד תבל ארץ
 יבשה חרבה אדמה ארץ הבחנות:

כירוש

ברית אברהם הוא אברהם
אשר ארץ כמו הלך דבר
כי ידעתינו למ' אשר יעודה
וג' ופתי עקב אשר שמו
אברהם בקונו: ודרשן ז"ל
אריים אפילו ערובי
רבשליק: אברהם תמימי
זה אברהם דבר: התהלך
לפני והיה תמים "

יה איוס זכור היוס בדיר
שבעת תמימיך: ברית אברהם
אשר ארץ: בקנות דת נאומיך
אברהם: קרב זמן פדוהינו
בדמיך: זכרנו: ברצון עמיך
זכרנו: מחולל כל וכל יבול
היה נדרש לדורשיך: והמציא

והתראה לעם דוכתי ולתיב: בהזכירם זכור אברהם
ועדך כל חסידיך: שעה נבס בהתקרבם כללכם
לשחריך: זכרנו: רחמנא אדכר לן קימיה
דאברהם רחמנא בדיל ויעבור: רחמנא אריס
ימיך: ואצמיח כורקנך בן: רחמינך בספרא
דחיי בן: רחמינך בספרא דרחמי בן: רחמינך בספרא
דפדנא ומזוני בן: רחמינך בספרא
דמלא לעלותיך בן: ולא נהדר דיקן מקמך
בן: ויעבור שמוע שרל: אהינו י אחד:
הוא האלים י הוא האלים: י מלך י מלך
י מלך לעולם ועד: אהינו שבאמים א
תאבדינו באורך גלותינו: אש חתמינו בספר
חיים טובים: אש חתמינו בספר ישרים ותמימי

ראת דישעין דאפ' יצחק
נתנקה דכח' והלח' נסה
חבר אברהם ולא כח' נסה
אברה' בלחודי ומה יפה
ומה נעים מה שיחד המיטן
בפיוט ערבשערי דצוק —
למאמר זה

יצחק' בשחק' חתום במיד' —
הגבורה" תזכור אלי' עוד גואלי'
לעם שא' ממך עזרה" עקידתו
ועדקתו' משוך לעם' בשמך
תקרא' חתמים לטובה' בנדבה'

א נאזר בגבורה" מנחלתך' וסגולתך' לא תכלא
רחמיך' זכרנו" רחמנא אדכר למ' קיימיה
ויצחק עקידא ב'ו' ל' בכסופי אפי' אהינא למקרי
קמך דחס עלן ב'ו' ל' חתמינן בספרא דחיי ב'ו'
ל' חתמינן בספרא דרחמי ב'ו' ל' חתמינן בקפ'
דפרנומי ומעזוז ב'ו' ל' מתח שמיא לעלות ב'ו' ל'
ולא נהדר ריקן מקמך ב'ו' ל' ויעבור' שמיע
ישראל י' אהינו י' אחד: י' הוא ה'הים י' הוא ה'אה'ה'
י' מלך י' מלך י' ממלך לעולם ועדי' אהינו
שבשמים בדיתך זכור ואל' השכחינו: אש' חתמינו
בספר חיים טובים: אש' חתמינו בספר ישרים
והמימים: אש' חתמינו בספר מעזוזות ופרנסה
טובה: אש' ענינו ופחד יצחק: ע' ענינו העונה
בעת דצוק: ע' ענינו העונה בעת דחמים: ע'

בְּאֵמֶת יְרוּשָׁה לֹא וְכֹתֶר־רֶב תִּפְאֶרְתָּ בְּתוֹמָרְתָּ
 תִּמְיֹז בֹּן נִשְׁאֶרֶת וְדַמְתָּ וְעֹדְתָּ חֲקֻנָּה בְּעֶפְרַת
 הוּא אִישׁ תָּס׃ בְּשִׁמְךָ נִחְתָּם שְׁמִירָתוֹ עַל כֶּם רַחֲמִימָה׃
 זכרנוֹ רַחֲמֶנָּה אֲדָבָר לֵךְ קִיּוּמִיהָ דִּיעֲקֵב שְׁלִימָה
 בָּן׃ ה' גְּלִי גְבוּרָתְךָ עֲלֵנוּ בָּן׃ ה' חַתְּמִינוּ בְּסִפְרָא
 דְּחַיִּי בָּן׃ ה' חַתְּמִינוּ בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי בָּן׃ ה'
 חַתְּמִינוּ בְּסִפְרָא דְּכִרְנוּמֵי וּמְזֻנוֹי בָּן׃ ה' כִּתְּבֵה
 שְׁמִיָּא לְעֻלְבָּן בָּן׃ ה' וְלֹא נִהְיֵר רִיקָן מִתְקַמֵּד בָּן׃
 ה' וְעֵבֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱהִינּוּ יְיָ אֶחָד יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃ יְיָ מַלְכֵּךְ יְיָ מַלְכֵּךְ יְיָ מְלֹאךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱהִינּוּ שְׁבַשְׁמִים גְּלִיהָ כְּבוֹד מְלֻכּוּת
 עֲלֵינוּ מִהֲרָה׃ אֵשׁ חַתְּמִינוּ בְּסִפְרָא חַיִּים טוֹבִים
 אֵשׁ חַתְּמִינוּ בְּסִפְרָא יְשָׁרִים וְרַחֲמִימִים׃ אֵשׁ חַתְּמִינוּ
 בְּסִפְרָא מְזֻנוֹת וּפְרֻנָּה טוֹבָה׃ אֵשׁ עֲנֵנוּ אֲבִיר
 יַעֲקֹב׃ ע' עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן ע' עֲנֵנוּ
 הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים׃ ע' יְיָ חֲנֵנוּ וְהִקְיֵמנוּ וְחַיֵּנוּ יְיָ בְּרַחֲמֵי
 יְיָ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמִיָּה וְעֵינֵי׃ יְיָ עֲשֵׂה לָמַעַן נִעֲנֶה
 בְּמוֹסָם מִמְּרוֹמֵיהָ׃ וְעֵינֵי יְיָ עֲשֵׂה לָמַךְ הָרוֹמִים
 וְשָׂרוּפִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיָּה׃ וְעֵינֵי דְעֵנִי לִיעֲקֹב
 בְּבֵית יְיָ עֲנֵנוּ דְעֵנִי לְצִדִּיקִי וְחַמְדִּי וְה' דִּי בְּכָדְךָ וְדִי
 עֲנֵנוּ

המזון רחמי
והזן

פירוש

שני רעב ושבע
הם שליוקרה

ואחכ אומ' הושענות שליוס ל' עד ונקיבים

שמונה: הוישענא אפא זכור

הם המשתתה אפים ארץ שבעה

על שם יפול צדיק וקם שבעה צדקתו בשני שבע

שבעה ורעב שבעה הושי בהן פעמי ארבע

הקפה רביעית משה

זכות משה' אלהי' חתום במידת הנצח' בזכותו

וענותו' אזיכנו תדעך' ובהר המור'

שיר מזמור' נשיר ולמנצח' יא נצח

לנצח' רחם עם רוממיה' זכרנו'

הזרה המימיה' וגעמיה' ירא עג'ו

בהר סיני' עם אל איוס' ארבעים יום'

עמד שם עם יי' לקבל הזרה' זפה

וברה' משמי מעונ' יא אמת' הזרה

אמת' הנחיל לעם נאמני' צדקתו'

והזרה' זכור נא משמיה' זכרנו' רחמנא

אזכר לך קיימיה' ומשה נביאה בן' יי' דינך

אפיק לנהזרה בן' יי' חתמינך במקרא דחיי בן' יי'

פירוש

א' הנאה ליאכחה
מק כי נשני להיסד
ויעק הותו ארלס
במדת הענוה זכה
למודת הנצח אהיה
נועם כל הקמים
עליו כאשר נצח
לפרעה ולמיראון
ועוד

חַתְּמֵינוּ בְּמִקְרָא וּבְרַחֲמֵי בָּנָי ר' חַתְּמֵינוּ בְּמִקְרָא
 וּבְרַחֲמֵי וּמִצְוֵי בָּנָי ר' כִּתְּחַ שְׂמִיָּא לְעֻלְבָּן
 בָּנָי ר' יוֹכָא נְהִדֵר רִיקָן מִתְּמָךְ בָּנָי ר' וִיעֵבֵר
 שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ
 הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ מַלְכֵנוּ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד
 אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׁמֵנוּ וְרַשְׁנוּךְ הַמִּצָּא לָנוּ אֵשׁ חַתְּמֵינוּ
 בְּמִקְרָא חַיִּים נוֹכְחִים אֵשׁ חַתְּמֵנוּ בְּמִקְרָא שְׂרִיס
 וְחַתְּמֵנוּ אֵשׁ חַתְּמֵנוּ בְּמִקְרָא וְרַחֲמֵינוּ
 נוֹכְחֵנוּ אֵשׁ עֲנִינוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רִצּוֹן ע'
 עֲנִינוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים ע' יְיָ חַתְּמֵנוּ וְהָקִי-מֵנוּ
 וּבְחַזְנוּ וּבְחַזְנוּ יְיָ חֲסִידֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ וּבְחַתְּמֵנוּ
 וּבְחַזְנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיָּךְ וְעֵינֶיךָ וְעֵינֶיךָ
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן מַשׁוּי מַחְמִימֶיךָ וְעֵינֶיךָ יְיָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְמִים וְשָׂרִיפִים עַל קְדוּשַׁת שְׂמִיָּךְ
 וְעֵינֶיךָ דַּעֲנֵנוּ לְמַעַן וְאֲבוֹתֵינוּ עַל יְיָ סוּף עֲנִינוּ
 דַּעֲנֵנוּ לְעֻלְבָּן וְחִסְדֵי וְחַתְּמֵינוּ דִּיבְכַל דֵּר וְדָר ע'
 הוֹשַׁעְנָא וְאִמְרוּ הוֹשַׁעְנוּבָה שְׁלוֹם ה' עוֹד מִמַּעַל וּמִתַּח
 הוֹשַׁעְנָא אֲנָהּ הַכּוֹדֵם עַל יְיָ שְׂבִיעִי לְרוּעִים
 לְרוּעִים שְׂבִיעִי הַמּוֹלִיכֵנוּ בְּמִדְבָּרוֹת
 שְׂבִיעִי הַמּוֹכִינֵנוּ בְּעֵינֵינוּ שְׂבִיעִי

במדבר ו'
 מדבר פא
 מדבר אור

הושע בהקפת פעם חמשה: תבנה

מזכר קדמית

מזכר מן מזכר

קני מזכר עין

מזכר איתם

עננים הם

מל רוחות העול

וא מלך ער

ראשית מל

החוס והענה וא

החיותם כמצע

וא מלך ים

לפניהם דרך ג

מים משכיל

הגבור העולה

העמוד

נכא ה' עונ

מל ואת דכא

ואת קח לעומ

לאת היתה

הקפה חמישית אהרן

בזכות אהרן רוח רוח עמך באמרו

הושענא נחתם בכבוד במעצמות

נאה לשמש בכהונה בגדי פאר

לפאר שמך לבא באמונה הודו

הדאה לעם נכאה רם שוכן

במעוזה ובזכותו והפלתו הושע

לעומתך זכרנו בגדי

קודש לקח לקדש לשירתם לפני

למען ולבאם בבואם אס בקדוש

בקרבתנו ועולותינו היה מעבר

על עונותינו ופלותינו זכור היום לעם

אמוני ותטעם ותרגיעם במקדש הדומיך

זכרנו רחמנא אדכר לך ה' מיה

ואהרן כהנא בן: ה' הדרך שני עלך בן:

ה' חתמני במקדש ה' בן: ה' חתמני

במקדש דרומי בן: ה' חתמני במקדש דרומי

בן: ר חתמינן בקמרא דישרי ודמימי בן: ר
 חתמינן בקמרא דפרנקס ומזוזת בן: ר פתח
 שמיא לטובתן בן: ר ולא נהדר ריקן מתמן
 בן: ר ויעבר' שמע ישראל יתברכו יי אחריו
 יי הוא האלהים יי הוא האלהים: יי מלך יי מלך יי
 ימלוך לעולם ועד: א' שבא' היעדר לנו היום
 ובכל יום ויום בתבלותינו: א' חתמינן בקמרא
 חיים טובים: א' חתמינן בקמרא ודמימי
 א' חתמינן בקמרא ומזוזת טובה: א'
 ענינו העונה בעת רצון: ענינו: ענינו העונה
 בעת רחמים: ע' יי חתמינן ודמימינו ובחזו
 יי יהמו נא רחמיך עלינו: ובחזו יי עשה
 למען שמך ועי' יי עשה למען מכרם
 באוריד ותומך: ועי' יי עשה למען הרועים
 ושרותים על קדושת שמך: ועי' דעני לאהרן
 במחנה: ענינן דעני לצדיק וחסיד ודמימי
 די בכל דר ודר: ואו'

הוא ענא: יי הוא ענה נא: ג' א' והוא הוא
 נא: ג' הוא ענא: למען אהינו: הוא: למען

בִּרְאִינוּ הוּא לֵב גּוֹאֲלֵנוּ הוּא לֵב דּוֹרְשֵׁינוּ
 הוֹשִׁיעֵנוּ אֵלֵינוּ הַמְּנַחֵלֵנוּ שָׁבֵר לִימִים
 שְׂבֵעָה וְשֶׁנֶּה הַשְׂמִטָּה לְשָׁנִים
 שְׂבֵעָה וְשֶׁנֶּה הַזֵּבֶל לְקֶץ שְׂבֵעִים שְׂבֵעָה
 הוּא בַּהֲקֵמָה פֶּעַם אֶחָד תִּבְנֶה

הקפה שישית פנחם

זְכוּת כִּינָחַם הַמִּיּוֹחָם לְמַעַד צְדִיק יְסוֹד
 עוֹלָם לְבָרִית קֵנָא וַיִּפְלֹל עִם קוֹנֵה
 הַמַּבִּיא בְּמַשְׁכָּטוֹ עַל כָּל גֵּעּוֹלָם וְהַעֲצֵר מִשְׁלַחַת
 צָר וְהוּא נִתְבַּצֵּר בְּרוֹם עוֹלָם הַגֵּס הַלֵּס בְּרִית
 שָׁלוֹם חַיִּים וְעוֹלָם לְבָהֳרֵת עוֹלָם וּבְזָכוּתוֹ לְעוֹדוֹ
 קָרַב קֶץ יְמֵינוּ זְכָרֵינוּ בְּזָכוּת מִקְנָא
 הִיָּה עוֹנֵה לְשׁוֹעֵב עִם מִקְוֵי שִׁיבָה רָצָה אֵל חַי
 בְּנִחוּמֵי חֶלֶק קָרָבֵנוּ לְחַמֵּי לֵאשִׁיבָה וְשֶׁנֶּה מְזוּרָה
 אֵי לְמַחֲרָא יוֹבִינוּ אֵל נֹה קוֹדֶשֶׁת חֲתָמִים לְגִילָה
 וְשֶׁנֶּה וְקָבָצִים לְמַגְרָשִׁיב הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֵם נָא
 שְׂבֵעָה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמֵינוּ זְכָרֵינוּ

רחמינא אדכר לך קימיה דמנחם קנאה בן: ר
 ולא תהדרע בעובדי ביש' מינך בן: ר חתמינ
 במקרא דמי בן: ר חתמינ במק' דרחמי בן:
 חתמינ במקרא דישרי ורחמי בן: ר חתמינ
 במק' דפרנקס ומזוז' בן: ר מה שמיא לעלוהן
 בן: ר ולא תהדר דיקן מקמך בן: ר ויעבר
 שמע ישראל י' אלהינו י' אחד: י' הוא האלים י' הוא
 האלים: י' מלך י' מלך י' מלך לעולם ועד:
 א' שבשם ונקרא וארה רענו: א' חתמינו במק'
 חיים כובים: א' חתמינו במק' ישראל ורחמימס:
 א' חתמינו במק' מזוזות ופרנסה טובה: א'
 עינו העונה בעת רצון: ע עינו העונה בעת
 רחמים: ע י' חינו והקימנו ובשם חנו:
 י' בחותם היוס על לב אימנו: ובחזו י' עשה
 למען שמיך ועויע: י' עשה למ' זך קינא לשמיך:
 ועויע י' עשה למ' הרומם ושרופים על קדוש שמיך:
 ועויע דעני לבבך בשמים: ענינו: דעני לבדיך
 אחידי ורחמי די בכל דר ודר: ענינו: ואמ
 דושיענא ג' אפא י' הושיעה נא: ג'
 אני והוא הושי נא: ג' הושיענא:

למענך לאיני: הוא' למ' בוראינו: הוא' למענך
 גואלינו: הוא' למענך דוראינו: הוישיענו
 אפא החק זמן חירותנו ימים אבעה:
 ובכרינו לימים אבועים אבעה: לולב וערבב
 יחג סופה ונסוף הימים אבעה: הו' בהק' פעמ' ז'

הקפה שביעידה דוד

זכור סגן אשר נגן עלי עשור וגם נבל
 בשיריהו ומיריהו יהודה לך בכל
 תבל לך נמשח ונגדך שח נאזא לך עול וגם
 קבל קדיה נבאה מקוראה לך נחלה וגם חבר
 להושיע להרגיעה הגלה ממדומיה זכרנו
 בזכור דוד איש ידוד נחמס בכתר מלכותך
 תחוס וגם תחוס עמך ונחלתך בזכורו הרה
 לעס נבאה בנח ביתך ונחלתך וזכור אבות מערבוב
 זכור נא לעדיתך ונחלים ונאחם בזכור אבעה
 תמימיה זכרנו זכור לנו לאיני זכור דוד
 בנו ישע ומגזעו תצו חמר לקבץ את ממוצאי
 וזכורו אסוף נדחיו ואת בני ואת נשי ונגילה

ומאזן ושרב וכל חרבות קטוב תשלח רוחך ויהיו
 אמן קטוב אדם ובהמה אשר החשו מטוב הפתח
 ויבועו קטוב אוצרך תלמי עיה אשר
 אתרה ערומה מתנבב דשא חציר וקמה
 מריח נצניה ותלבישה רקמה והחיש מע אדמה
 אוצרך אב החמק נאשא חובר לב עקוש קרה
 גש הורף מעיד יקוש השלימה נא דברך ואס אין
 נו מתקושש וקוש ונתתי מעור ארצכם בעת וורה
 מלקוש אוצרך כרוג לשונ כוננת אלי
 בחר באירים ששמה בפי טוב ממסחר ונגדך
 ננת עעדי מעמסחר ולי גרזן תהיה בקראי לא
 חר ויצרי הלכנת כמו צמר חר ולכן לא שרה
 בי כי סחר חר היה סתרי עתה באהמול וסמחר
 גע ארה אלי א האחר ישוב עון ידיך
 אוצרות שמים ושבוע אדמה לא שבעה
 ס כדות תשלח לשחויים פעמייס יחיינו מיומני
 יתח אוצרות שמים ישב רוחו ישרו
 מים בגשמי רצון תברך עדה
 יי גון כצפור לבודה בעדקת אב המון הכן

כיון כי כוננת
 קדור סגור ויהי
 ולא מים ארץ
 שיהא טל
 ואין קדור ארץ
 גרמק ארץ כדור
 מלשון יסוד
 וסוד ארץ כדור
 ורמזים למדו לך
 ופי ארץ כל טעם
 דיבור למען
 עין ב

קעודה ואמר יתח נא מעט מים: אל ח'
 גשם נדבור משמי עליה: הוריד בציה רב -
 עליה: בצדקת נעקד בחר המלודיה: ושב אחי
 בארות המים: א ח' דלה ממנהמה
 עמך והצל ורוח קדשך עליו האצל בצדקת
 איש הם מקלות פצל ברהמים בשקרות המים
 א ח' האר פנים על דל בשועו נלכד
 ועל כן אחר ישעו בצדקת עינו גם ממרעה
 וישב על באר המים: א ח' חשרת
 מים על יבשה תזיל ותוציא אבק הראשה
 בצדקת לך צלוחית חדשה ועל ידו נדבאו
 המים: א ח' טרפי צמח אדמה
 המציא הפק רצונ חזקי ואמצי בגשמי נדבאו
 למען מוציא מחלמים למענינו מים: א ח'
 אלהי אבותינו בגשמי
 אלהי ארץ אדמה
 בגשמי ברכה תברך אדמה: בגשמי גילה תגור
 אדמה: בגשמי ריעה תדש אדמה: בגשמי חור

אלהי הין

תהדר אדמה: בגשמי ועד טוב תועד אדמה
 בגשמי זמרה תזמר אדמה: בגשמי חיים תחיה
 אדמה: בגשמי טובה תטיב אדמה: בגשמי שאנה
 תזשע אדמה: בגשמי כלכלה תכלכל אדמה
 כמדן שאתה הוא י' אהינו רב להזשע מוריד
 הגשם לבדכיה: אנה הורידהו לאורה
 לבדכיה: לגלה לדיעה להוד לוועד טוב לזמרה
 לחיים טובים לטובה לישועה לכלכלה

תקון הטל ליום ראשון של פסח

שזופת שמש לחוצה פתקים מדוידה
 תגובב בטללי רקיסים הא קעונה
 עת רצון עמומים מיק הוא לכל החוקים מג
 אלח רוחך הנחב להחיות גויינו לקדמונה השב
 חלה צביינו ממך טוב לכל: מצא פדיינו: הלא
 תה השוב תחיינו: הלא מבטח כל
 יצור ומעוזם ועלם המכיר
 זזון לכלם אנהינו העטר בעב מלקוש ותשלים

והשמים יתנו טלם: והשמים ראה קמה
 למלאכת ברקים ברבה לחם לאוכל ומר פא
 וארוכה היות הארץ נקופה ככוכבים בהלם
 והשמים ירעפו נאות מדבר וגם
 תחגורנה גבעות גיל ובפטור ציצים תחגורנה
 פהגיל ירונו יחדיו רוב חקדיך במלם
 והשמים למלאכת סות סמדר
 ערומי ארקה ומשביע בטובו נפא אוקה
 ויעבה ורקה במעדרנו ממלאם: והשמים
 יאבעו עצי יי בשפלה ובהר ומלאו הגרנות
 והקבים הרוש ויזרר תרננה פרזות עומדות על
 הלם: והשמים

וזאמ לאונ כוננת כתוב בדפ פט עא לי א תאחר :

לך
 לשלום גשם ובוא בשלום טל כי יונ
 להזשיע ומוריד הטל: כי רב
 אשר אירתי ואשים דברתי ואגביה
 אסתי לעזר יאועתי וביום אמרתי תגל כטר
 כי רב כי יש כבודך הלא אובח ברוך

עס יא וְתַעֲמִיד מִיכָּא וְתִהְיֶה לֹא לְגֹאֵל הַיּוֹם
לְשָׂרָא אִתְּהּ בְּטוֹל כִּי רַב

בְּטוֹלֵי אוֹרְהָ
תְּאִיר אֲדָמָה

אֲרֵהִינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּטוֹלֵי בְּרַכָּה תְּבָרֵךְ
אֲדָמָה בְּטוֹלֵי גִילָה תְּגִיל אֲדָמָה

בְּטוֹלֵי	דִּיעָה	רַב־שֵׁם	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	הוֹד	תְּהִדָּר	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	וַעֲד טוֹב	תְּוַעֲד	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	זְמִירָה	תְּזַמֵּר	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	חַיִּים	תְּחַיֶּה	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	טוֹבָה	תְּטִיב	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	יִשׁוּעָה	תְּוַשִּׁיעַ	אֲדָמָה
בְּטוֹלֵי	כָּל־כֶּלֶה	תְּכַלֵּל	אֲדָמָה

כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה הוּא יֵלְאֵהֵנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ וּמַחֲרִיד הַטּוֹל

לְבָרְכָהּ אַחַשׁ הוֹדִידָהּ לְאוֹרְהָ

לְבָרְכָהּ לְגִילָה לְדִיעָה

לְהוֹד לְוַעֲד טוֹב

לְזְמִירָה

לְחַיִּים

טוֹבִים לְטוֹבָה לְיִשׁוּעָה לְכָל־כֶּלֶה

וּתְגַלֵּת מִנְחָה כְּשֶׁאֵר יֵט

תקון שמחת תורה

יום תאני שמיני עשרת הן יום שמחת תורה כבעד ארבע ימים
בספר שני בדאשית יגב היה לאתאוויל:

יקול

אתה יי להינו מלך אשר נתמ לנו תורה
אמת וחי עולם נטע בתוכינו:

ברוך

בגלל אבות בנים גדל ובעבורם תורה
נתת בגלגלי דוח יי נגלה ומלך אבי

אשר

שנאמן גבור גאים אלה אדיר קדש למשה

דברי יי חי שמעה הארץ ועמודי יי

הטה שמים וירד בפרוב וירא על כנפי

רבות ויצאו דברים מהפך האש ויתחזקו על לוחות

האבן זמירות קדמו כל בני אלהים שופר-הקעו

מחלי מרום חרדה נבשו כל בני עשו כי משעו

י זרח: טפשו כלם בני שמעל כי מפאדמ יי

ימעי יי טפחיים בלוחות

טפחיים בלוחות: כי

הלוחות ששה טפחים וטפחיים

בימי יי לידו לך משה

משה

אדך

סגורש

שמו

שְׁמֵחַ בְּגִד וּלְבָדָהּ כִּי אֵין כְּמוֹךָ בְּכֹן הַנְּבִיאִים מִי
 עָלָה לְהוֹדֹךָ הַעֲנֵךְ וּמִי רָאָה תְמוֹנֶת אֱלֹהִים מִשֶּׁה
 עָלָה לְהוֹדֹךָ הַעֲנֵךְ וְהוּא רָאָה תְמוֹנֶת אֱלֹהִים נִשְׂאִי
 נִשְׂאִיִּים הִיָּה מִשֶּׁה רִבִּינוּ אֵב לַחֲכָמִים וְלֹא לַנְּבִיאִים
 קִגְר הַיָּם בְּהַפְלִתוֹ וְעַל יַד שְׁלוֹחוֹ חֲרוֹם אֶפֶס הַשִּׁיב
 עָלֶיךָ יְיָ וְאָמַר לְעַמּוֹ אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים פְּתָחוּ כָלֶם וְאָמְרוּ כֹל
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע עֲשֵׂה מִשֶּׁה עֲשֵׂה
 גִזְלוֹהָ בָּעֵת שֶׁאָמַר לֹא הִמָּקֹדֶם עָלֶיךָ מִדֶּבֶר
 קָדַע בְּנִדְיוֹ וְהָרִים קוֹלוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן נֹחַ שָׁמַר טָא צִמֵּי
 רָאָה מִשֶּׁה מִרְאֵשׁ הַפְּקָה הַהִלֹּת שְׁבָטִים עוֹמְדִים
 לִפְנֵי שֵׁם מִת מִשֶּׁה עֲבָד יְיָ מִזֶּה מִבֵּית פְּעוֹר
 אֲקִפּוֹ אֱלֹהִים תִּגְלֵת מִשֶּׁה קִרְעָה הַדִּקִּיעַ וְנִמְצָא
 לְעַמּוֹ בָּעֵת צִדְקָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ קָם אַחֲרֵי מִשֶּׁה וְהוֹדִיעַ
 וּמִצּוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֶת יִשְׂרָאֵל לִימֵד וְגִזְרֵי
 נִעִים בְּנִחְלָתָם נָתַן בָּאֵי נֹחֵם הַתּוֹרָה וּבֹאֵר בְּנִבְיָאִים
 שְׁמֵחַ זֶה
 בְּשִׁמְחַת תּוֹרַת מִשֶּׁה כִּי נִתְּנָה
 אֱלֹהִים לְמִשֶּׁה עַל הַר סִינַי יְיָ
 וְדַבֵּר עִם מִשֶּׁה שְׁמֵחַ בְּשִׁמְחַת תּוֹרַת אֲדִיד כִּי

נִתְּנָה בְּדוֹךְ לְמִשָּׁה: עַל הָרִ"י שְׁמִיחוּ בְּשִׂמְחַת
 תּוֹרַת גְּבוּרָה כִּי נִתְּנָה דָּגוּל לְמִשָּׁה: עַל הָרִ"י
 שְׁמִיחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרַת הַדָּוָר כִּי נִתְּנָה וְעַד לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת זַכִּי כִּי נִתְּנָה חֲנוּךְ לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת טָהוֹר כִּי נִתְּנָה יְחִיד לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת בְּבִיר כִּי נִתְּנָה לוֹבֵשׁ לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת מֶלֶךְ כִּי נִתְּנָה נֹרָא לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת קוֹמֵד כִּי נִתְּנָה עוֹזֵר לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת מוֹדֵה כִּי נִתְּנָה עֲדִיק לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת קְדוֹשׁ כִּי נִתְּנָה רַחוּם לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת שֹׁדֵי כִּי נִתְּנָה תִּקְוָה לְמִשָּׁה
 עַל הָרִ"י שֶׁבֶת הוֹמֵךְ כִּי נִתְּנָה תְּמִיּוֹם לְמִשָּׁה
 מִשָּׁה רְחִימָא קַפְדָּא וְזַמְלָכָא רְחִימָא
 וְזַמְלָא וְקַבִּיל חֲכָמָה תּוֹרַת אִוְרָה הַמְּיֻחָה
 אֲנָה בְּשִׁעִיר שֶׁתִּלֵּה בְּפֶאֱדָן שְׁכִלִיל
 בְּקִינִי גִנְנָא קִטְר לִיהָ עַל יְדֵי מִשָּׁה רְחִימָא
 אֶהְיֶה לִי אֲדוֹן בְּחִכְמָה עַל הָרִ"י קִינִי
 וְאַחִית לִוְחִי קִינְיָא עִימָר: אֲנָה

בְּרָקִים וְקוֹלוֹת הָרָעִים כְּאִלֵּם רָקְדוּ בְּלָעִים—
 בְּנִתְּנָם דָּת שְׁעִשׂוּעִים עִימָרִי אָנָּה גְּיָה
 עֲמִיקָתָא וּפְרָק לְעֵמִיָּה מַעֲבֹדוּתָא בְּנִקִּיר—
 וּבְפִרְיָתָא עִימָרִי אָנָּה דְּגוֹל בְּגִלָּה מַקִּינָה
 וּבְדָבָן הָאִיר עֵינִי וְהַשְׁפִּיל קֶרֶן מַעַע עִימָרִי
 אָנָּה הָרָעִישׁ אֶת עוֹלָמֹו וְעַל אוֹיֵב שְׂפָדָּ זַעֲמוֹ
 וּבְדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ עִימָרִי אָנָּה נִתְּנָם וּפְרִי
 לִי וְדָגָא מְגַלִּי לִי גִנְגָא בְּרִישָׁא קֶטֶר לִי עִימָרִי
 אָנָּה זָעוּ כָּל מַלְכֵיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָא כֹּד—
 אַחֲסִין תְּרִין לִחְתָּא עִימָרִי אָנָּה חֲסִידִים
 מַצְחֹו דְּנָה לִמֵּנִי שׁוֹבֵם מַעֲוֹנָה דְּאֶתְגַּלִּי לִבּוֹן
 בְּעֶנְגָּא עִימָרִי אָנָּה טוֹבִיָּה לְעֵמִיָּה מִדִּירָא
 זָכָא וְקִבִּיל תַּזְרָה בְּשׁוּפְרָא וּבִיקָרָא עִימָרִי
 אָנָּה יֵם קוֹף רָאוּ יִשְׁיָשִׁים וּבְרָחוּ עֲבָדִי
 חֲמוּשִׁים כְּתוּת כְּתוּת קְדוּשִׁים עִימָרִי אָנָּה
 כְּבִישׁ כָּל מַלְכוּתָא וְאַחֲרִיב כָּל מַדִּינָתָא
 בְּחֶרֶב וּבְקִשְׁתָּא עִימָרִי אָנָּה
 נְגִלָּה וּבְאֹיֵבִים עָשָׂה כְּלָה וְנִתְּנָם אֲרִצִּים

עימר: אנא" משמי מעונה אהגלי" ורזא
 למשה גלי" וחולק טוב יהב לי עימר: אנא"
 נבין לבה חקים" טובים מדבש מתמים" גא"
 על כלים ויונקים עימר: אנא" קעדינון בתקניה
 וטליל עליהן זיו אנפיה" ושלח מלאכיה ושרפיה"
 עימר: אנא" ענדס בכבוד והדר" וזיו
 ונבין חדר" ונבין חדרה בעוז והדר עימר"
 פאר כבוד פארס" ובעטרת הדר
 וענת הרביד צוארס עימר: אנא"
 ומשך איהם טוב כבוד" ואת
 עימר: אנא" קראס כלס
 והשיב ענקים שרשים" עצבי הגוים שמים
 עימר: אנא" רבוב והחפא ויקרא
 כל בני טהרה" ואנהר להם בנהורא
 אנא" שתלנום בפרדס גנהא
 בימם ובאורתא בעמודא דעננא -
 עימר: אנא" תמכס בטובו
 ולהם גלה קזו והדר אנובים בקזז" עימר:
 משה רחמא ספרא

שְׁמַחַת הַתּוֹרָה

בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה כִּי הִיא אֹרֶה כִּי
מִצִּיּוֹן יֵצֵא הַתּוֹרָה כִּי מִצִּיּוֹן
שָׁמַח אֱהוּבִים שָׁמַח בְּרוּכִים

בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה כִּי הִיא אֹרֶה כִּי מִצִּיּוֹן
שָׁמַח גְּבוּרִים שָׁמַח דְּגוּלִים בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה כִּי
הִיא אֹרֶה כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח קְדוּשִׁים
שָׁמַח וְעוֹדִים בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה כִּי הִיא אֹרֶה
כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח זָכִים שָׁמַח -

חֲסִידִים בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה כִּי מִצִּיּוֹן

שָׁמַח טְהוֹרִים שָׁמַח יְחִידִים בֵּית כְּהָא :

כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח כְּלָלִים שָׁמַח לְמַדִּים

בֵּית כְּהָא : כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח מְנוּקִים

שָׁמַח נְגִידִים בֵּית כְּהָא : כִּי מִצִּיּוֹן

שָׁמַח קְטָנִים שָׁמַח עֲזוּרִים בֵּית כְּהָא :

כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח קְדוּשִׁים שָׁמַח צְדִיקִים

בֵּית כְּהָא : כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח קְדוּשִׁים

שָׁמַח רְחוּמִים בֵּית כְּהָא :

כִּי מִצִּיּוֹן שָׁמַח אֱלֹהִים שָׁמַח תִּתִּיבִים

בשמות תורה כהא : כי מצוה אמרו
 תמוכים שמחו תמימים בך כהא :
 חדרן חדרן רבנן בשמות תורה תמימה
 חדרן חדרן רבנן : אתי משיחא פדן
 לעמיה : חדרן בני ביתא ושכליל היכלא
 חדרן : גבורתיה מועזעא כול עלמא
 חדרן דינע דקאט דאין לעמיה : חדרן
 הוא שלית מהימן אדרה מרה : חדרן
 ואימניה ודחלניה תדרמי על מלכוותא : חדרן
 זיוה מבהיק כניהור שמשא : חדרן חסידין
 ומלכין מקפין ליה : חדרן טורין ודמע חדרן
 לקבליה : חדרן מיין דמא מסעודא ליה
 חדרן כלילין הלחא קטר לעמיה : חדרן
 לעמיה ופנש מארבע דחי עלמא : חדרן
 מלאכיה ושלח ויפרוק לעמיה : חדרן ניהור
 תריה ושלח קדס עמיה : חדרן סעיד להון
 פהוריה וביקריה : חדרן עלמא מועזעא
 מאימניה : חדרן פרישן דברבן עבד לעמיה
 חדרן עלוהון שמע מפורסי תריה : חדרן

קריבונם לכתובי אורייתיה: חחר רגלים
 איננו למילי נבואתיה: חחר שלמהו אקני
 ביהוקמא ובקרא: חחר תבר נר סנאה ובעיר
 ובבא: חחר:

הללו יה הללו יה הללו יה והללו יה
 אשמחה בדודי אמרה אימיה
 על זאת: הל והל בחר
 כי מכל אומות על זאת: הל והל גאל
 מפרך לוחצים על זאת: הל והל דבר עמי
 פנים בפנים על זאת: הל והל הוד והדר
 העטני על זאת: הל והל ויעד אותי מכל
 אומות על זאת: הל והל זכר לי חסד נעמי
 על זאת: הל והל חן וחסד הלבישני על זאת
 הל והל טיהר אותי מכל טומאות על זאת
 הל והל ימניו קדש עלי על זאת: הל והל
 כליל הוד כיללני על זאת: הל והל
 לובי חן הענקני על זאת: הל והל
 מניף הוד המנבני על זאת: הל והל

שמחה תורה

ה' וה' נצח נצחים על ע' זאת:
ה' וה' שמחה גדולה שמחה על זאת:
ה' וה' עליון על כל האומות נהג על זאת:
ה' וה' פאר צדקה פאר על זאת:
ה' וה' צפירה תפארה עגור על זאת:
ה' וה' קדושת עולם קדש על זאת:
ה' וה' רעיה בחורב קרא על זאת:
ה' וה' ארמית מכל מום נהג על זאת:
ה' וה' תורה תמימה הנחיל על זאת:

טוב סימן טוב סימן טוב יהיה לכל:
אני מלבבך כל: סימן טוב יל:
טוב סימן דודי לי: סטיל באה ליג אהתי
כל: סטיל בסנך ערמות חטים" סטיל
לך נעול אחותי כל: סטיל גל נעול מעין
תוס: סטיל דודי לי ואני לו: סטיל
דודי עחואדוס: סטיל הנך יפה רעיה:
סטיל הביאני ל בית היי: סטיל ודגלו
על אהבה: סטיל וחקך כייק הטוב: סטיל
אני קומהך דמיה להמר: סטיל זה אני

ואנויה

ואנויהו: קטיל: חכו ממעשים וכלו מחמדים
 קטיל: חומה אני ואני במעלות: קטיל
 טוב י: ומטיב לכל: קטיל טעמו וראו כי
 טוב י: קטיל יפה את רעיתי כהדעה: קטיל
 ישקני מגשיקור פיהו: קטיל כשאשנה בין
 החוחים: קטיל כלל יפה רעיתי ומוס איך בד:
 קטיל לבבתי אחות בלה: קטיל לחינו
 בערונה הבוש: קטיל מה יפו מעמין:
 בפעלים: קטיל מי זאת הנשקפה כמו שחר:
 קטיל נופת תמונה שבתהבך בלה: קטיל
 נאו לחינוך בזורים: קטיל שמשל תחת
 לראשי: קטיל סמכני באשור: קטיל
 עורי צפון ובואי הימין: קטיל ענה דוד:
 ואמר לי: קטיל פתחתי אני לדודי: קטיל
 קרין מהזק לחכי: קטיל צאינה וראינה
 בנות ציון במלך שלמה: קטיל צדקה
 המור דודי לי: קטיל קול עופיך נשאן
 קטיל קול דודי הנה זה בא: קטיל

רָבִנוּ כְּצִחוֹ יִתְּצֵנוּ וְיִשְׁלַחֵנוּ
 בְּהֵם כִּי קוֹדְשׁוֹתֵינוּ תִּלְתְּלִים: סְטִיל שִׁיר
 הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֵמָה: סְטִיל שִׁירָךְ אֵלֶיךָ
 הַקָּהָר: סְטִיל תִּזְרֵי זָהָב גְּעֵשֶׁה לָךְ: סְטִיל
 תִּחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲכֹאֵא זָהָב: סְטִיל

כִּי בַשְׁמֵחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְּלֹגוּ הַהֲדָרִים
 וְהַגְּבֻעוֹת יִמְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רָנָה וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה
 יִמְדָּאֵיבֶק: כִּי בִישָׁם אֲדִיר תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם
 קָדוֹךְ תִּבְּלֹגוּ: כִּי בַשְׁמֵחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְּלֹגוּ

כִּי בִישָׁם גְּבוּר תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם דְּגוּל תִּבְּלֹגוּ: כִּי בַשְׁמֵחָה
 תֵּצֵאוּ קָדוֹךְ תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם אֲדִיר תִּבְּלֹגוּ: כִּי בַשְׁמֵחָה
 תֵּצֵאוּ זָכִי תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם חֲנֹךְ תִּבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 כִּי בִישָׁם טָהוֹר תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם יָחִיד תִּבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם כְּבִיד תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם לֹאֲבֵא תִבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם מְלֹךְ תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם נֹרָא תִבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם קוֹמֵץ תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם עֹאֶזֶר תִּבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם מוֹדֵה תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם צְדִיק תִּבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם קָדוֹשׁ תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם רַחוּם תִּבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת
 בִּישָׁם שֹׁדֵי תֵּצֵאוּ וּבִישָׁם תִּקְיָה תִבְּלֹגוּ: כְּבָרֹת

כִּי בָּאָה הַיּוֹמָהּ הַיָּצֵאתָ וּבָאָה תַּמִּיּוֹת הַיּוֹמָהּ כְּבָרְתָּהּ
 הַיָּרִים וְהַקְּבָעוֹת וַיִּפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם דָּגָה וְכָל עֵצִי
 הַיָּדָה יִמְחֶאוּ בָּכֶּה אֵין יִרְנָנוּ כָּל עֵצִי יַעֲרֶה בּוֹאֵה
 נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִכְרַכָּה לִפְנֵי יְיָ עוֹשֵׂהֵנוּ נִבְרָאֵה
 לְמַשְׁכְּנוֹתֵינוּ נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדּוֹם בְּגִלְיוֹ רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוֹה לְהַדּוֹם בְּגִלְיוֹ קִדּוֹשׁ הוּא "

בָּאֵהִים הַלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ

לְעוֹלָם נִוְדָה סְלִה

בָּאֵהִים אֱהַלֵּל

דָּבָר

בֵּית

אֱהַלֵּל דָּבָר בָּאֵהִים

בְּטוֹחֵהִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה אָדָם

לִי וְשֵׁא שְׁעָרִים רָאִשִׁיכֶם וְהַנֶּשֶׂא מִתְּחֵי עוֹלָם

וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִיָּה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזָרָה

וְגִבּוֹר יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה שֵׁא שְׁעָרִים רָאִשִׁיכֶם

וְשֵׁא מִתְּחֵי עוֹלָם וְיָבֹא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

מִי הוּא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזָרָה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלִה

ארבע תעניות הלא הם

עשירי בטבת י"ז בתמוז
ותשעה באב וצום גדליה

בשבת קודם לצום מכריז ש"צ יום התענית חוץ מט"ו
וצום כפור וצום פורים: וקיימניך א"כ: ואומר
אחינו בית ישראל שמעו צום כלנו יהיה יום כלנו
יהפוך אותו הק"ה לשאוק ולשמחה כדכתיב י

כה אמר יי' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיו לבית יהודה לשאוק ולשמחה
ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו: ואמרו אמן

תפלת שחרית לעשרה בטבת

אומרים בדרכות והמניחות כמו בחול עד גא' ישראל וחזר
א"ע התפלה ואח"כ אומר

וארץ

אכל רגמי וגדל אבדי משומעם אשכ
יוס שמך הארץ על צבי הר קדש ציון
עירי לכן אקונן ואהאבל בחור
העשירי לכן בחור העשירי ארזיה עליה
בחמה בעשור לחודש בנה על חומה גש הוא
וכל עמו לעשות בעמי נקמה ויערכו אתם מלחמה
מלחמה שית משגבי ומאשיעי במכניעי כוס מלא
משק השקס יי רועי מרגע וקדן יאשיי מרגע
בחורש העשירי ולקט בחרב בעשור לחודש הכין
עלי אורב ועל זאת אקונן וגלי ערב אוי לנזכי
קנה היוס כי גטו צללי ערב ערב יהפך לבוקר
ובאגדים א יעלו על חוק על עמך ולכאבם תעלה
תעל ממית ומתיה מוריד אאול ויעל ממית
בחורש העשירי זאב ערבות על עמי נזהם בעשור
לחודש טרופ טורף כל היצא מהם נמיר אוקר

על

זכור לי קדוש
אבות צדיק
לך כפ ואשכ
מגיד

על שייח' ארכנו באש ברבות תלאות
רומה י' בעונת' ידים להשאור' בוש יבוש' -
בעשורת' עמנו לפונה אות' קדוש ישרא' יי'
זכאות' " קדוש"

בחדש

העשירי החזיקו מעג וצנה
בעשור לחודש באיש ערוך -
למלחמה על קרדיה נאמנה . לשאת חגרי שק עדי
עדינה . גזי נזרד והשליכי . ושא' על שפיים קנה
קנה דובר עמיד ביום זה לעומתה . ועפעפינו
יגלו מים על חרבן נזרד . יום גמס העיר לעדים
חללים בביהיה . דרכיה י' הודיענו ולמדנו אורחיה

בחדש

העשירי מוצ' שקכו על עירי
קוללה . בעשור לחודש נזר'
הואל' ותבארת נפלה . מבבוי העושים מכרה
טחלה . מעי מעי אחילה . אחילה יום זה לנערך
בסוד קדושים רבה . ואחלה פנו לעבד על פאע
וחוכה . א' תמן לרשעים ומחה חטאת כתובה
השיבנו י' איה ונשובה

על ידי רחמים רבים סלח לנו אבינו . כי ברוב

אֲלֵהֶנּוּ שְׁמִינוּ מִחוּל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֶרְכָּךְ אֲפִים אֶתְּךָ וְדָרְךָ תִּשְׁאֹל לָנוּ הָרִיב
גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ חֲסִידֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזִכְרֵךְ יִדְיֶיךָ
תִּפְּחֵן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אֶתְּךָ הוּא בַּעַל הַרְחָמִים
בְּתַחֲנוּן וּבְהִפְלֵה נִקְדָּם כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲבָדֶיךָ מִקְדָּם
וּמִחֲלוֹךְ אֶתְּךָ תִּשְׁאֹב כִּמּוֹ בְּהוֹדַעְתָּ בְּרַבּ וּבִצֵּל
כְּנִפֶיךָ נִחַסָה וְנִתְלַוְנָךְ כִּיֹּס וְיִרְדֵּי בַּעֲלֶיךָ תַעֲבֹד
עַל פֶּשַׁע וְהַמְחֹל אֲשֶׁם כִּיֹּס וְיִתְצֵב עִמָּךְ אֵם
תִּתְּנֵנִי שֹׁנֵעַ וְהִתְקַשִּׁיב בְּרִצּוֹן מֵאֲמֶרֶךְ כִּיֹּס וְיִקְרָא בְּאֵם
יְיָ וְאֵם נֶאֱמָרֶה וְיַעֲבֹד :

בעוד שאליו צבור אומ' ויעבור נוהגים לומר א רחום אמת א חנון אמת
א ארך אפים אמת מלא רחמים אמת בנו נקרא אמת בעצמו
אמת בקראי עניי אלהי ישעי בצד הרחבה לי חניני ושמע רגלי ואני
רגלי לך י עת רצון אלהים ברב חסדיך עניי באמת ישעיד עניי
בער ובעונה הנאת

פתיחה

בבוא יום פקודת גא המעשה בחרות
אפ י ברשפי אזה גלה ביד בן בוגי
החונה ברחוב לך את אש היום את עצם היום הזה

וְכִי תִשְׁמַע בְּכֹחַ הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה אֶלֶּיךָ
 בָּאָה וְרוּחַ זְלַתְכֶם וְשִׁמְתֶּה לְמַשָּׁל וְלִשְׁעִנְיָה
 וּלְתַרְכּוּת שְׁנוֹת הַסִּיר שְׁנוֹת זְלַתְכֶם אֲחִיזָה עִוֵּן
 וְהִיבְלִיךְ אֶסּוּף נִתְחִיה אֵלֶּה יִרְיִבִּיה אֶעְנֶק שְׁבו
 וּמַלְקָנִים כְּהִנֵּה וּמַרְקָמִיה אֲשֶׁר דִּתְחִה דִּקּוֹחַ שְׁבו
 עוֹלָם מֵאֵין כִּתְחִי קוֹחַ מִבְּחַר הַעֲאֵן לְקוֹחַ מִשְׁלֵן
 בְּךָ לַעֲגוֹ מוֹשְׁלֵת עַמִּים נִקְרָאת אֵז נִוְדַעַת
 מֵאֲוֶסֶת עוֹלָמִים שְׁוֹטֵנִים יַעֲנוּ בְּךָ וְעֵלֶיךָ נוֹאֲמִים
 הִוֵּי עִיר הַדְּמִים עֲבֹדָה עֲבֹדָה קָרָה הִימִירָה
 בְּדִיתָהּ פֶּשַׁע רָשָׁע טֹבַעַה בְּבוֹר תְּחִתֶּיהָ
 צַעֲקָה וְלֹא שָׁמַע אֵל בִּכְיָה כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ הִיָּה
 קוֹל נְשׁוּקִיהָ שָׁמַע מִיָּד עוֹשֶׁקִים רָגִשְׁתִּים וְעוֹחֲתִים
 לֹא הָשִׁיב רִיקִם שָׁבַע יְכֹל צְדִיק רִיקִם תַּעֲלִינוּ
 בְּרָשָׁעֵינוּ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא וְאִם גָּבְרוּ פֶשַׁעֵינוּ
 חֲמֻלָּתְךָ גָּבְרָה רִחֻמְךָ וּכְמַעַט קָטַן כְּלִיתִים
 בְּעֲבֹדָה צָרָה וְגִלּוֹן אֲמָצָא וּבָאֵס יֵן אֲקָרָא
 יִהְיֶמוּ דְחֻמֵּיךְ עַל מַעֲוֹטֵי עַמִּים וְשִׁמְתִּים בְּחֻמֵּיךְ
 לַעֲלִי כָּל לְאֻמִּים פֶּלֶאךָ הִדְאִם שׁוֹכֵן מִלּוּמִים
 אֵל מִלְכָּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דְחֻמִּים אֵל מִלְכָּךְ וְיַעֲבוּרֵי

מלכה רעה
 במלכות חלילה
 ואלה לבד
 מלכות חלילה
 ואלה

שִׁעָרָה עֲלֹיזִם לְקוֹל אֲבִי וְשֹׁמֵר אֲבִיכָה
 לִבָּבוֹ מֵרֶ' בְּיוֹם נִתְּנָה לָבֶן בּוֹי
 חֲחוּזָה כְּתוּב לָךְ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 כְּתוּב "זֶה עֲבָאוֹת זָכוֹר הַלְלוֹת אֲשֶׁר
 עָר לִי מֵאֹד עָלִיהֶן בְּמַעַל גְּדִי הֵלֵא בַּעֲדִי נֶאֱמָרוּ
 אֲלֵשִׁיהֶן וְבוֹ שִׁיֹּר הַדְּחוּזִת חָל הַנֶּגֶפ בְּהֶן
 וְבוֹ סַמָּךְ מִנְּאִץ שִׁמְךָ עַל קְרִית מִשְׁאִיהֶן וְבוֹ
 נֶאֱמָר רֹאשׁ הַסֶּף הוּא עֲזָרָא הַכֹּהֵן כָּל אֵלֵה
 קְרָאוֹנִי וְרַבּוֹת כָּזָה וְכָזָה כְּתוּב "אֲרִי
 עֲלִי בְּיוֹם הַלֵּל וְחֵץ קִלְקֵל לְמוֹל עִירִי נֶקֶם
 עֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירִי לְשִׁחַת כָּל אֲשֶׁר הָעֲשִׂירִי לְאֹבֵד
 כָּל פֶּרִי אֲשָׁכּוֹל וְלִלְקוֹט עֵנֶב נִזִּירִי וְעֵנֶב־אֲשֹׁר
 אֲנִי לְאֲשֹׁר אֲשֶׁר נִצַּב עַל צִירִי אֲנִי נִגְדָּע
 וְלֹא יֵאָדָע לְמִי אֲבִכָה הַזֶּה אִוְזָה כְּתוּב
 שְׁמוֹךְ עֲמֹךְ בְּיוֹם שְׁמֹךְ אֲרִי עַל עִיר קוֹדֶשׁ
 אֵעָה שׁוֹעֵם מִיָּחָה פֶּשַׁע בַּעֲשֹׁר לְחֹדֶשׁ
 וְהַמְלוּכָה הַנְּקוּבָה כִּי־מִי קִדַּם חֹדֶשׁ וְלִתְהַלָּה
 כְּבִתְחָלָה שְׁמוֹךְ יְהִי בְּנוֹ קֹדֶשׁ וְכָל מוֹנֵה
 וְהַתְּחָלָה בַּעֲזֹן אֲמָךְ הַדָּשׁ וְיִלְכָדוּ וְיִאֲבִדוּ

כתוב

ליוטעב

אנשי

אֲמַנְתָּ אֶבְדֹּה בְּאִים בְּכֹחַ מַעֲשֵׂהי
גְבוּרִים לַעֲמֹד בְּכֹחַ דְּוָחִים

את הגזרות היו לנו לחומה ולחומה וכל מה שהיה לנו
 ביום זעם זועכים אף בלחש חמה עצרו
 בשועם טרם קראוך עניהם יודעים לעבור
 ולרצות כאב ריחמה למענם לא האבות פניהם
 ריקם מרוב עוננו אבדנום נאקפו מנו בחטאינו
 קעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות פסו
 גודרי גדר צומתו מאיבי חמה קמים בפדן
 איך ראויים לרצותך אפסו שוטטנו בארבע פנות
 הרוקה לא מצינו שבנו איך בבואה פנינו לשחרך
 א בעת צרותינו א מלך ויעבר

תמרהבן
 מרעות השא כוחנו מצרות
 שחנו עד למאד שפלנו עד עפר
 רחם כך היא מצותינו קשה עורר
 וממרים אחנו צעקנו בפינו חטאנו תבלתכל
 ועקש לבנו עליון רחמיך מעולם מליחה עמד
 היא נחם על הרעה מטה כלפי חסד לא
 תהעלם בעבותה כי בצרה גדולה אנחנו
 יודע לעיני הכל טובך וחמורך עמנו חבוס פי
 שחרש יאטיעלינו זעום בו וידוס ינעמוד

מלך

מִלֵּץ טוֹב לְעִדְתָּנוּ הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ דְרָכֶיךָ
 רְחוּם וְחַנוּן גְּלוֹת לְנַאֲמֶךָ בֵּית בְּבִקְשׁוֹ אֵן
 מִלְכֶּיךָ אֲמוּנָתְךָ הוֹדֵעַת לָנוּ אֵל מֶלֶךְ וְיַעֲבֹד
 וְכִישׁוּחֵי טָוֵאן יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר עִמּוֹ מִשָּׁה
 בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ וּבְהַשְׁרָא רַחֲמִים
 עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְכָךְ אָמַר
 בְּתַפְלָתוֹ קָלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִזְלֵי חֲסִידֶיךָ
 וּכְאִשֵּׁר נִשְׁאַת לָעָם הַזֶּה מִמֶּלֶךְ וְעַד הֵנָּה אֵפ אֶתְּ
 הַשִּׁיבוֹת לָנוּ כְּדֹרְכֵי טוֹבְךָ בְּשָׂרְתָנוּ וַיַּחֲנֵנֵנוּ וְאָמַרְתָּ
 לָנוּ קָלַחְתִּי כְּדֹבְרֶיךָ

דְּנִיאל אִישׁ חֲמוּדוֹת אָמַר לְפָנֶיךָ הֵטָה אֵלֶי
 אֲזַנְךָ וַשְׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֲמוּנֹתֵינוּ
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל עֲדֻקֹתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים הִחְנוּעֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים יְיָ שְׁמַעְתָּ יְיָ קָלַחְתָּ יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֵל תֹּאחֵר לְמַעַנְךָ אֵלֵינוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ
 וְעַל עַמְּךָ וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ אָמַרְתָּ לָהּ הִנֵּה -
 נִשְׁפָּט אֲזַכְּךָ עַל אֲמִידְךָ לֹא חָטָאתִי אָנוּ בּוֹשִׁנוּ
 בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלָמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ אִמְּךָ לְנוֹפֵה לְהָשִׁיב

ולא מצח להרים ראש : צרה יבן ואלהי
 אבותינו א תעש עמנו בלה בללוהינו
 תאחז ירך במשפט בבוא תוכה נגדיך שמינו
 מקררך א תמח גשתך לחקור מוסר רחמיה
 יקדמו רוגזיך ולות מעשים באוריך קרב
 צדק מאליך הורנו בזעקנו לך צו ישועתינו
 במגע ונשיב שבות אלהי תס פתחיו ראה כי
 שמינו זכור נמח ערות לא תשכח מני זרעו
 חותם תעודה תתיר סודך שים בלמודיך סבור
 אמר הסהר נא א יחסר המצג יה דע את אשר
 ידעוך מעגד את הגוי אשר לא ידעוך כי תשיב
 לב צדוק לבוידים אסירי התקוה :

אנא אלהינו ואלהי אבותינו הבא לפעך הפלתינו
 וא תרעלם מלכנו מהחנהגו שאין אנו
 עזי פנים וקשה עורף לומר לפעך י אלהינו צדיק
 אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו
 אשמינו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו
 זדנו חמסנו טפלתו אקר יעצנו עצות רעו כזבנו
 לענו מרדנו ניאצנו סרדנו עוינו פשענו צירדנו

ראינו

קָטַנְנוּ עוֹרֵךְ רָשָׁעֵנוּ שִׁיחָהֲבוּ תַעֲנִינוּ תִיעַבְדְּנוּ תַעֲקֹעֵנוּ
וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא מִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא אֶת
לָנוּ וְאֶתְּהָ צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הָרָשָׁעֵנוּ:

אֲשָׁמֵנוּ מִכָּל עֵס בּוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי גָּלָה מִמֶּנּוּ
מִשָּׂאשׁ דָּוָה לִבֵּנוּ בְּחַטָּאֵינוּ הַחֲבֵל
אֲוִיֵּינוּ וְנִכְרָעָה פָאֲרֵינוּ זָבוּל מִקִּדְשָׁנוּ חֶרֶב -
בְּעוֹנֵנוּ טִידָתְנוּ הִתְהָ לַשָּׁמַיָּה יִזְכֵּי אֲדַמִּיתֵנוּ -
לְזָרִים כּוֹחֵנוּ לְנִכְדִּים וְעִדְיִים לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲבִיתֵנוּ
וְהֵי אֵךְ נַעֲיֵז פִּטְנוּ וְנִקְשָׁה עֲרִפְנוּ לֹמֵר לִפְעֵךְ יֵי אֱלֹהֵינוּ
צָדִיק אֲנִיחָנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאִבּוֹהֵינוּ
אֲשָׁמֵנוּ בְּאוֹמֵר וּבְפוֹעֵל בְּזִינוּ חוֹק לְמַעוֹל מַעַל
גַּעֲלָנוּ מִשְׁפָּט וְצִדִּיק יִדְרִינּוּ כִּמְשֹׁבֵת
חֶדֶק הַפָּרְנוּ בְּרִית וְחוֹק וְהִרְבִּינוּ פֶּשַׁע לְבָלִי חוֹק
זִנְחָנוּ טֹאב הַזִּית חֲרָשָׁנוּ רַע אֲנִיחָנוּ טֹפְלָנוּ שָׁקֵר
וּמְדַמָּה יַעֲזֵנוּ אֱוֹם וְאֲשָׁמָה כִּלִּינוּ אֲנִינוּ בְּהִבְלֵי
הַעוֹלָם לֹא זָכַרְנוּ כִּי תִבְיָאנוּ בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל
עוֹלָם מֵאֲקָנוּ מוֹסֵר הַדָּעַת נִלְטָנוּ מִחֲכָמִי וּמִדָּעַת
קִדְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צָדִיק עֲזַבְנוּ אֶת חוֹת תְּקִיף
פָּתַנוּ אֶת כָּל חֲמִדּוֹהֵינוּ עָלָנוּ בְּמִצְוֹת תִּלְוֵנוּ

קִבְּצֵנוּ כִּי חֲכָמִים מִהוֹכִיחַ רָחֵב כִּינוּ בְּעֵב עוֹלָם
יִצְרִיחַ שׁוֹבְכֵנוּ מִשׁוֹבָה נִצְחִית יִשְׁעֵכֶנּוּ כָּל אִישׁ
לֹא־בַחַר וְאַתָּה יִצְדִּי עַל כָּל הַבָּ עֲלִינוּ כִּי אִמַּר עֲשֵׂיתָ
וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂה עֲמָלֵנוּ מִמִּשָּׁד וּמִזֶּדֶן
מִמֶּנּוּ נִתֵּנוּ עוֹלָם עֲלִינוּ קְבִלָנוּ
עַל אֲכִמְנוּ עֲבָדִים מִשְׁלֹנוּ בְּנוּ כֹזֵר אִין מִבְּדֵס
צָרוֹת רְבוֹת קִבְּבוּנוּ קִרְאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַחֵמֶךָ מִמֶּנּוּ
בְּעוֹנֵנוּ שָׁכֵנוּ מִצַּחֲרִיף תַּעֲלֵנוּ כִּצְאֵן וְאַבְדֵנוּ וְעֲדִין
לֹא שָׁכֵנוּ מִתְּעִיבֵינוּ וְהֵיכָן נִפְּוֹעַלֵנוּ צִאֵנוּ אֲבָל
חֲסָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבִּירֵנוּ:

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אִמַּר לְמַעַן אֱלֹהֵי בּוֹשֵׁרֵי
וְנִבְלָמֹת לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֵיךְ כִּי
עוֹנֵנוּ יִתֵּנוּ רָבוּ לְמַעַלְה דָּאָ וְאַשְׁמֵנוּ נוֹ
גִּדְלָה עַד לְשָׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי הַקְּלִיחוֹת חֲפֹמֵי זֶרְחָם
אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזָבָתָם:
אֲלֵ תַעֲזֹבֵינוּ אֲבִינוּ וְאֵל הַבֹּשֵׁינֵנוּ מִלִּכְנוּ וְאֵל הַשְׁכִּיחֵנוּ
וְיִצְרֵנוּ וְאֵל הַעֲשֵׂה עֲמָנוּ כְּכֹה בְּגִלְהֵנוּ וְקִיִּים לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁבְּטַחֲתֵנוּ עַל יְדֵי יִרְמְיָה חוֹזֵן
בְּאִמַּר בִּימֵים הֵיכָן וּבְעֵת הַהִיא נָאֻם יְיָ: וְכֵן

את

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה חֲטֵאתָ יְהוָה וְלֹא
הִמָּצְאָה לְךָ אִשָּׁה לְאִשְׁרֵי אֲשֶׁר־
לִפְנֶיךָ כָּל חֵטֵא וְעוֹן אֶת הַמִּלִּיתִינוּ וְנִמְחֹל וְסָלַח
לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי יָלֵךְ טוֹב וְסָלַח אֲתָהּ

דְּהִינָא רַחוּם יִכְפֹּר עָוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה

לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲרִי כָּל חֲמִירָהּ

אֲתָהּ יְיָ לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדֶּךָ וְאַמִּתְּךָ

תִּמְיִד יִצְרוּנוֹ הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מֵעַ

הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֹשִׁיךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּהִלְבֵּתְךָ

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ מִי־עַמּוּדֶיךָ כִּי עַמּוּךְ

הַקְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר לֹא כַחֲטֵאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ

וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ גִּמְלַעַלֵּנוּ אִם עֲוֹנוֹנוּ עָנוּ בָנוּ

יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךְ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶּיךָ

כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה יַעֲנֶךָ יְיָ בַּיּוֹם הַזֶּה יִשְׁלַח אֶת

אֱלֹהֵי־יַעֲקֹב יְיָ הוֹשִׁיעָה הֵם יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ

אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חָנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵיךְ בָּנוּ

מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרֹב

רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמִיךְ וְעֲבֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמּוּךְ מִמִּצְרַיִם מִצֵּד בְּיַד חֲזָקָה

וְהַעֲשֵׂה לָנוּ אֵם כִּי־הִזָּה חֲטֵאֵנוּ רַשָּׁעֵנוּ

יְיָ כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ יָשָׁב נָא אִתְּךָ וְחַמְדְּךָ מִעוֹד
 יְרוּשָׁלַם הִר קִדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לַחֲרָפָה לְכָל קִבְּבוֹתֵינוּ
 וְעָבָה שְׁמֵעַ אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאַל תַּחֲנוּנֵנוּ
 וְהָאִר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יְיָ
 הֵטָה אֵלֶי אֲזָנְךָ וּשְׁמֵעַ פֶּקֶח עֵינֶיךָ וְרֵא אֶשְׁמֹתֵנוּ
 וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
 אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סִלְּחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַן אֵלֶי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ
 וְעַל עַמְּיָךְ
 אֲבִינֶךָ אֲבִי הָרַחֲמָן
 הִרְאֵנוּ אֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ
 מֵאַרְבַּע בְּנֵימֹת כָּל הָאָרֶץ וַיֵּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי
 אָתָּה יְיָ אֲבִינוּ אָתָּה אֲנִיחָנוּ הַחֲזַמְרָה וְאָתָּה
 יִצְרָנוּ וַיַּעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ אֲבִינֶךָ מִלְכֵנוּ
 צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ חוֹסֵה יְיָ עַל עַמְּיָךְ וְאַ
 תֵּבֶן נִחַלְתְּךָ לַחֲרָפָה לְמַשָּׁל בְּסִגְוִים לְמַעַן
 יִאֲמְרוּ בְּעַמִּים אֵלֶּה נָא אֱלֹהֵיהֶם יִדְעֻנוּ יְיָ כִּי
 חָטְאוּנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוּד בְּעִדָּנוּ אֵל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל

יְחִיד וְלִמְעַל יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ אֵל תַּעֲזָבֵינוּ אֲבִינוּ וְאַל
 תַּשְׁאֵנוּ מִלִּבֵּנוּ וְאֵל הַשְׁכָּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ וְאֵל תַּעֲשֵׁ
 עֲמָנוּ כְּכֹל בְּרָכָיו יִינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה
 אֵימ כְּמִצְוֶת חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ אֵימ כְּמִצְוֶת אֵל
 אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת הוֹשִׁיעַנו
 וְרַחֲמֵינוּ מִדֵּעַשׁ וּמִדֵּעַשׁ הַצִּילָנוּ זְכוּר לַעֲבֹדֶיךָ
 לֹא אָבָדָה לֵינִי וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְחֵן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה
 וְאֵל הִשָּׁעוּ וְאֵל חֲטָאוּהוּ אַתָּה מִחֲדָרֵךְ אֲפִיךָ וְהַנִּחַס
 עַל הָרָעָה לַעֲמִיד וְהַקָּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמֹּרֶת
 וְכָל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כִן
 דֶּרֶכְךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֶסֶד בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

אָמַר יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אָמַר יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אָמַר יְיָ
 עֲנֵנוּ בְּזֶם קִרְאָנוּ לָךְ יְיָ קוֹיֵנוּ לָךְ יְיָ חֲכִינוּ
 לָךְ יְיָ נִחַל אֶת־הַחַשָּׁה וְהַעֲנֵנוּ כִּי נָמוּ גוֹיִם
 אֲבִידָה הִקְוָהְסָ כָּל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה
 לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה הַפִּזְרֵהָ יֵד בְּהַאֲבִידָה
 לִקְבֹּל פִּשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֵלָה נַפְשָׁנוּ
 מִרֹּב עֲצָבֵינוּ אֶת־הַשְׁכָּחִינוּ נַעַח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעָנוּ
 אֶת־הַשְׁפוּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי עָמַךְ אֲנִיכָנוּ בֵּית
 בְּרִיתֶיךָ אֶת־הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ
 כְּטֹאמָאֵת הַנֶּדָּה עֲוֹרָה גְּבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן
 שְׂמִיךְ יְיָ יִמְעָטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאֹהֵינוּ מִיָּד יִקְדָּמוֹנוּ
 רַחֲמֶיךָ בָּעֵת צָרוֹהֵינוּ לֹא לְמַעַנְנוּ אֶל לְמַעַנְךָ
 מַעֲזוֹל וְאֶת־הַשְׁחִית אֶת־זֵכֶר אֱלֹהֵינוּ כִּי לֹא
 מִיִּחְלָוֶת עֵינֵינוּ כִּי אֶת־מִלֶּךְ חֲנֹנִי וְרַחוּם אָתָּה
 וְזָכוֹר עֲוֹנוֹהֵינוּ בְּכָל יוֹם הִמְעִיד אֹמְרִי פְעַמִּים בְּאֶרֶץ
 שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד וַיֵּאמֶר צוּר אֶל־גִּיד
 צִרְלִי מֵאֵד נִפְלָה נָא בְּיַד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד
 אָדָם אֶת־אִפְלָה

וְנוֹפְלִים עַל־פְּתֵיהֶם וְאָחָב אֹמֵר

עד מהרי עוזך בשב
 ופכאדעך ביד צר
 הנה ידיו ויבשו
 ויפיו חגוררס

וְיָשָׁב יִשְׂרָאֵל מִחוּרֵי אֲפִיקָה וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
לְעַמִּיךָ שׁוֹב כְּמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׂבִיטִי נִחְלֶתֶיךָ

יְיָ יְהוֹנִי קִרְאוּנִי אֲבֹל יוֹסֵף מִמֶּדֶן מִלֶּבֶן
בָּבֶל עַל יְרוּשָׁלַם" הָעִבִיר הַמֵּאוֹנוֹ וְעָרָה
גֵּאוֹנוֹ וּבִימֵינוּ הִיָּה הַקֶּסֶם בִּירוּשָׁלַם" וְעוֹשֶׂה—
מִלֵּאכֶת שָׁמַיִם שָׁפְכוּ דָמָם בְּמַיִם קָבִיבִים—
יְרוּשָׁלַם" דָּוָה נִתְּנָה וְגַלְמוּדָה בְּהַשְׁחִיתוֹ אֶת גֵּאוֹנוֹ
יְהוּדָה יְאֹת גֵּאוֹנוֹ יְרוּשָׁלַם" הַפִּיל מִגִּדְלוֹ וְהַשְׁפִּיט
אֶפְרַיִם וַיֵּצֵא אֶת בְּצִיּוֹן וְאָכְלָה אֶת מִנְחוֹת—
יְרוּשָׁלַם" הָעִיר בְּנֵי בָבֶל עַל בְּנֵי כִי־יָרֹד דַּע
מֵאֵת יְיָ לִשְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם" לִקְדָר שָׁלֵם גְּמוּלוֹ וְלֹא
תִדּוֹם זְכוּר יְיָ לִבְנֵי אֲדוֹם יֵאֱרֹאֵם יְרוּשָׁלַם"
וְרָאָה כִּי אֶפֶס עָזוֹב וְעַצוֹר וְאוֹיְבֵי עָלִי יַעֲזוֹר
כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַם" יִיחַלְנוּ תִּחְבֹּשֶׁת וְהִנֵּה מַחְתֶּה
וְעַד מָה־יֵּאֱתָה לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם"
יְיָ אֱהִי יִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר אֶת תִּקְצוֹף

וְאוֹמֵר אֲבִינוּ מִלִּכְנוֹ

וּמוֹצִיאִם סֶת קוֹרִין בּוֹ גַּם וִיחַל כְּהוֹב בְּדָפ כֹּד עֵבֶר
וְגוֹמְרִין הַתְּפִלָּה כַּשָּׂאֵר הַיָּמִים

תקון שבעה עשר בתמוז

אומרים הברכות והזמירות כמו בחול עד גל ישראל
וחזר ש"ע התפלה ואח"כ אומר

וְאֶרֶץ אֶפְרַיִם רֹמִי יוֹסֵף וְמִיָּה רָשָׁע לִהְיוֹתִי
מִשׁוּשׁ לְבִי שָׁבַר וְהַשְׁלַכְתִּי מִבֵּית
מִדְּגוּעִי אָנוּ וְאֶבְלוּ כִּתְחִי יוֹסֵף נֶאֱמַר בְּיָדֵי וְאֹנִי
לִכְן אֶקְוֶה מִיָּמִים וּמִיָּמִה בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי לִכְן
בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי אֶכְפֹּל עָלֶי רְעוּת וְאַנְחוּת
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּאַנְחוּתִי וְגַעְתִּי וְלֹא
מִצָּאתִי מְנוּחוֹת גָּעָה גַעְתִּי בְּכִי וְעַל כָּל רֹאשׁ
הַדְּחוּת כִּי בִיזֹס זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּתִי הַלְלוּתִי
יִצְחָק וְקָבְבוּ עָלַי תְּלָאוֹת וְגִבְרָה בְּיָד צָרִי וְזָרִי
בְּכָל מָאוֹת סוֹב נָח וְהִגֵּן מִיַּחֲלֵי קֶץ תְּלָאוֹת
כִּי שֹׁמֵם וְעָגוּן יִנְתָּבְאוֹת כִּי שֹׁמֵם
בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי וְדַמִּיתִי עֲלוֹת מִטִּיט
הֵיטָן וְאֵין מַעֲמִיד בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
בּוֹ הֵייתִי לְבָזָה לְמַאֲכָל וְלִהְיוֹתִי מִצָּאתִי

מַעֲנֵה אֶת־אֶזְבִּי לַגִּידִי תַמִּיד כִּי בֹא בֹטֵל הַתַּמִּיד
הַתַּמִּיד יוֹם הַיּוֹם גְּבֻרָה יִלְכֶּה כִּילְכֶּה אֶגְלִים
וּמִקֶּדֶי גִדְלֵי כְּמִקֶּדֶד הַדָּד רַמּוֹן כְּפִלִּים: קוֹב
נָא וְהַחֲיֵה רְדוּמֵינוּ לְשׂוֹכֵן שְׁמֵים יִחְיִינוּ מִיּוֹמִים
בַּחַדָּשׁ הַרְבִּיעִי זַעַם צוֹר נִשְׁאַרְתִּי וְחִמְתִּי בִּי

הַבְּעִיר: בַּשְּׂבָעָה עָשָׂר בֹּן חֲלָחֶלֶה

אֲחִזְתִּי וְסַעַר מִקַּעִיר: טוֹבוֹת נִשְׁתִּי וְהַגִּיר

מִשְׁלֹס נֶפֶשׁ בְּהַגִּיר שְׁעִיר כִּי בֹן הַבְּקָעָה

הַעִיר הַעִיר יוֹם הַבְּקָעָה בְּקוֹם הַיָּמָן וּמִגְדִּיל

וְאֶזְלֵת־גִּידִי וְלֹא מַעֲצָה לָא: קוֹב נָא וְהַקְדִּישׁ

כְּלִיטָה אֲדִישׁ: וְהַקְדִּישׁ אֶת־קִדָּשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֵלֶי

יִשְׂרָאֵל

בַּחַדָּשׁ

הַרְבִּיעִי יוֹם הוּא הוּא יוֹם תּוֹכְחָה

וְעִבְרָה: בַּשְּׂבָעָה עָשָׂר בֹּן כְּבוֹדִי

גִּלְהָ וְהַפְּאֲרָתִי הוֹסְרָה: לְשִׁבְרִי אֵיךְ כִּהְיֵה וּמִכְתִּי

נִחְלָה וְרוּחִי נִשְׁבְּרָה כִּי בֹא שָׁרֵף אֶמּוֹקְטָמוֹן

אֶת־הַתּוֹרָה: הַתּוֹרָה יוֹם נִשְׁרָפָה חוֹדָשׁ עָלֵי

יְגוֹנִי: וְשִׁבְרִי מִעִיר קִדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְזִקְנִי: קוֹב

נָא וְחֹמֶן בְּעוֹזֶךְ עֲדַת־אֲמוֹנִי רֹחַ דַּעַת וְיִרְאֵת יְיָ:

בחדש הרביעי מעוונתי מצוד זר בשמים
ובה כל: בשבעה עשר בדיו השם
זר ואר יעקב אכל: סמוך שנה בשנה ביום זה
ממרור אובב כי בו העמד צלם בהיכל יום
העמד ככל הנאה ותועבה ובו חובלה רוחי
ותחלתי נכזבה: קוב נא ורכא מאובת עמך
ותאהבם נדבה השיבנו יי אליה ונאובה
ואומ על ידי רחמיך כתוב בדף זח עב

פתיחה

אזי בבגדי אמרי דר מעונותי בהשקת
עוני הכביד עולי מונע גבר
עלי זר במהלוט להלמני אפן
טרף וישמיני: דרכיו זנחתי אשר לי הורה
הם על כן העיר בי אף וזעם ועברה לעמא בי
הריק וחציו בי ירה ויקימני לו למטרה
חלמו עלי ביום זה חמא הלאת קרמו חייני
וישמיני למאואת יגעה נפשי וגוע והלאת

נעוית

וְעוֹרֹתֵי אֲנִיחֹת כִּהְיֶה הַשִּׁיקָתְנִי מִלְהֻטָּה כִּסֵּי
 וְטוֹחֹת מִקִּיץ מִר אֲגִדִּיל וְאַרְחִיק שְׁמֵחֹת כִּי
 בְיוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלֹּחֹת נֹעֵד עָלַי זֶר וְהַמּוֹתָן
 הַצְמִיד קִבּוֹת כִּמִּים וְטַבַּעֲתֵי וְאִיִּם מַעֲמִיד עַל
 כִּן אֲיִלִּיל בְּמוֹתִי וְנִהִי אֶתְמִיד כִּי בְיוֹם זֶה בִּטּוֹל
 הַתְּמִיד " מִשְׁחֵי הַמּוֹת בְּהַמּוֹת זֶרֶם מִיכָל צִמְחוֹ
 בְּבוֹר תִּי וְיִתְנוּ לְמֵאכָל קָרָא עָלַי מוֹעֵד וְהַמּוֹת
 אֲכֹל שָׂבֵל כִּי בְיוֹם זֶה הוֹעֲמִיד צֶלֶם בְּהִיכָל
 רִבְתִּי עִם זֶר וְהִתְחִיָּה פֶתַח הַעֲרֵה אֶת גִּפְתִּי לְשִׁמְהָ
 בְיוֹם זֶעֶם וְעִבְרָה תִּחְוֶהוּ דָּאִהִי זֶר וְנִדָּן בְּעוֹז גְּבֻרָה
 כִּי בְיוֹם זֶה שָׁרַפְתִּי אֶמְנֵסִימִי אֶת הַבֹּרָה " חֲרָקוּ
 אֵין רָשָׁעִים בְּיוֹם אֵף יֵבִי הַעִיר לֹא חָמַל זֶר
 וְעָקַשׁ עַל יֹאשִׁי וְצַעִיר אֶמֶן בִּי חֲרָה וְרָשָׁקוֹן כִּי
 הַבִּעִיר כִּי בְיוֹם זֶה הִבְהִיעָה הַעִיר " רַחֵם יְיָ וְדַבֵּר
 עַל לֵב עֲגוּמִים בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ יוֹשְׁבֵים
 מִשְׁתַּוְּמִים יֵה גִלְגַּל עֲלֵיהֶם הַמּוֹת רַחֲמִיךָ
 מִמְּרוּמִים אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
 אֵל מֶלֶךְ וְיַעֲבֹר

שעיר

נאמר אשר נמסר

אשר העיר לך יהיה זה כמה

ויתחנן כבן צעיר מולך צור בלב עצור המיר

מעיו יקעיר יוס גבר האויב ותבקע העיר יוס

לזאת אפך ואספוק בכ ביוס חמש קראונ ועל

רגל העגל הלוחות יצאונ ולכוד צר המבצר

ובמקגר הביאני וגם השמיד התמיד ומעאורו

כלאני והושם אליל בהיכל כליל ודתיך יר באש

הבעיר יוס מאד אתחל ואתחלחל ביוס

שדי חשפני והשפיכום מצפון כשפולת שטפני

ונהג שבי ארץ צבי וגם כדור צנפני יוס חשך

מאזר שאך ליד פרק דחפני אכלני הממני וקני

עלי זאת אעיר יוס הלעז בי משגבי

הלעז אפך יעשך גדור פרצי בבן פרצי ומחדיך

לקוט שאשן עיני פקח תפלתי קח כמו חלב

המודשך בנה בית זבול והשכ גבול הבדמ

הבשך שפוט אלס ואז יאלס המבעה והמבעיר

אלהי שועהינו שעה שועהינו והאיה

שוממוהינו ואורך גלותינו מדי

אִירְעוּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּיוֹם
 וּבֹחֵם קִטְרֵי טוֹמֹת: שְׁעֵה שְׁיוֹת נִדְחֹת: נְפֻצֹת
 בְּאַרְבַּע רִמּוֹת: מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה: בְּזִמְמָן זֶה נִאֲחֲזוֹת:
 בְּיוֹם יַעֲקֹב מִטוֹמֹת: נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹת: וּבֹן כָּל יוֹמֵי
 שְׁנוֹתֵינוּ נִמְרָר עַל יָבוֹנֵנוּ: בְּיוֹם זֶה מִטְּוִי
 הַיּוֹם טְבוּעִים בּוֹ וְאִין מַעֲמִיד: עֲדֵר תִּתֵּן לְמַאֲכָל
 לְבָבָה וְלִשְׁמִיד: מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה: בְּיוֹם זֶה עֲצֵב מַעֲמִיד:
 יוֹס בּוֹ יָד זֶר הַמְּמִיר: וּבֹן בּוֹטֵל הַתְּמִיד: עַל רוֹב
 עוֹבוֹתֵינוּ: וְעוֹצֵם חַטֹּאתֵינוּ: בְּיוֹם זֶה אֲשֶׁר
 הַכֹּל יוֹכֵל: מִדָּה מִשְׁכּוֹל שָׂכֵל: מִדֵּי עֵקֶשׁ וְסִכְרָה
 וְשֶׁאֵר יַעֲקֹב אֲכָל: מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה: בְּיוֹם זֶה מִמְּרוֹר
 אֲכָל: בְּהַעֲמִיד זֶר לְמוֹלֵי: בּוֹ עֲלֵם בְּהִיכָל: עַל
 כָּל קוֹרוֹתֵינוּ: יִשְׁלַן דְּמַעְוֹתֵינוּ: בְּיוֹם זֶה שְׁבִירָנוּ
 מִה נִזְרָא: כִּי סִדְנוּ מִמְּנוֹרָא: נִאֲזֹר עֲנֻטָה אֲזִירָה:
 לְמוֹלֵי לְכָל הַזֶּה: מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה: נְהִי בְּיוֹם זֶה
 אֲחִיקוּדָה: יַעֲמֵךְ כִּי בּוֹ שָׁרֵף אֶפְרוֹחֵימוֹס אֶת הַהִזְדָּה:
 לְזֹאת נִשְׁכָּבָה בְּבִשְׁתֵּינוּ: לְשׂוֹד בֵּית הַפְּאֲרִיתֵנוּ:
 בְּיוֹם זֶה יִכְפֹּר עוֹן וְכָל חֲמָהוּ לֹא יַעֲדֵ:

פִּדְיָה חַיִּים מִיַּד־שָׂעִיר. פְּזוּרֵי בֵּן יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 שָׁנָה בַּשָּׁנָה. הַמִּית מֵעַיִן יַמְעִיר. יוֹסֵף גְּבִרָה הַזְרִים
 וְתִבְקַע הָעִיר. כִּי הָיִינוּ לְלַעַג וְקֶלֶס לְמִבְיָהֵינוּ.
 בְּיוֹסֵף רַחֲמָן בְּרַחֲמִים שֹׁבָה. אֶל עֵינֵינוּ הַעֲלֹבָה.
 וְחַיִּים נָא לְאִשָּׁה עֲצוּבָה. נִחְמָה הַכְּרוּבָה. וְאֵל שִׁירָה
 נְנוּבָה. בְּבִנְיָתָךְ הַחֲרָבָה. בְּקִבוּץ נִמְצָאֵנוּ.
 וּבְשֹׁבֶךְ אֶת שְׂבִיבֵינוּ. בְּקִבוּץ.

ואומ' א מלך ויעבר' אנשי אמונה' תמהנו' וכשחטאו ישראל
 זניא איש חמודות' א העש עמנו בלה' תבא לפניך תפלתנו וכל
 חודוויים הכתובים בעשירי בטבת ועזרא הקופר' והוא רחום
 ונופלג על פניהם ואומ' יי' אלהי ישראל שוב מארצך ואחכ אומ'

יִיָּהּ
 שְׂטוּפָה חֲטוּפָה. וּמִמָּוֶה קְטוּפָה. מִכְּלָל
 יוֹפִי מִצִּיּוֹן. לְמֵאדָּ זָר הַעֲצִים קִצְפוֹ.
 וְשָׁלַח אִישׁ בְּאִפּוֹ. בַּשָּׂעִיר בֵּת עֵינֵינוּ מִקִּדְשֵׁי יְיָ לְבָבָה.
 בֵּינֵינוּ שְׂמֵה וּמִנָּה. וַיַּעַר אִישׁ בְּצִיּוֹן. הִנֵּה אֲבָרָה
 וְאוֹמֵלָלָה. בַּשְּׂמֵעָה קוֹל יִלְלָה. אִיכָּה יַעֲיֵב בְּאִפּוֹ
 יי' אֶת בֵּית עֵינֵינוּ. בְּכַף נִבְכָּה. וְכַף אֶל כַּף נִפְּה. בְּזָכְרֵנוּ
 אֶת עֵינֵינוּ. רַעְצוּנוֹ. מִחֲצוּנוֹ עֲוֹנוֹנוֹ. כִּי שָׁם שְׁאֵרֵנוּ
 שֹׁבְנוֹ. שִׁירָה לָנוּ מִשִּׁיר עֵינֵינוּ. רָבוּ וַיִּדְּלוּ יְגוֹנֵנוּ. אִיךְ

וּבְזֶזוּ חֲלָקִים זִקְנֵי שְׁחִירֵי אֶשֶׁר נִסְתַּלְּטוּ בְּיָמֵינוּ
 חוֹבְלֵי הַיּוֹם עִם גְּדֻלָּה בְּחִיּוֹתָם טוֹרְכֵי עֲנִי עִם
 הָאָרֶץ יֵתֵר הַגִּזְס אֲכָל הָאָרֶבֶת בְּאֶרֶץ כּוֹרְמִים
 וַיִּזְבְּחוּ אֶשֶׁר הִקְיָד נִגְדָה הָאָרֶץ לִקְטוֹ הַיּוֹם וְלֹא
 הָיָה בָּהֶם גִּדּוֹר גִּדּוֹר וְעוֹמֵד בְּכַרְךָ מִה אֶסְתֵּר וְאַנְחֹלֵי
 עֲצוּמוֹת נִקְטָה נִפְשִׁי וְנִמְקְהִלֹת עֲגֻמוֹת שְׁרִידֵי
 אֶשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִחֶרֶב וְחִמּוֹת עוֹד הֵם לֹא נִקְטָיוּ
 וְנִקְטָיוּ בְּחִמּוֹת פְּעֵף עוֹד אֵינָה מִמֶּנּוּ תִּקְהִיר צֹחֲכֵינוּ
 תִּשְׁמַע וּבְבִלִינוּ תִּתִּיר הַבִּטָּה בְּעֵינֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ
 מִכֹּהֵר רָאָה וְלֹאֲנֵנוּ וְשָׂבַח לְפָנֶיךָ נִעְבִּיר שׁוֹדְדֵנוּ
 מִדּוֹר לְדוֹר וּמִקֶּץ לְקֶץ שׁוֹרֵף צִמֵּעַ אֲוֵרֵנוּ עֵקֶץ
 תִּקְרִי לְמִשְׁכָּטֶיךָ הַעֲיִדָה וְהִקֶּץ וְהַבִּיר חֲטֹאֲתֵינוּ
 וְהִאֲמַר לְקֶרֶב קֶץ יִהְיֶה רִחְמֶךָ עַל מַעֲוֹת עַמִּים
 וְשִׁגְיָם בְּחִסְדֶּיךָ לְעֵינֵי כָל לְאֻמִּים כָּל אֵיךְ הִרְאָם
 שׁוֹכֵר מִרְזָמִים אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עֶבֶר אֵל מִלֶּךְ וִיעֲבֹר
 יִזְכְּרוּ וְעַבְדֶּיךָ אֱלֹהִים יוֹקֵם וְהַצֹּעֲקִים
 נִגְדִיךָ אֵל יִשְׁאָבוּ רִיקִס וְאֵל תִּשְׁכַּח יוֹסֵף
 הִרְיָה גְדֻלָּה בְּחִיּוֹתָם וְהַשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבָעָתִים אֵל
 חִיּוֹתֵינוּ וְהַשֵּׁב אֶתְּהָ אֶתְּהָ אֶתְּהָ מִשִּׁיב חַיִּים

וְאֵלֶּם תִּשְׁמַע בְּתוֹךְ אֵלֶם אֲדֹרָא וְלֹא אֲהַעֲלִם
 אֲשִׁיב נְקָם לְעַד וְלִמְשָׁנָא אֲשִׁלֵּם אֲנִי עִמִּי
 וּבֵית הַמֶּה יִקְחוּ חֵלֶקסִי וְהֵשֵׁב אֶת־
 אֲמִידָה אֲנִי אֲדֹרָא חִמֵּס עֵנִי אֲשִׁכִּיר חֵצִי מִדָּם
 עַל עֲצֻרַת נְכָרִיָּה וְחִרְבִּי תֹאכַל בָּשָׂר מִדָּם
 חֲלָל וְשִׁבְיָה וְהַעֲנוּקִים נִגְדִיךָ אֲשִׁיבֹו רִיקִסִּי
 וְהֵשֵׁב אֶת־ אֶת־ אֲמִידָה אֲנִי אֲמִידָה
 יְקוּמִנִי קוֹס וְאִתִּי אֲזִיבִי אֲכַלֶּה הָעוֹקְמִית עֵקוֹס
 הַדְּנִנָּה גִּוִּים עֲמִלוּ כִּי דָם עֲבָדִיו יִקְוֶה וּמִהֲרָה עוֹד
 נִזְרָא לְעִרְיִן יֵשִׁיב נְקָםסִי וְהֵשֵׁב אֶת־ אֲמִידָה
 אֲנִי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי אֲעֲלִיָּה הַשּׁוֹמְכִים דָּם נְקִיִּים בָּם
 אֲעֲשֶׂה כְּלִיָּה וְנִקְיִית דָּמָם לֹא נִקְיִית וְיֵשִׁיב אֲכֹכ־
 בְּעִיָּה וְאֲ תִשְׁכַּח חֵם הַדִּיָּה גְדֻלָּה בִּם אֲחִיקָם
 וְהֵשֵׁב אֶת־ וְהֵשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבָעִתִּים אֲחִיקָם
 חֲרָקָם אֲשֶׁר חֲרָמוֹךְ יֵשִׁיב וְאֲנִיחֵנוּ עִמָּךְ וְעִלָּם
 מִרְעִיתֶיךָ נֹדֶה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְמִי
 הַהֲלֵתֶיךָ

ואומ' א מלך אנשי אמונה המסבין מדעו וכשחזרו
 ישראל דניל איש חמודות א העש עמנו כלה להינו ואהי
 אבותינו א העש הבא לפניך המלכנו אשמע מכל עס
 אשמנו באומר לעינינו עשן עזרא הקוסר א העזבינו
 והוא רחוס ונופליר על פניהם ואחב אומ' יי אהי ישראל אוב

ידי עד מה העשן חמהך בעצמך מדעידיך
 להעלות חמה ולנקום נקם שדדנו באר וחמה
 ויאמרו ידנו רמה הבוגדים ריקס מוט באר יור
 שאמו ביום זה נהרגו את גדליה ברא חיקם
 והכלאים ברוב מהומה עמונה וקדמה פי
 חלקם אלי מהי השב להם גמול כמעשה ידיהם
 ואכלו את חקם לנבים ונאשים
 נועצו להחרימם גם
 אשר נבנה עמם
 הם יקחו
 חלקם

הדאה ישעך לעינינו והשב לשפינינו שבעיני א חיקם
 ואומרים יי אהי ישראל אוב מחרוק איתקעופ ואפינו מלי

תענית אסתר

אומרים הברכות והזמירות כמון בחול עד גל ישראל
ואחר שהחזיר ש"ע התגלה אומ' על ידי רחמיך: ויעבור
כמו שכתוב בעשירי בטבת ואח"כ אומר

אגדי

בהעמיקו מחשבת זממון בהוקדו

על עס קדוש לאבדו ולהחרימו

ימינו געה בבכיה לעור שוב מרומן

כי לא יטוש יי את עמנו כי לא אגה דמה

לבנות שארית ישראל ולאבדנו הקיט פה הוא

הגורל ביום זה לגדענו ימינו ולא קם ולא נע

ממנו והבטח ביי חסד יקובבנו: והבטח

אגה זחנו השיאו בעצה נבערה חש לשקור

עשרת אפים לאבד שה מזגה ימינו מיהר לבו

בעזוס נעצרה טוב יי למעוז ביום צרה: טוב

אגה יצא שמה מבית מעדנות כונן עץ להלות

עליו איש אמונות ימינו לבש חן ונסמך על

עוטה האזנות אבי יהומעים ודייק אמונות

אבי אגה מיהר קלוא חכמיו ומדינו

אשה יפול תפול לפניו יעצוהו לבלתי ימנע
 סוד הודיע להדסה ומלכות לבשה ואסרה אשר
 אסרה על נפשה ואסרה' אלה עת בואו -
 למשה מקרה פיה כהנה בחכמה אהבה נדיבה
 ימיני עהל בדאזנו מפלת המן בחבה' א נערץ
 בסוד קדושים רבה: א"י קדוש הנערץ בסוד
 שרפי מעוני' דוממותו יסעחו עדה אמוני' לישועה
 תוית י' כמ יאבדו כל אויביו י' כמ יאבדו:
 יהמו נא רחמתי על מעונאי עמים' ושאגים בחסדיך
 לעיני כל לאמים' כלאיך הראם עוד שוכן מדומים
 א מלך יאב על כסא רחמים: א מלך ויעברו
 יחלת עבדיך בחזיוני כהביהם' ליהם
 לרחמים למע כל אויבים ודברת
 על לבם לרפאת מכאוביהם' ואפ גס זאת בדיוה'
 בארץ אויביהם: ואפ גס' עמיתת ארץ
 ארזה מגפן כוריה' הגלע והעלע א ארץ
 מאכליה' הקדמת אדבעה' הוגי דת הושיה
 דניא חנניה מישא ועזריה' זה נצל מאריות
 ואלה מלהביהם: ואפ גס' חש האיל והחזיר

בְּמִחְמָה וְהִנֵּנִי כְּמַעַט אֲדִיר קָדֵר וּמְאֹרֶה
 שְׁמִי כֶּסֶה תְּמַכֶּה יָד וּמִינִי בִּימִינִי וְהִדְקָה
 וְחִצִּים אֲשֶׁר דָּרְכוּ לִי שָׁבוּ בָלֵב לֹוֹבִיָּהֶם
 וְאֵף גַּם קָם עָלַי בְּמַשְׁעֵי הַנֶּכֶל הַפֶּעַר
 גְּלוּזוֹ עָלַי קָעַר בְּחִזִּיר בְּתוֹךְ הַיַּעַר הַקְדָּמָה
 לִי מִשְׁכְּבִי מִלְחָמָה דָּת שְׁעָרִי וְהִנֵּנִי מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ
 בְּשִׁכְלִים וּבְנִבְיָהֶם וְאֵף גַּם פְּקוּקִים

וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מִצְחָקִים
 וְלֹא גְעֻלָּהִים לְכַלְהֵם לֵבָא כֹאִיָּא וְזִכְרֵהֶם אֶת
 בְּרִיתֵי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתֵי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתֵי אַבְרָהָם
 אֲבִיהֶם אֲמִי מִן הַמִּצְרַיִם קִדְּמָה יְהוָה עָנֵנִי בַּמִּדְבָּר
 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִהַיָּעָשָׂה לִי אֵדֶם יְהוָה
 בְּעוֹזְדֵי וְאֵנִי אִירָא בְּשׁוֹנְאִי טוֹב לַחֲסוֹת בֵּיתִי
 מִבְּטָח בְּאֵדֶם טוֹב לַחֲסוֹת בֵּיתִי מִבְּטָח בְּנִדְבִים
 כָּל גּוֹיִם קִבְּכוּ בָשָׂם יְהוָה כִּי אֲמִילָם דָּחָה דְתִרְתִּי
 לִנְפֹּל גִּיט עֲזָרְתִּי

יְהוָה יִרְרִים קָמוּ בְּכָל דֹּר וְהָאֵלִים שְׁמִרְתִּי
 עָלַי אֲרִיָּה תַחְלָה בְּכָל קְאוֹב
 זִרְתִּי קָם אַחֲרָיו דּוֹב שְׁפֹל וְלִמְצָנֵב מִכְּרֵתִי

דחה דחיתת לנפול ויז עזרני דחה
אז בצאתי מכרד בא נחש עלי דרך על עיני
ויגע להביא בלבו מורד גרעת והכית אותו און
על ירך יוס הדיוס יד עניו עליהם הגבירני

דחה בקום המן האגא כתינן לבבל יב
וכתב שטנה עלי ביום אחד לגדעני שלח משמים
א ויושיעני למחיה השאירני ועוז וישע אדוני
דחה אמן מגדל מבטחי א מבטח

גזחי וחלצת את רחי ממוות ומשחי את עיני
מדמעה ואת רגלי מדחי ובארץ מדוחי א
אליהם הכרני דחה פקוקים

דחה דחיתת לנפול ויז עזרני עזי וזמרתיה
איה לי לשועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימירי עושה חיל ימירי רוממה ימירי עושה
חיל לא אמות כי אומי יקור יקרני זה ולמות
לא נהגני פתחו לי שערי צאבאי זה השער לני
עזי אודך כי עניתני ולל לולי ית שיהיה לנו
יאמר נא ישרא

אריך ימים אכזרים כדבירים קבוצו
בקום המן בזה הזמן באוד שלמן

שדדוננו ברחמינו על סף רעל בלי תעל השקנו
 לולי יי שהיה לנו אצי חיים בלענונו לולי
 איך זמן וזמןנו בלבס ננס יחד במחשבת
 להחריב בית ישראל גוי אחד בקוד מוס להשמיד
 להכחידם כמו בחד וביק הער וכירים המים
 שטפוננו לולי קם עזרר ולי עזרר
 איפתו ושנאתו ודת העמיד וקץ לשמיד
 עזר שדי ונחלתו ועזר חמל וטוב גמל
 והראה את גבורתו להאביו להכחידו
 ובעו אשר ענונו לולי חשב ער בעת
 מצר והפיל כור גורלו ועזר הקשיב ואז השב
 בדחשו את הגמולו וא לא נאדר בחדש אדר
 עזר הראה לקהליו במו רצח עדי נצח הפה
 הפוננו לולי פסוקים

לולי יי שהיה לנו יאמ נא ישראל לולי יי שהיה לנו
 בקום עלינו אדם אצי חיים בלענונו בחרות אדם
 בנו אצי המים שטפוננו נחלה עבר על גמשינו
 אצי עבר על גמשינו המים הזדונים בדוד יי
 ונחנו טל גמשינו בעצור נמלטה מיהנונו
 ודנו בדם יי עושה שמים וארץ

יְיָ אֱמַעֲהֶיּוּ כְלָחָה יְיָ הַקָּשִׁיבָה וְעָשָׂה אֶת הָאֲחֵר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמִּיךָ
הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֵיךְ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵנו בְּקֶדֶם:

וְאוֹמֵר אֶת מֶלֶךְ וְיַעֲבֹר אֲנָשִׁי אֲמוֹנָה תַּמְהַנּוּ וְכַשְׁחַטְאוֹ
יִשְׂרָאֵל דָּעָא אִישׁ חֲמוּדוֹת אֶת הָעַשׂ עֲמָנוּ כְּלָה' אֶתְבֹּא לְפָנֶיךָ
תַּגְלִיתֵנוּ אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עַם לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂה כְמוֹ שֶׁכָּתוּב
בְּעֲשִׂירֵי בְּטָבֵר וְאַחֲכַי נִפְלִים עַל פְּתִישׁ וְאוֹמֵר

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹת מִיִּחְרוֹק אֶפֶיךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
לְעַמִּיךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שְׂבִיטִי נִחְלִיתִיךָ:
יְיָ אֲנִיב גִּבֹּר עַל עַם קָדוֹשׁ וְגִבֹּר בִּימֵי אַחֲשָׁוִירָא:
וְעֵדוּ יַחְדָּיו לְהִבָּקֵן נַעַר וְזָקֵן וְיִשְׁנֵי נָאִיךְ נָאִיו רֹאשׁ:
אִם עֲזָרָה יִגְעַל וְהִרְוֵנוּ סָף רַעַל וְיִשְׁקֵנִי מִי רֹאשׁ:
עֲזֹנָה בַּעֲרֵי הַשִּׁיב יְדוֹ עַל עַר וְיִלָּךְ אֲבִל וְחִכּוֹ רֹאשׁ:
רוֹשׁ דָּרָשׁ לְעַמּוֹ בְּרַחֲמִים לְנַחֲמֵנו קוֹרָא הַדּוֹר מִדָּא:
קִים דְּכִרָּו לָהֶם וּבְהִיזְתָּם בְּאֶרֶץ אֲוִיבֵיהֶם הֵא הַמִּתְבַּשֵּׁל
לְכָל לְרֹאשׁ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאוֹמֵר אֶתְקַצּוּפ יְיָ
וּבִינּוּ מִלְכָּנוּ: וְקוֹרִים וְיַחֲלֵל גְּבִירֵי: וְגוֹמְרִים

הַתַּגְלִית כַּאֲרֵי הַיָּמִים:

תּוֹשֵׁלֵב

נא
ונבד
פ"ח
סמוך
לכ"ס
המאות

תפלה להתענית יחיד

הדושה להתענות צריך שיקבל התענית מבעוד יום משעת
המנחה ומתחיל י"ח ברכות וקודם שיעקור רגלו יאמר

רבון העולמים יהי אה לי לכתוב בתענית נדבך למח
יהי רצון מלכתך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבלני בארצה
ובדצון ותבוא לכתוב תפילתי ותענה עליה ותרפא
בדחמך הרבים כי אתה שומע תפילת כלפי יהוה לרצון

וביום התענית יאמר הזמירות והעמידה וקודם שיעקור רגלו יאמר

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים
בעל המליחות והרחמים לך יי הצדקה
ולי בושתי הפנים על כל המאובות והחמדים אשר עשית
עמדי מיזם היותי עד היום הזה ולא כגמול האבות
לך אצל חטאתי לכתוב וחרע בעיניך עשיתי
והדביתי לפשע ולהכעיסך היתה בונתי ועתה מה
אתאונם ומה אומד מה אדבר ומה אצדק אמרת
אזרה עלי כשעי לית אשמתי בתורתך בגדתי
בדאיתיך געלתי במצותיך דברתי דברי העויות
והרשעה זדתי חממתי טפלתי שקר יעצתי רע כזבתי
לצתי לוצצתי מצדתי מריתי מאמתי ניאפתי

נִאֲצָהּ נִשְׁבַּעְתָּ לֵאמֹר וְלֹאֲקָרְךָ קִרְבִּי עֲוֹנוֹתֵי מִצְוֹתַי
 לִפְנֵיךָ וְעֹזְרֶךָ הִקְשִׁיתִי צָרָתִי קִשִּׁית עֹזְרֶךָ הִלַּחֲתִי
 וְרַבִּי רָשַׁעְתִּי אֵיחָדִי הִיעָבַדְתִּי הִעֵיִתִּי וְהִעֲתִיעֵתִּי
 וּמִרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לִּי
 וְאַתָּה צֹדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אָמַרְתָּ עֲשֵׂה וְאַתָּה
 הִרְשַׁעְתָּ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵּי אֲבוֹתַי שֶׁתִּמְחֹאוּ
 וְתִמְלֹחַ לִי עַל כָּל כְּשָׁעִי וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי
 וְתַעֲבִיר לִי עַל כָּל חַטֹּאתַי שְׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי —
 וְשִׁפְּעֵתִי לִפְנֵיךָ בֵּין בָּאוֹנִם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׂוֹגֵג
 בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּמַדְרִי בֵּין בְּגִלּוֹלִי בֵּין בְּמַתְכוּן בֵּין
 שֹׁמֵר בְּמַתְכוּן בֵּין בְּהִדְהוֹר בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה מִיּוֹם
 הַיּוֹם עַד הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּכְשִׁנְיָנִיעַ חֲצִי
 לִי כְּטוֹר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹאֲשׁוֹב אֵיךְ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵּי אֲבוֹתַי שֶׁתִּקְבֹּל נִשְׁמִתִּי בְּחִמְלָה כְּאִשֶּׁר
 תִּקְחֶנָּה מִמֶּנִּי וְהוֹשִׁיבֶנָּה תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר
 מִשָּׁם נִטְעַנְתָּ וּכְשִׁאֲמוֹת תִּהְיֶה מִיָּדְךָ בִּכְרָה עַל
 כָּל עֲוֹנוֹתַי אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵּי אֲבוֹתַי שְׁעֵה אֶת
 שְׁעֵתִי וְעֵנֶה אֶת עֲתִידִתִּי וְשִׁמְעֵה הִגְלָתִי הַרְבֵּב
 בְּבִקְנִי מִעוֹנוֹתַי וּמִחַטָּאתַי כִּהְרַגְתִּי וְזָכַנְתִּי מִשְׁגִּיאֹתַי
 וּמִנְקָתֵי רִחוֹתֵיךָ וְאַתָּה מִבֵּן אֲדָם אֲשֶׁר בָּרָא

לתענית

כְּכַפֵּי אֲשֵׁי אֵל וְיִדְוִיזוּ מִדָּשָׁן בִּיהֵבָה וְנִחַל עֲדֻכָּה
הַשָּׂקִים הַדֹּדִיעַ אֹרֶחַ חַיִּים אֲבָעֵה אֲמִחוּת אֶת קֶנֶן
נְעִימוֹת בִּימִינָה נֶעֱחָ וְאוֹמֵר אֵלֶּי נִצֹּר יִהְיוּ לְרֹצוֹ

ובתפלת ערביה קודם שיעקור רגלו אומ

רְבוֹן הָעוֹלָמִים כְּבֹד הִתְעַנִּית בְּתַעֲנִית לִפְנֵיךְ אֱלֹהִים
וְיִדְוִעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁכְּזָמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם
אָדָם חוֹטֵא וְמוֹבִיא לִפְנֵיךְ קִרְבָּן וְאִין מִקְרִיבִין מִמֶּנּוּ
דֵּן חֲלָבוֹ וְדָמֹו וּמִהֲבִכְרִי וְעַכְשָׁיו בְּעֹנֵז הֵינוּ הַרְבֵּי
אִין לָנוּ לֹא מִקְדָּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא כֹהֵן שֹׁכֵן בְּעֵדְנוּ
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָא מִיֵּעוֹפֵא
חֲלָבִי וְדָמִי אֶתְמַעֲטִי הַיּוֹם לִפְנֵיךְ בְּתַעֲנִית חָשׁוֹב
וְמוֹקֵד לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶיךָ כְּאִן הַקְרִבְתָּנוּ עַל גִּבִּי
מִזְבִּיחֶךָ וְהִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּי יְהִיו לְרִצּוֹן וְגוֹ'

הלויס קמח קב

תפלה

לִעֲמִי כִי יַעֲטוּף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁמוֹךְ אֵיחוֹ
יְיָ אֲמַעֲהַר תִּפְלְתִי וְשִׁוְעִתִּי אֵלֶיךָ תְּבֹא
אֶתְחַדֵּר פְּנֵיךְ מִמֶּנּוּ בְּיוֹם צָר לִי הֵטֵה אֵלַי אֲזַנְךָ
בְּיוֹם אֲקָרָא מִיָּד עֲנֵנִי כִי כָלוּ בְּעָשָׂן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי
כְּמוֹקֵד נִחְדָּנוּ הִוָּה כְּעָשָׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִי אֶכְחָרְתִּי
מֵאֲכֹל לֶחֱמִי מֵקוֹל אֲנִיחִי וְכִי עֲצָמִי לִבְשָׁרִי

דמי

דמיתי לתאמ מדבר הייתי ככוס מרובות שקדתי
ואהיה כצמור בודד על גג כל היום חרמתי אויבי
מהולל בי נשבעו כי אפר בלחם אכלתי ושקו
בבכי מקדתי ממני זעמך וקצמך כי נשאתני
ותשליכני ימי כצל נטוי ואני בעשב איבש ואהיה
לעולם השב וזכרך לדור ודור אהיה תקום תרחם
ציון כי עת לחננה כי בא מועדו כי רצו עבדיך
את אבנה ואת עפרה יחוננו וייראו גוים את פס
וכל מלכי הארץ את כבודיך כי בנה י ציון
נראה בכבודו פנה ל תפלת הערער ולא בזה את
תפלתם הכתב זאת לדור אחרון ועם נבדא יהלל
יה כי השקיף ממרום קדש י משמים ל ארץ
הביטו לשמוע אנה אסיר למתה בני תמותה
לספר בציון פס י ותהלתו בירושלם בתקבץ עמים
יחדיו וממלכות לעבוד את י ענה בדרך כוחי תצר
ימי אומר לי ל תעליני בחצי ימי בדור דור יס
אנזתיך לפנים הארץ יסדה ומעשה ידי שמים
דמה יאבדו ואהיה תעמוז וכלם כבגד יכלו בלבש
תחליפם ויחלפו ואתה הוא ואנזתיך
לא יתמו בני עבדיך יאכוננו וזרעם
לפניך יתאר

בכל יום נופלין ע"פ אחד עמידה אחריה מנחה וערבית:
 ולו הם הימים שאין נופלין ע"פ לא אחריה ולא מנחה ואי
 אומרים תחנה ולא יענד י' :

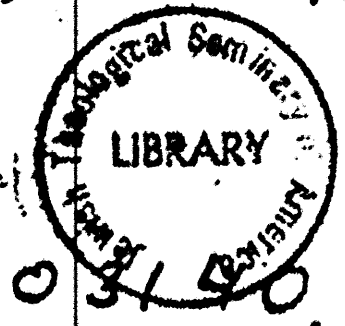
אברהם ר"ה מועד כל ימי ניסן מרח' סיון עד ארבעה ימים אחרי
 עצרת ערב ראש השנה מערב כסיו עד סוף תשרי חנוכה סיון
 י"ד וסוף אדר ראשון ראש השנה לאילנות ל"ג לעומר י"ט באב י"ז
 באב: " ולו הם הימים שאין נופלין במנחה לבד ערב אפר
 ערב ר"ה ערב ט"ו ערב חנוכה ופורים: וכשחל מילה איך נא
 באחריה לבד: וככל זמן שאי חרם בבית הכנסת:

והוא שם שם
 שם שם שם

שושלת זאע"ב בנל תושלבע

זה החזן לקעיד את קאס אקטוע
 י"ח כהנא וכו' אע לעצמיה ברוך
 הוא ימחול לי על כל מה שאגיד
 וטעיה והוקטני וגדעתי כי אי
 אשר שלא נפל בן טעוב או חסר
 או ירד כדכתיב אגאוב מ"י י"ב
 ונקדרוב נקט וכל הדמיון לכך
 זכור מה שאי ידעוהו לכך זכור
 ומה אקטעארה ומא ירדה ישכר
 נחש יעס"י בשלום ייחודיה

מקראים י' אכפ ללא מדוס
 אדר גדר על חקדו וזיכנו לשלום
 החן ברחמי וברוב חקדיו יחמול
 על חורש כנאר נעורי וזכנו י'
 לכולד בנים זכדים עוקרי בכורה
 י"ח י' היא אודוס לא כמוש הוד
 י"ח י"ח זרע זרע ומפי זרע זרע
 י"ח י"ח זרע זרע ומפי זרע זרע
 י"ח י"ח זרע זרע ומפי זרע זרע
 י"ח י"ח זרע זרע ומפי זרע זרע

Gift of
Mrs. Lewis Banks
in memory of her husband